I ΕΚΘΕΣΙ ΤΥ
ΣΙΝ. ΓΙΑΚΟΒΛΕΒ ΣΤΟ II ΒΣΕΣΟΙΥΖΝΙ ΣΙΝΕΔΡΙΟ ΤΟΝ ΚΟΛΧΟΖΝΙΚΟΝ—ΥΝΤΑΡΝΙΚΟΝ

ΚΕ

ΤΟ ΠΑΡΑΔΙΓΜΑΤΙΚΟ ΥΣΤΑΒ ΤΥ ΧΟΡΙΑΤΙΚΟ—ΝΙΚΟΚΙΡΙΑΤΙΚΥ ΑΡΤΕΛ

ΠΑΡΤΙΖΝΤΑΤ ΤΥ Τσ.Κ ΚΠ(μπ)Υ
1935—ΜΑΡΙΥΠΟΛΙ - ΚΙΕΒΟ—1935

Доклад тов. ЯКОВЛЕВА на II Всесоюзном с'езде колхозников—ударников

И

Примерный устав сельско-хозяйственной артели

ОТВ. РЕДАКТОР: А. АРЫХ

ПЕРЕВОД: Х. АКРИТАС
М. ДАННО

Стат. форм. 110×150 — печ. лист. 7 — 31,740 знаков в листе

Тираж 1500—Міськліт 6 —Зам 1019 Маріупіль, държдрукарня.

ПАРТИЗДАТ Ц.К. КП(б)У
1935—МАРИУПОЛЬ—КИЕВ—1935

ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΡΑΔΙΓΜΑΤΙΚΟ ΥΣΤΑΒ ΤΥ ΧΟΡΙΑΤΙΚΟ—ΝΙΚΟΚΙΡΙΑΤΙΚΥ ΑΡΤΕΛ

ΤΟ ΝΤΟΚΛΑΤ ΤΥ ΖΑΒ. ΤΥ ΧΟΡΙΑΤΙΚΟ-ΝΙΚΟΚΙΡΙΑΤΙΚΥ ΟΝΤΕΛ ΤΥ ΤΣ.Κ ΤΙΣ ΒΚΠ(ΜΠ) Σ. ΓΙΑΚΟΒΛΕΒ Γ. Α., ΣΤΟ ΙΙ ΒΣΕΣΟΙΥΖΝΙ ΣΙΝΕΔΡΙΟ ΤΟΝ ΚΟΛΧΟΖΝΙΚΟΝ—ΥΤΑΡΝΙΚΟΝ

ΕΚΔΟΣΙ ΤΙΣ ΕΦΙΜΕΡΙΔΑΣ
«ΚΟΛΕΧΤΙΒΙΣΤΙΣ»
1935

— Επιτράπικε για εκτίποσι 25/II-3.
— Γορλίτ № 6 — Τιράζζ 1500
— Αριθμός παρανγκελίας 1019.
— Αριθμός βιβλίυ 58

ΙΠΕΦΘΙΝΟΣ ΣΙΝΤΑΧΤΙΣ: **Α. ΑΡΙΧ**
ΜΕΤΑΦΡΑΣΙ ΑΠΤΟ ΡΥΣΙΚΟ **Χ. ΑΚΡΙΓΑΣ** **Μ. ΝΤΑΝΟ**
ΔΙΟΡΘΟΤΙΣ **Ν. ΠΕΤΡΟΣ**

I.

ΤΟ ΣΙΚΟΜΑ ΤΙΣ ΚΟΛΧΟΖΙΚΙΣ ΠΑΡΑΓΟΓΙΣ

Ταμάμ διό χρόνια πίςο ίτανε το πρότο ςινέδριο τον κολχοζνικον-ντάρνικον. Το πρότο ςινέδριο τον κολχοζνικον-ντάρνικον ςορέφκιντον ςτον κερό, πυ ίταν δαρίς για τα κολχόζια. Εςίς το έχετε ςτο νύ-ςας,—εγό νομίζο, ότι άλιαχ καλά τύτο το έχυνε ςτο νύ-τυς ι ντελεγάτι τυ Σέδερνι Κάφκαςυ κε τις Υκρανίας,—τίλογα ςτα 1932, τα απομινάρια (οςτάτκι) τον κυλάκον, τον οφιτςέρον, τις μπελογδαρτέιςτζινας, πυ τςυχλέφταν ςτα κολχόζια, μαγανάιδαν να χαλάςυνε τιν κολχόζικι δυλιά. Αφτί τςάκοναν τις μιχανές, αφτί έςφαγταν το πράμα, αφτί ςκότοναν πίςο απτιν κυςςέ τυς καλίτερυς κολχόζνικυς, αφτί με τυς τεμπέλιδες οργανόςανε το κλέπςιμο τυ ζαιρέ, για να μιν πιμένι το ζαιρὲ για τον ντογρύδικο κολχόζνικο αφτί οργανόςανε το απανό αλέτριςμο ςτα τζόλια, για να υςὲδυν ςτα κολχόζικά-μας τζόλια πολά αγριόχορτα, παρά μαχςύλ. Αφτί ςαμποταρίζανε το τιμάρεμο ς' αφτό κε μόνο, για να έρκυνε ίςτερα απτο τιμάρεμο τις ςοδιάς ςτυς κολχόζνικυς κε να λέγυνε: «ντρανίςτε, νά, πυ

ςας φέρυνε τα κολχόζια. Χυτχαραιφτέτε, τις μπορί, φέπα
απτο κολχόζι».
'Ετςι ίτανε ι δυλιά. Αφτό πρέπι να κρύι στο νύ-μας,
Τότες ο ςιν. ΣΤΑΛΙΝ μ' όλι τι δίναμι, με τι Λενινι-
ςτικί αλιθινοςίνι έβαλε έμπρο ς' όλυς-μας, έμπρο στυς κομυ-
νίςτες, έμπρο στυς χοριάτες το ζίτιμα έτςι. Αφτός μας ίπε
ντρανίςτε εμίς νταγατραίςαμε τιν κυλακιά, μα τα απομινάριά
τις ακόμα ίνε, αφτά ακόμα τςυχλέφκυνε πες τα κολχόζια
αφτά ακόμα μαγαναέβυνε να ςυρματίκςυν τυς χοριάτες πίς
πρέπι να τα τςαλαπόςυμε, πρέπι να τα καρτακολίςυμε απ
κολχόζια· πρέπι όλι ι καλί χοριάτες, ι ντογρύδικι χοριάτ
κολχόζνικι να ζμίχκυνε για να κάμυνε όλα τα κολχό
μπολςςεβίκικα κε όλυς τυς κολχόζνικυς ζαζζίτοτζνικυς.
Κάτο απτο ρυκοβότςτβο τυ ςιν. ΣΤΑΛΙΝ ι πάρτια
ι ςοβιετικί εκςυςία (βλαστ) έκαμκν γιαρτίμ τα κολχόζια
τςαλαπόςυνε το μπελογβαρντέιςκι ςκιλολόι, πυ τςυχλέφτεν
κολχόζια, έκαμαν γιαρτίμ να τυ: καρτακολίςυν τεκμίλ απ
κολχόζια, πέλιςαν για γιαρτίμ στα κολχόζια χιλιάδες μπο
ςςεβίκυς-οργανιζάτορυς στο πρόςοπο τον πολιτοντέλ, διναμ
ςανε τον οπλιζμό (βοορυζζένιε) τον κολχοζιόν με απςιλί
χνικί, δόκαν στα αδίνατα κολχόζια προντοβόλςτβενι κε ςπερμ
τικό γιαρτίμ. Απ' αφτό-πα ι κολχόζικι παραγογί (προιζβο
ςτβο) έφερε τζαρά απςά να ςικύτε κε δινατά να πάι έμπ
Στο πολέμιζμο για τα μπολςςεβίκικα κολχόζια
χαρςςύ ς' ένα κυμυλίτς ζαραρλίδες έβαλαμε μιλιόνια μπ
παρτίινι κολχόζνικυς, —ΚΕ ΑΠ'ΑΦΤΟ ΝΙΚΙΣΑΜΕ.
'Ινε φάκτο, ότι πολές δεκάδες χιλιάδες κολχόζια άρχ
ίνε μπολςςεβίκικα κε ι κολχόζνικί-τυς ίνε ζαζζίτοτζνι.
'Ινε φάκτο, ότι αρχίζοντας απτα 1931, από χρό
ςε χρόνο υςέβι ι μπλαγοςοστοιάνια τον κολχόζνικον, τζαχ
χυργάχ-πα στα 1934 στο Ιυγ τις Υκρανίας δεν μπόρεσε
στέκςι αφτό το όςιμο.

Ίνε φάκτο, ότι ςε κάθε κολχόζικι ταιφά από χρόνο ςε χρόνο κατιβένι όλο πολά ζαιρέ, όβοστζες, καρτόπλες.

Ίνε φάκτο, ότι ςτα 1932 τα κολχόζια ςτυρυτιρί αλέτριxσαν μόνο 1/4 κομάτι απτο γιαροβόι τόπο, μα ςτα 1934 αλὲτριxσαν πολά από 1/2 τυ γιαροβόι τόπυ.

Ίνε φάκτο, ότι ςτα 1932 τις ζαιρεδί κυλτύρες τις τζαπαλάιβανε μόνο ςτα εμπρολάτικα κολχόζια, μα ςτα 1934 τζαπαλάιςαμε το 1/2 απ' όλα τα ζαιρεδί μαχσύλια.

Ίνε φάκτο, ότι ςαν αποτέλεζμα τυ ςίκομυ τις κολχόζικις παραγογίς κε απτιν ανάπτιxσι τον ςοβχοζιον το εργατο-χοριάτικο κράτος έχι απτι ςοδιά τυ 1934 όχι λίγο από 1,5 μιλιάρτ πύτια ζαιρέ. Τύτο ίνε από διο φορές πολλά, απ' αφτό, πυ ίχαμε ςτα 1928. Με τόςο ζαιρέ εμίς μπορέςαμε να μεταλάxσυμε το κάρτοτζνι ςίςτιμα ςτο πσομί. Ελμπέτ, αφτὶ ι δυλιά ςτιν καλιτέρεπσι τον κολχοζιόν λίγο δεν άxσιζε ςτο κρὰτος.

Πρέπι ίςα να το λέγυμε, ότι το εργατο-χοριάτικο κράτος δε χαζγανέφτεν να δύι γιαρτίμ ςτα κολχόζια.

Ίνε φάκτο, ότι ςτα κολχόζια, πυ τα χαπατέβυν τα ΜΤΣ, το μιςὸ απ' όλες τις δυλιές τις έκαμαν τα τράχτορα απ' αφτό ότι μόνο ςτα 1933 κε ςτα 1934 το εργατο-χοριὰτικο κράτος πὲλιςε ςτα κολχὸζικα τζόλια για δυλιά απτο ΜΤΣ 106.000 τράχτορα με τα τρόςςα κε 4,600 γυςενίτζνι τράχτορα «ςτάλιντςι», 14,607 γρυζοβίκ, 13,202 κομπάιν, 19,269 τραχτορικές ζαιρεδί μολοτίλκες κε οργάνοςε κενύρια 1054 ΜΤΣ. (ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Απτιν άνιxσι τυ 1931 ος το ςτυρυτὲρ τυ 1934 (μ' αφτό αντὰμα) το εργατο-χοριάτικο κρὰτος δὸκεν ςτα κολχόζια 262 μιλιόνια πύτια ςπερίματα, κε προντοβόλςτβενι κε φαγυρί ςύντες κε ςτιν καμπὰνια τυ ανιxσιάτικυ ςπέρνιμυ τυ 1935 θα δύι 82 μιλιόν. πύτια.

Στα στερνά διό χρόνια το εργατο-χοριάτικο κράτος δόκεν στα κολχόζια στον πολά κερό κρετίτο 467 μιλιόνια ρύβλια, αντάμα μ' αφτό χάρσεν στα κολχόζια τα μισά-τος χρέατα, πυ ίχαν να δόκυν στο κράτος στι σόμα, 435 μιλιόν. ρύβλια. (ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ ΠΥ ΚΥΤΕΒΥΝ ΠΟΛΙ ΚΕΡΟ).

Ελμπέτ, μ' αφτό το γιαρτίμ, πυ έδοσε το κράτος ίχεν τζαρά να ίχαμε κε κι'άλα καλά αποτελέζματα στο σίκομα τις χοριατικο-νικοκιριάτικις παραγογίς. Να μαχτανέφκυμες πολί ακόμα δεν πρέπι. Ο καθένας από σας σίντροφι υντάρνικι, μπορί να λέι: ι δυλιά-μυ πάι καλίτερα, απ' ότι πάι ι δυλιά ς' όλι τι Σοβιετικί Ένοσι γενικά. Κε εσίς λέγετε τιν αλίθια. πα. Στυς εμπρολάτες—άρταχ τόρα ι δυλιά πάι πολί καλί- τερα ι σοδιά, το άρμεγμο στα χτινά ίνε πολά απσιλά παρά στυς ριαντοβί κολχόζνικυς, κε τόρα όλι ι δυλιά ίνε ς' αφτό όστε αμάν πίσο στις δεκάδες χιλιάδες τον ΕΜΠΡΟΛΑΤΟΝ πας το παράδιγμα τον εμπρολάτον να οργανόσυμε τι δυλι όλις τις μάζας τον κολχοζιόν κε κολχόζνικον.

Μα πάλι δεν έχι τζαρά να φιλάγυμε ος τον κερό, π το κάθε κολχόζ με το νύ-τυ θα σόνι ς' αφτό το ποριάντο πυ άρταχ χάρακσαν τα καλίτερα κολχόζια. Το υστάβ τ χοριατικο-νικοκιριάτικυ αρτέλ πρέπι να ζμίγνι το όπιτ τον εμπρ λάτικον κολχόζνικον κε να κάμι γιαρτίμ στα απισνά κολχ ζια για να καταχτίσυνε κε αφτά το όπιτ τον καλίτερον κο χοζιόν.

Νά γιατί το ΤςΚ τις πάρτιάς-μας κε ι κιβέρνισι έβ λαν το ζίτιμα για το μετάλαγμο τυ υστάβ τυ χοριατικο- κοκιριάτικυ αρτέλ.

Το ιμπερνό υστάβ τυ αρτέλ ίταν καμομένο κε χσέ στα 1930.

Το παλιό υστάβ έδιχνε, με τίλογες υσλόβιες ι μονο κοκίριδες ΖΜΙΧΚΥΝΤΕ στα κολχόζια. Αφτό έδιχνε, απο

να πσσιράς τι δυλιά στο κολχόζι. Μα το παλιό υστάβ, σχε-
δόν, τίποτες δε λέι γι' αφτό, τίλογα να γιουργλέβις τιν
κινονική (ομπστζέστβενι) μεγάλι παραγογί. Μα κε τίλογα
αφτό μπόρνεν να έλεγε γι' αφτό, το τί ακόμα, τίλογα έπρε-
πε στο όπιτ δεν το ισλάισε ς' αφτό τον κερό, μπαρόχ
ς' αφτί τι δυλιά μαθένισσκαν μιλιόνια χοριάτες πας απλογ-
νύ-τυς το όπιτ κε αντάμα μ' αφτύς μαθένισσκεν όλι ι πάρ-
τιὰ-πα.

Στο παλιό υστάβ τίποτες δεν ίχανε για τις κολχό-
ζικες μπριγάδες, μα αντάμα μ' αφτό στα περαζμένα χρόνια
ι μπριγάδες ίνταν σαν βάσι τις οργάνοσις τις δυλιάς στο
κολχόζι.

Το παλιό το υστάβ, σκεδόν (ποτζτί) τίπυτες δεν έλε-
γε γι' αφτό, τίλογα να βάλυν τιμί στι δυλιά τυ κολχόζνικυ
κε τίλογα ΝΑ ΜΙΡΑΖΥΝ ΤΑ ΝΤΟΧΟΤ. Μα κε τίλογα
αφτό μπόρνεν εκί να ίτυν γραμένο, όταν στα 1930 τα
κολχόζια ακόμα μόνο πσσίρσαν να περάζυν απ το μίραζμα
πας τις πσσέις στο μίραζμα πας τι δυλιά.

Στο παλιό το υστάβ δεν ίταν παρμένες στο ισάπ ι
μεροπριάτιες για τιν εκσασφάλισι τυ υστόιτζιβοστ τις κολχό-
ζικις παραγογίς, για τιν οργάνοσι τυ υστόιτζιβοστ τυ σοστὰβ
τον κολχόζνικον κε στα ρυκοβοτιάστζι κάδρα. Μα κε, τίλογα
τύτο μπόρνεν να ίταν παρμένο στο ισάπ, όταν στα 1930
όλα-πα ακόμα βρισκότανε σε κίνισι (τβιζζένιε). Τα μιλιόνια
τον κολχόζνικον, πυ κατατλίγαν έμπρο στα ζόρια, βγένισσκαν
τότες απτο κολχόζ για να μπένυν πάλι στο κολχὸζ ίστερα
απο κάμποσο κερό. Το μπέλιγμο τον πρόεδρον κε μπριγαδί-
ρον τότες μόνο πσσιρίθεν. Το ντινκάιμο τον ανθρόπον στι
δυλιά ακόμα δεν ίταν, μα μόνο αφτό το ντινκάιμο, μπαρόχ,
τίπυς έκσσαζεν.

Στο παλιό υστάβ αν ίτυν-πα γραμένο, ότι τα χτινά
δεν τα κινονικοπιύν (ομποπστζεστβλιάιυτ), μα το ζίτιμα για

τι ςοοτνοςςένια τυ βαςικύ ομπομπςτζεςτβλιόνι νικοχιριό τυ κολχόζ κε τυ ποντςόμπνι νικοχιριό τις κολχόζικις αβλίς πάλι ντρανιςςκάτεντον όχι καλά γρικύμενα απ' αφτό, ότι το κινονικό νικοχιριό ακόμα δεν ίταν διναμομένο, φέρμες τις χτινοτροφίας ςχεδόν τεκμίλ δεν ίτανε κε δε φένονταν, ςε τίλογα πρεντέλ ίχε τζαρά να αφίνομε τον τζλένο τυ αρτέλ να έχι απλογνύτ νικοχιριό για να μιν χαλάνι αφτό τιν κινονικί παραγογί.

Απ' αφτό, ότι το ζίτιμα για το υςτάβ τυ χοριατικο-νικοχιριάτικυ αρτέλ--ίνε ζίτιμα για τιν οργάνοςι τυ ζίςιμυ τον μιλιόν κολχόζνικον, απ' αφτό, ότι ι δυλιά εδό πάι για τα ιντερές δεκάδον μιλιόν ανθρόπον, το χοριατικο-νικοχιριάτικο οντέλ τυ ΤςΚ κε τυ Ναρκομζέμ τις ΕΣΣΔ μέτριςαν, ότι ίνε χριαζύμενο για τιν ομπςλύζζιβανια τυ προέκτ στο υςτάβ, πυ έκαμαν να ςορέβυνε ςας τυς οντάρνικυς—τυς καλίτερυς κολχόζνικυς ανθρόπυς, για να δυλέβυνε αντάμα-ςας πας το προέκτ τυ υςτάβ.

Νά για όλες αφτές τις δυλιές, για όλα αφτά τα ζιτίματα εμίς πρέπι να λαχαρδέβυμε αντάμα-ςας, για να έβρυμε αφτά τα ιςάζματα, πυ πρέπι να κάνυμε στο παλιό υςτάβ τυ χοριατικο-νικοχιριάτικυ αρτέλ.

Εδό ςας δύγυμε το προέκτο τυ υςτάβ, πυ το έκανε ραζραμπότατ το χοριατικο-νικοχιριάτικο οντέλ τυ ΤςΚ τις πάρτιας κε το Ναρκομζέμ τις 'Ενοςις. Αφτό ίνε ΠΡΟΕΚΤΟ. Εμίς εδό όλα δε μπόρναμε να τα πάρυμε στο ιςάπ. Εμ... κςέρο καλά, ότι ο καθένας από ςας εδό θα χαράζι άλιαχ πο... λά, πυ ςε μας, μπέλτιμ, κε δεν έρχυντε στο νύ-μας-πα. Εμ... θέλυμε αντάμα-ςας το κάθε πύνκτο αφτύ τυ υςτάβ, πάνο ςτ... βάςι αφτύ τυ όπιτ, πυ έχι καθένας από ςας στι δικί-τυ μαρέα... το όπιτ τυ πρόεδρυ, τυ μπριγαδίρυ, τυ ριαντοβόι κολχόζνικ... τις ραμπότνιτςας στι φέρμα κ.τ.λ., αντάμα-ςας το κάθε πύνκτ... το κάθε κομάτι τυ υςτάβ ΔΙΧΟΣ ΣΠΥΔΑΖΜΟ, αν χριάζε...

τε ς' αφτό κάμποσες μέρες-πα, να ντρανίςυμε κε να λέγυμε ίςτερα ς' όλι τι μάζα τον ριαντοβόι κολχοζιόν κε στα απιςνά κολχόζια: νά, τίλογα πρέπι πάνο στι βάςι τυ όπιτ τον εμπροκολχόζια: νά, τίλογα πρέπι πάνο στι βάςι τυ όπιτ τον εμπρολάτικον κολχοζιόν να χτίζυμε το κολχόζικο ζίςιμο, νά τίλογες πορiάτκες πρέπι να μπάςυμε στα κολχόζια για να κυτζιραέβυμε τι δυλιά τζάλκα έμπρο.

II

ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΟΠΟ

Εςίς το κςέρετε, ότι ο τόπος στο κράτος-μας, αντάμα κε ο τόπος, πυ χαπατέβυν τα κολχόζια. ςίφονα με τυς βαςικύς-μας νόμυς, ίνε ομπστζεναρόντνι κρατικί ιδιοχτιςία. Ο τόπος, νέ πυλιςςκάτε, νέ πετάχκετε, νέ αγοράζυν-το κε νέ δύγυν-τον στιν αρέντα.

Τόρα, όταν το πολά τον τόπο τον χοριατόν τον ιςςλιτρέβυν τα κολχόζια, όλα τα μεζζάιδα, πυ έμπρο χόριζαν τον τόπο τον χοριστόν τζλένον τυ κολχόζ, χάθαν. 'Ολα τα τζολί κομάτια τόρα ίνε ζμιγμένα ς' ένα μαςίβ κε βρίςκυντε στο κολεχτίβικο ιςςλιτράιμο όλυ τυ αρτέλ. Αφτό τον τόπο αλιθινά τον πότιςαν με το έμα κε τον ίδρο-τυς ι δυλεφτάδες χοριάτες.

Πιχτά στις στερνές εκατοντάδες χρόνια ι ρόςι χοριάτες, πυ τυς μαγαντράιβεν το νατζάλστβο τυ τςάρυ, πυ τυς βαςάνιζαν κε κυπάνιζαν ι πομέστζικι, ςικύτενταν χαρςςύ στυς αρχοντάδες χαρςςύ στυς τζινόβνικυς τυ τςάρυ. Μα καμία-πα αφτές ι βοστάνιες δεν νίκαναν κε ο τςαριζμός, πυ τυς νίκανε φύρκιζε τυς ποβστάντςυς πες το έμα.

Ι χοριάτες, πυ τυς ταλάιδαν ι πομέστζικι, τσαλαπομένι απτο ζιγό τον τζινόδνικον τυ τζαριζμύ, κατατλιζμένι πες τα παπαδικά κε πολιτσέισκι δίχτια, ζολιζμένι απτο μάνκανο τυ χιτλίχ κε τυ υμπράιμυ, ίταν δίχος χυράιμο χαρςςύ στυς πομέστζικυς, χαρςςύ στιν κιδέρνισι τυ τσάρυ!

Απτο $^1/_3$ ος το $^1/_2$ απ τι σοδιά-τυς χυπαράιδαν ι κροδοςόςι-πομέστζικι απτυς γαριπς-χοριάτες για τιν αρέντα τυ τόπυ, πυ ι πομέστζικι χυπαράισαν απτυς χοριάτες. 6 ρύδλια πλυγάριζε ο πομέστζικος στον χοριάτι για να καματέδι τεκ-μίλ τον τόπο-τυ με το χοριάτικο χρασίμ. Το τεμίζκο ντοχότ-τυ χοριάτι το πολά το πèρισσκε ο τσάρος με φόρυς (πόντα-τι) κε ανκαριές (ποδίνοστι). Ο χοριάτις, πυ ίχε ένα άλογο ίχε υχύμ στο χρόνο να κςοδέδι 5 ρύδλια για να αγοράζι χρασίμ κε πράμα. Για να δγύνε απ' αφτό ίταν μόνο μια στράτα--με τις ρίζες να χυπαραέδυν το στρòι τον πομέστζι-κον κε καπιταλιστόν στι Ροσία.

Μόνο τότες, ανίχτεν ι τζαρά για το λικδιτàριζμα τον πομèστζικον, όταν στι Ροσία γενίθεν ι ρεδολιυτσιόνι τάκσι, το προλεταριάτο, πυ μπασςχάρεπσε να σταθì επικεφαλίς τυ ρεδο-λιυτσιόνι κινίματος τον χοριάτικον μαζόν, πυ κάτο απτο ρυ-κοδότστδο τυ ΛΕΝΙΝ πίγε τυς δυλεφτάδες χοριάτες πίςο-τις.

Μόνο τότες, όταν ι εργατικί τάκσι σίκοσε όλυς τυς δυ-λεφτάδες ανθρόπυς στο πολέμιζμο χαρςςύ στον τσαριζμό, πραγματοπιίθικε (οςυςτζεςτδìλας) το δεκοδέτζνι νύνιζμα τον μιλιόν χοριατόν για τον τόπο.

Μα μπαρόχ το μικρό χοριάτικο νικοχιριό απόμινε. Σαν αποτèλεζμα τυ Οχτόδρι εμίς τυς πομέστζικυς τυς λικδιταρί-σαμε. Μιράσαμε τον τόπο ανάμεσα στυς χοριάτες, στενέπσαμε τα τζαράιδα τις κυλακιάς, μα ι στράτα στο ζαζζίτοτζνι ζί-σιμο, ζερ ίταν αφτί ανιχτί στο μικρό νικοχιριό, στον γαρίπ-χοριάτι; Νά, εσίς εδό ι υντάρνικι, πυ σορεφτίκατε το κσέρετε,

ότι μόνο λίγι κυλάκι-πλύσσι δάιναν έμπρο, μα ι πολί χοριάτες δε μπόρναν να πάγυν στο ζαζζίτοτζνικο ζίσμο, αν έφτα-γε-πα ι Σοβιετικί εκσυσία (βλαστ) κάθε λυγάς γιαρτίμ στα μικρά νικοκιριά.

Μα μ' αφτό, σίντροφι, ίταν καμομένο μόνο το πρότο κομάτι τις δυλιάς. Τον πομέστζικο τον χάσαμε.

Γι' αφτό πολές φορές έλεγε ο Λένιν. Ακόμα στα 1917 στο πρότο Βσεροσίισκι σινέδριο τον χοριάτικον ντεπυτάτον ο Λένιν ίπε:

«Εντιριμ εμίς θα κάθυμες, τίλογα κε έμπρο στα μικρά νικοκιριά, αν ίμας-πα λέφτερι άνθροπι στον λέφτερο τόπο, όλο ένα μας φοβερίζι τι κι' αν ίνε-πα ο χαμός απ' αφτό, ότι το χάλαμο κυτζιραέφκετε κάθε μέρα, κε κάθε όρα». (Λένιν, τ. XX σελ. 417).

Στα 1918, στο λόγο-τυ στυς ντελεγάτυς τον κομιτέτον τον γαρίπον τυ Μοσκοβίτικυ όμπλαστ ο σιν. Λένιν ίπε:

«Το μίραζμα ίταν καλό μόνο για το πσσίριμο. Αφτό έπρεπε να δίκσι, ότι ο τόπος πέρχκετε απτυς πομέστζικυς κε δόχκετε στυς χοριάτες. Μα αφτό δε σόνι. Το γλίτομα ίνε μόνο στο κινονικό καμάτεμο τυ τόπυ...Ι κομύνες, το αρτέλνι καμάτεμο, ι τοβαρίστζεστβες τον χοριατόν—νά πυ ίνε το γλίτομα απτο χιτλίχ τυ μικρύ νικοκιριύ, νά πυ ίνε ι τζαρά για το σίκομα κε τιν καλιτέρεπσι τυ νικοκιριύ ι ικονομία τον δινάμεον κε το πολέμιζμο χαρσσύ στιν κυλακιά, χαρσσύ στυς χαραμοφάδες (τυνειάντσι) κε στιν εκσπλοατάτσια». (Λένιν. τ. XXIII σελ. 282).

Στα 1919 στο λόγο-τυ στιν πρότι Βσεσοιύζνι σίσκεπσι για τι δυλιά στο χοριό ο Λένιν ίπε: «τα μικρά νικοκιριά απ το χιτλίχ δε θα μπορέσυν να βγύνε», (Λένιν. τ. XXIV, σελίδα 540).

Για αφτί τι λενινιστικί στράτα στο κάμιμο τυ κολεχτί-βικυ κινονικύ νικοκιριύ κε μπίκε ι σοβιετικί εκσυσία κάτο απτο

ρυκοβότςτβο του Στάλιν, όταν ι πολιτική-μας τις ιντυςτριαλι-
ζάτςιας τις χόρας, που την περάζυμε δόκεν τζαρά απτα τρα-
χτορικά εργοςτάςια, απτα κενύργια εργοςτάςια τις μαςςινο-
ςτροένιας να πςςιρίςυμε να πελίγυμε μπόλικα τράχτορα κε
μιχανὲς ςτυς κολχόζικυς χοριάτες.

Κε νά, ςίντροφι, το αποτέλεζμα: ι κολχόζνικι χοριάτες έςπιραν πέρςι 101,7 μιλιόν. γα τόπο. Πολά από εκατό μιλιόνια γα έςπιραν ι κολχόζνικι χοριάτες πέρςι. Μα έμπρο απ το ντυκύςς όλι ι ποµέςτζικι όλι ι κυλάκι, όλι ι ςερεντνιάκι κε γαρίπ, όλι ς' έναν τόπο ςπὲρνιςςκαν 105 μιλιόν. γα. Σιμένι, ότι μόνο τα κολχόζια πέρςι ςτι χόρα-μας έςπιραν ςχεδόν (ποτζτί) τόςο, τιχαντάρ ςπέρνιςςκαν ι ποµέςτζικι, ι κυλάκι, γαρίπ κε μεςέι χοριὰτες—όλι ς' έναν τόπο απτο ντυκύςς έμπρο (ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ). Νά πυ ίνε αφτί ι δίναμι τυ κολχόζικυ ςτρόι, νά πότες πραγματοπιίθικε το βεκοβέτζνι νύνιζμο τυ χοριάτι-μας. Σίμενι, ότι τόρα ι δυλιά όλι ίνε να ιςςλιτραέβυμε αφτό τον τόπο, τίλογα πρέπι να πάρυμε απ' τον τόπο όλο αφτό, τί μπορί να δόκι, μα πὲρυμε απ' αφτό ος τόρα-πα εμίς ντρυπιαχτκά άλιαχ λίγο. Πας τον τόπο, πυ το κράτος δόκεν ςτα κολχόζια για το ιςςλιτράιμο όλις τις μάζας τον δυλεφτάδον πας πύιο τιν άνικςι τυ 1935 θα δυλέβυν 230 χιλιάδες τράχτορα, εμίς πέρυμε ςοδιά τόςι, πυ κατλίγο μόνο ίνε πολά απτι ςοδιά, πυ πέριςςκαν απτο ντυκύςς έμπρο. Ι δυλιά ίνε, ότι ποριάντοκ ςτον τόπο-μας ακόμα ος τὸρα-πα δεν ίνε όςο χριάζετε.

'Ινε εκατοντάδες φάκτα, όταν γιαγαλὲβυν απ τυς νόμυς τυ κράτυς, δίχος νόμο μεταλάζυν τα ςίνορα (γρανίτςι) τον κολχοζιόν, τον τόπο απτο ένα κολχόζ το δύγυν ςτο άλο, ι δυλιά τυ ζεμλευςτρόιςτβυ ίνε πεταγμένι, τα ςεβοομπορότ τα περάζυν ςτι δυλιὰ μόνο ςτα μιςά κολχόζια, ίςα να το λέγυμε ςε μας ακόμα δεν ίνε λον απλά ποριάντοκ ςτον τόπο.

Μπαρόχ ίνε φάκτο, ότι στο κολχόζ «ΒΟΡΟΣΣΙΛΟΒ» τυ Αζοβο-Τζερνομόρσκι κράι ος τόρα-πα κάθε χρόνο μιράζυν τον τόπο-τυς. Ακόμα στυρυτιρί στα 1933 απ' αφτό το κολχόζ, πίραν το μισό-τυς τον τόπο κε το δόκαν ς' ένα άλο κολχόζ, τ' άλο το κομάτι-πα το δόκαν στο πρίγοροτνι νικοκιριό κε έτσι μπόλεψαν τον τόπο τυ κολχόζ, όστε ι μπριγάδες νταγλέφταν ος τα 7 χιλιόμετρα απτο χοριό.

'Ινε φάκτο, ότι πάλι ς' αφτό το Αζοβο-Τζερνομόρσκι κράι στο κολχόζ «ΖΑΒΕΤΙ ΙΛΙΤΖΑ», ο τόπος-τυ ίνε νταγλιμένος χάλις τιλμπιρί στα τρία σελσοβιὲτ—12 χιλιόμετρα σε μια μαρὲα κε 8 χιλιόμετρα ς' άλι μαρέα.

Πρέπι ίσα να το λέγυμε, ότι στο υστρόιστβο τυ τόπυ, ι επιτιχίες-μας ακὸμα δε σόνυνε. Πρέπι μπολσσεβίκικα να το λέγυμε, ότι τέτια κατάστασι στον έμπρο τον κερό ίνε ανταιάνεφτι.

Πρὲπι εδό να λέγυμε, ότι ι κολχόζνικί-μας κε λον πολά ι ρυκοβοντίτελι τον ζεμέλνι κε σοβιετικόν-μας οργάνον ς' αφτί τι δυλιὰ δε βάλυν στον απλόγυ-τυς τα χριαζύμενα αρατὲματα, δεν αγρικύν, ότι ο τόπος μπορί χαρσσύ στο περαζμένο να δύι διό κε τρις φορές πολά ζαιρέ ίστερα απ αφτό, όταν όλα τα μεζζὰιδα, πυ χόριζαν τον τόπο τον τζλένον τυ αρτέλ χάθαν, κε όλα τα τζολί ζάνια τα κάναμε ενιέο (εντίνι) μασίβ, πυ βρίσκετε στο κολεχτίβικο ισσλιτράιμο τυ αρτέλ.

Μία-μία ι άνθροπί-μας άλιαχ γυργά πσσιρύν να πιφερένυν απτιν επιτιχία κε ζμονύν, ότι ι κυλάκι κε ι πομέστζικι στο εκσοτερικό πέρυνε σοδιά πολί μεγαλίτερι απτι δικίμας, κε εμίς πρέπι να κατορθόσυμε να έχυμε τέτια σοδιά, κε όχι τι σοδιά τις τσαρικὶς Ροσίας.

Ελμπέτ ς' ατύτα τα διό χρόνια ι δυλιά στο υστρόιστβο τυ τόπυ διάβεν έμπρο. 'Ινε φάκτο, ότι όχι λιγότερο από το $^{1}/_{2}$ τον κολχόζνικόν-μας περάζυνε άρταχ στο σεβοομπορότ.

Μα πάλι, πιχτά ίνε έτσι-πα, μπουλέβουν ας κανά ραιόν, γιά στο ΜΤΣ, γιά στο κολχόζ, τα τζόλια τυ σεβοομποροτ, υτζάστκες στις μπριγάδες δε χορίζουνε κε άρταχ χολίζουν—ορά, έχουμε σοβοομποροτ, μα μπαρόχ, ας τ' ασλίτ δίχος υτζάστκες τις μπριγάδας, όλο αφτό το . σεβοομποροτ τίποτες-πα δεν κσάζι,—πας το χυμ ίνε καμομένο, γιατί εδό όλα-πα θα καταλίχκουντε στιν άνικσι κε στορυτιρί, όταν θα χορίζουν για τις μπριγάδες υτζάστκες.

Για όλυς ίνε γρικύμενο, τίλογα τζιπέλκο ίντον ο τόπος-μας; σαν αποτέλεζμα τυ κυλάκικυ ζαραρλίχ, με τα λυγάς αγριόχορτα. Για να φέρυμε στα ίμερτα αφτό τον τόπο, πρέπι από χρόνο σε χρόνο να τον αλετρίζυμε βαθιά για να χάσυμε απτον πάτο τις τζιπέλκες ρίζες κε τα τζιπέλκα σπερίματα. Μα σε μας πιχτά ίνε έτσι: μιά φορά αλετρίζυν τον τόπο βαθιά κε άρταχ χολίζυν: ορά, νικίσαμε το απανό αλέτριζμο.

Ο τόπος αρατέβι αλιθινό ντράνιμο, τον τόπο πρέπι να τον υστραέβυμε, για τον τόπο πρέπι να νιάσσκυμες κε να το ντρανύμε, πέροντας στο ισάπ, τίλογο τόπος ίνε εδό, τίλογο ίνε το χόμα, τίλογα αφτό ίνε κλοζμένο στιν ίλιο, τί σπέρνισσκαμε εδό πέρσι κε προπέρσι, τίλογα εδό ίταν τα αγριόχορτα στο βρυσσιγό τον κερό, τίλογα εδό ίταν τ' αγριόχορτα στο χυργάχ. Ολα αφτά στον κερό τις παλιάς τζερεσπολοσίτσας, όταν ο τόπος ίταν μακριά,—στον κερό, πυ καταλίχκινταν τα μιλιόνια τον μικρόν χοριάτικον νικοκιριόν ο χοριάτις δε μπόρνεν να τα κάμι. Ολα αφτά τόρα μπορί κε έχι τζαρά να τα κάμι το κάθε κολχόζ.

Δεν ίνε τέτιο κολχόζ, πυ δε μπορί να εκσασφαλίσι το αλιθινό ντράνιμο τυ τόπυ, δεν ίνε τέτιο κολχόζ, πυ δε μπορί να μι πελί το χάλαμο τον σίνορόν-τυ, δεν ίνε τέτιο κολχόζ πυ δε μπορί να ντρανίς το κάθε υτζάστοκ τυ τόπυ, ανάλογα μ' αφτό, τί αρατέβι.

Κε τύτο αν θα το κάνυμε μπορύμε να το λέγυμε ίςα: ο τόπος εκατὸ φορές θα πλυγαρίζι το υρνεμό τον κολχόζνικον.

Νά γιατί εμίς μετρύμε, ότι χριάζετε ςτο υςτάβ τυ αρτέλ να ντρανίςυμε τα βαςικά μέτρα, πυ θα εκςαςφαλίςυνε, λον έμπρο, το υςτόιτζιβοςτ όλις τις κολχόζικις ζεμλεπόλζοβανιας, δέφτερο, το υςτόιτζιβοςτ τον τόπον τυ ςεβοομπορότ, πας πύια πρέπι να ίνε χοριζμένος ο κολχόζικος τόπος ς' όλα τα κολχόζια-πα, τρίτο, το υςτόιτζιβοςτ τον μπριγάδικον υτζὰςτκον, πυ πρέπι να ίνε χοριζμένα, ςτις μπριγάδες ςε κάθε τζόλι τυ ςεβοομπορότ.

Νά γιατί εμίς μετρύμε, ότι χριάζετε κε ςας παρακαλύμε να λαχαρδέβετε γι' αφτό, για νά λέι το υςτάβ ςτο ζίτιμα τυ τόπυ έτςι:

1. Ο τόπος, πυ χαπατέβι το αρτέλ ίνε οπςτζεναρόντναγια κρατικί ιδιοχτιςία (ςόμπςτβενοςτ). Αφτός, ςίφονα με τυς νόμυς τυ εργατο-χοριάτικυ κράτυς, μπικιτραέφκετε ςτο αρτέλ για το ιςςλιτράιμο δίχος βαντέ κε δε μπορί, ύτε να αγοραςτί, ύτε να πυλιθί, έτςι κε το αρτέλ-πα δεν έχι υκύμ να το δύι ςτιν αρέντα.

2. Το ενιέο μαςίβ τυ τόπυ κανα-λυγάς-πα δεν πρέπι να ικςιλιτραέφκετε. Να χορίςυν τόπο ς' αφτὺς, πυ βγένυν απτο αρτέλ δεν έχι τζαρά. Αφτί, πυ βγένυν απτο αρτέλ μπορύνε να πάρυν τόπο μόνο απτα φτιρτάρκα τζόλια τυ κρατικύ τζολί φόντυ.

3. Τα τζόλια τυ αρτέλ μπολέφκυνε ςε ζάνια ςίφονα με το επικιρομένο (υτβερζζτιόνι) ςεβοομπορότ.

4. Στα τζόλια τυ ςεβοομπορότ ςτιν κάθε τζολί μπριγάδα μπικιτραέφκετε παντοτινό υτζάςτοκ ς' όλο τον κερὸ τυ ςεβοομπορότ.

Εςίς ι κολχόζικι εμπρολάτες, αν πςςιράτε ςοβαρά τι δυλιά ςτο υςτρόιςτβο τυ τόπυ, πυ βρίςκετε ςτα κολχόζια

στο ισςλιτράιμο δίχος βαντέ—τότες θα κυτζιραέδυμε τι δυλιά για τι μεγάλι σοδιά τόσο απςά, τίλογα δεν ίταν καμία.

Τίλογα το κσέρετε, απτις ομπομπςτζεςτβλιόνι υτζάςτ-κες τυ τόπυ χορίζυνε για το απλογνύτ, ισςλιτράιμο τυ κολ-χόζνικυ το σιζίχ-τυ. Μα, ζερ όλο-πα εδό ς' αφτί τι δυλιά ίνε ςςύκυρ; 'Ινε τέτια κολχόζια, για παράδιγμα, το κολχόζ «ΝΟΒΑΙΑ ΖΖΙΖΝ» τυ Κύρςκι όμπλαςτ, όπυ ίνε 76 γα κολεχτίβικο σπέρνιμο κε 51 γα στα σιζίχια τον κολχόζνικον. Ζερ έχι τζαρά αφτί τιν κατάςτασι να τιν μετρύμε σοστί;

ΝΤΑΥΣΣΑ—'Οχι, όχι.

ΓΙΑΚΟΒΛΕΒ.—'Ινε πάλι ς' αφτό το Κύρςκι όμπλαςτ το κολχόζ «Ο 3 χρόνος τυ πεντάχρονυ». Εκί ίνε 42 νι-κοκιριά. Στα 42 νικοκιριά 62 γα ίνε στο σιζίχ-τυς. Ζερ έχ τζαρά τύτι τι δυλιά να τιν μετρύμε σοστί;

ΝΤΑΥΣΣΑ.—'Οχι, όχι.

ΓΙΑΚΟΒΛΕΒ.—Χοριστά εδό παρακάτό πάι ι δυλ στο Αζοβο-τζερνομόρςκι κράι, στο Σέβερνι Κάφκασο κε ς Μπελορύσια. Εκί ίνε έτσι: μετριςςκάτε ο άνθροπος κολχόζ-νικος, το σιζίχ-τυ ίνε 2-3 γα, μα το φάκτο ίνε, ότι κάθε κάτο απτο όνομα αφτύ τυ κολχόζνικυ ο παλιός μονονικοκίρ κε το αρτέλ γι' αφτόνα ίνε χάλις σπόσομπ για να μολύ για να πάρι όλες τις λγότες. Μα ι καρδιά-τυ κε το νύνι μά-τυ όλο ίνε στο σιζίχ-τυ. 'Ινε τέτιι άνθροπι;

ΝΤΑΥΣΣΑ—'Ινε, ίνε.

ΓΙΑΚΟΒΛΕΒ—Κε πολί-πα ίνε.

Μα ίνε κε αλο-λυγάς, τέτια φάκτα, για παράδιγμ στο Τζελιάμπινςκι όμπλαςτ, πυ τα πολά κολχόζια ος τόρ ακόμα μικρές υτζάςτκες-πα δε χόρισαν για τυς κολχόζνικ εδό όλο-πα τύτο το πετάγυνε πας τα κολχόζια, πας το κι νικό νικοκιριό πετάγυν όλο το νιαζμό-πα κε για τις καρ πλες, κε για τις πετρύςςκες, κε γι' αφτό, για να δύγυν γ στυς κολχόζνικυς. Ζερ σοστό ίνε αφτό-Αφτό-πα δεν ίνε σο

Εμίς θέλυμε να βάλυμε άκρα πας τα τζαρασιζλίχια, τίλογα ςτι μιά, έτςι κε ςτιν άλι μεριά, κε ςας παρακαλύμε να λαχαρδέβετε για τα τέτια ζιτίματα ς' αφτί τι δυλιά.

Λού έμπρο, εμίς μετρύμε, ότι ίνε χριαζύμενο να το λέγυμε ίςα, ότι το υτζάςτοκ, πυ χορίζυν ςτυς κολχόζνικυς για το απλογνύ-τυς, ιςςλιτράιμο απτις ομπομπςτζεςτβλιόνι υτζάςτκες τυ τόπυ χάλις τόπο τυ ςιζίχ, πρέπι να ίνε όχι μεγάλο.

Δέφτερο, εμίς μετρύμε, ότι το ραζμέρ τυ τόπυ τυ ςιζίχ, πυ βρίςκετε ςτο απλογνύ-τυ ιςςλιτράιμο τυ κολχόζνικυ το χαράζυνε τα ναρκομζέμ τον ςοιύζνι ρεςπύμπλικον πάνο ςτι βάςι τον υκαζάνιον τυ Ναρκομζέμ τις ΕΣΣΔ.

Τύτι τι δυλιά εμίς αν θα τιν ιςάζυμε, τότες θα φέρυμε μ'αφτό μεγάλι φαιτά ςτι δυλιά τυ υςτρόιςτβυ ς' όλο τον κολχόζικο τόπο;-

'Ιςαςτε εςίς χαίλ μ' αφτό, ςίντροφι υντάρνικι;

ΝΤΑΥΣΣΑ – Σοςτά.

III

ΓΙ'ΑΦΤΟ, ΤΟ ΤΙ ΚΙΝΟΝΙΚΟΠΙΙΤΕ ΚΕ ΤΟ ΤΙ ΔΕΝ ΚΙΝΟΝΙΚΟΠΙΙΤΕ ΣΤΟ ΧΟΡΙΑΤΙΚΟ-ΝΙΚΟΚΙΡΙΑΤΙΚΟ ΑΡΤΕΛ

Περνό ςτο ζίτιμα γι' αφτό, τίλογα ςρέτςτβα τις παραγογίς (προιζβότςτβα) κινονικοπιύντε κε τίλογα δεν κινονικοπιύντε ςτο χοριατικο-νικοκιριάτικο αρτέλ.

Στο ντοκλάτ-τυ ςτο XVII παρτςινέδριο ο ςιν. Στάλιν γρικύμενα, πυ δεν πελί κανα-λυγάς-πα αλο-λυγάς λαχίρδεμο,

ίπε, γιατί το αρτέλ ςτις τορινὲς υςλόβιες ίνε ι μοναδικὶ αλιθιν… φόρμα τυ κολχόζικυ κινίματος. Ο ςιν. Στὰλιν ίπε, ότι: α) το αρτέλ ςοςτά ζμίχνι τα προςοπικά, βιοτικά (μπιτοβίε) ιντερέςα τον κολχόζνικον με τα κινονικά-τυς ιντερέςα, β) το αρτέλ καλά κάμι πριςποςομπλιάτ τα προςοπικά, βιοτικά ιντερέςα ςτα κινονικά ιντερέςα, δίνοντας τζαρί μ' αφτό χυλάι ν… διαπεδαγογίςυμε (βοςπιτάτ) τυς απςεζνύς μονονικοκίριδες ςτ… πνέβμα (ντυχ) τυ κολεχτιβιζμύ. Ο ςιν. Στάλιν έδιχςε, ότι … τζλένι τυ αρτὲλ, μπιλνέβυν απτυς τζλένυς τις κομύνας μ… αφτό, ότι έχυν ςτο προςοπικό-τυς ιςςλιτράιμο ςπιτικά πυλιά… μικρό πράμα, χτινὸ, ζαιρέ, ςιζίχια.

Τίλογο βαςικό ίταν αφτό το ζίτιμα, το δίχνι άρτα… αφτό, ότι ςτα 1930 ςτο ζίτιμα για το χτινό, ίταν, τίλογ… ίπε ο ςιν. Στάλιν ςτο πρότο ςινέδριο τον κολχόζνικον… «μικρί νεντοραζυμένια με τις κολχόζνιτςες». Ακόμα ίςτερ… απ' αφτό, όταν ςτο παλιό το υςτὰβ ίταν γραμένο, ότι «ςτ… νικοκιριά, πυ έχυν ένα χτινό το γαλατερό πράμα δεν τ… κινονικοπιύν. Στα νικοκιριά, πυ έχυν κάμποςα χτινά αφίν… το προςοπικό ιςςλιτράιμο ένα χτινό, τ' άλα τα κινονικοπιύν… ς—ςε πολά όμπλαςτ τις χόρας-μας πας τα λυγάς-λυγάς μα… νάιδα ακόμα κύτεβαν να κινονικοπιύν τα χτινά τον τζλέν… τυ αρτέλ. Έτςι ίταν ακόμα ςτο πςςίριμο τυ 1931, γ… παράδιγμα, ςτο Σρέτνι Βόλγα, πυ ίρτεν ραςτ να ταραχτί … Κεντρικό Κομιτέτ τις πάρτιας, για να δύγυν ακςαπίςα ςτ… τζλένυς τυ αρτέλ, πυ κινονικοπίιςαν τα χτινά-τυς ταπ… με απλογνύ-τυς το ιςςτάχ, μα ας τ' αςλίτ αφτό ίταν χαρ… μένο ζορλιτά!

Σίφονα με το ΠΡΟΕΚΤΟ τυ υςτάβ έχι τζαρά … κινονικοπιύμε:

«Ολο το εργατικό πράμα, το χοριατικο-νικοκιριάτ… χραςίμ, τα ςπεριματικά ζαπάς, τις φαγύρες, τι χαντάρ… χριαζύμενο για το φάιζμο τυ πράμα, πυ ίνε κινονικοπιμέ…

τα νικοκιριάτικα χτίρια (ποςτρόικι), πυ ίνε χριαζύμενα, για το πέραζμα τυ νικοκιριύ τυ αρτέλ κε όλες τις πρετ πριάτιες για τιν περεραμπότκα τον προντύκτον τυ χοριάτικυ νικοκιριύ».

Σίφονα με το προέκτ τυ υςτάβ:
«Δεν κινονικοπιύντε κε απομένυν ςτο προςοπικό ιςςλιτράιμο τυ τζλένυ τυ αρτέλ τα χτίρια, όπυ ζι ο κολχόζνικος, το προςοπικό-τυ πράμα, τα πυλιά, τα νικοκιριάτικα χτίρια, πυ χριάζυντε για το πράμα, πυ ίνε ςτο προςοπικό ιςςλιτράιμο τυ κολχόζνικυ».

Δεν κινονικοπιύτε έτςι κε το μικρό χοριατικο-νικοκιριάτικο χραςιμ, πυ ίνε χριαζύμενο για τι δυλιά ςτο ςιζίχ τυ κολχόζνικυ.

Αντάμα μ' αφτό, για να ίνε ι δυλιά γρικύμενι εμίς μετρύμε, ότι ίνε χριαζύμενο να λαχαρδέβυμε χοριςτά, τίλογα αφτό ίταν κε ςτο παλιό το υςτάβ, ότι ι πραβλένια ίνε ιποχρεομένι αν ίνε χριαζύμενο να χορίζι κάμποςα άλογα για τιν ομπςλύζζιβανια τον προςοπικόν αρατεμάτον τον τζλένον τυ αρτέλ. Αφτό ίταν ςτο παλιό το υςτάβ γραμένο, μα ςε μας πιχτά τύτι τιν απλί δυλιά δεν τιν περάζυνε. Ίνε πολί τέτιι ραμπότνικι, πυ νομίζυνε, ότι αφτί ίνε άλιαχ «εμπρολάτες» κε απ' αφτό-πα δε νίςςκυντε χαίλ να χορίζυνε για τον κολχόζνικο άλογο για να πάι ςτο μπαζάρι, για να αλετρίζι το ογορότ-τυ, να γιορτάζι το ντυκύν-τυ κ. τ. λ. (ΚΙΝΙΣΙ ΣΤΙ ΖΑΛΑ). Ίνε τέτιι «εμπρολάτες», κε πολί-πα. Απ' εδό-πα ο τζλένος τυ αρτέλ ίνε ανανκαζμένος να πιάνι άλογο απ' τίνα; Απτον μονονικοκίρι για να πάι ςτο μπαζάρι, να αλετρίζι το ογορότ-τυ. Τί φαιτά έχι αφτός, ταπλός εμπρολάτις ρυκοβοντίτελιος, πυ δε χορίζι κατλίγα άλογα για τιν ομπςλύζζιβανια τον αρατεμάτον τον κολχόζνικον; Τίποτες-πα φαιτά δεν έχι. Αφτός νομίζι, ότι αφίκε το άλογο για τιν κινονικί

δυλιά, μα ςτ' αςλίτ ο κολχόζνικος τον πλυγάριςεν με τιν παρακάτι δυλιά ςτο κινονικό νικοχιριό. Το κινονικό νικοχιριό δεν έχι κανά-λυγάς φαιτά-πα απ' αφτύς τυς ρυκοβοντίτελιυς. Μα έτςι κε δεν έχι φαιτά το κολχόζικο νικοχιριό απ' αφτύς τυς ρυκοβοντίτελιυς, πυ πότες κι' αν ίνε-πα ίνε έτιμι, τζαχ ςτον κερὸ τυ τιμάρεμυ-πα μ' όλο-τυς το ιςςτάχ ςτο γιόρταζμο, με καμπανέτςες να κάμυν κατζάι τυς μυςαφίριδες πας, όλα τα κολχόζικα άλογα ςτο ντυκύν τυ καλότα γιά τυ χυντά-τυς το χορίτςι.

'Ινε τέτια φάκτα; 'Ινε. Εμίς πρὲπι να οπλίςομε (βοορυ-ζζίτ) τυς κολχόζνικυς κε χαρςςύ ς' αφτύς, ταπλός εμπρολάτες, μα ας τ' αςλί-τ καθιςτεριμένυς (οτςτάλιχ) ανθρόπυς, πυ ίνε έτιμι να μι δύγυν ςτον κολχόζνικο άλογο, τζαχ τότες-πα, όταν αφτός έχι μεγάλι ανάνκι να πάι ςτι μπολνίτςα γιά ςτο μπαζάρι κε χαρςςύ ς' αφτύς, πυ έχυν μέγα αντέτ να δύγυν τ' άλογα κε χοριςτά αν το αρατέβι ο χυντάτ γιά ο καλότας-τυ. Νά γιατί μετρύμε, ότι ίνε χριαζύμενο ςτο υςτάβ ίςα να το λέγυμε, ότι ι πραβλὲνια ίνε ιποχρεομένι να χορίζι χάμποςτ[α] άλογα για τιν ομπςλύζζιβανια τον προςοπικόν αρατεμάτον τον κολχόζνικον, κε νομίζο, ότι εδό εςίς-πα θα νίςςκιςα[τε] χαίλ μ' αφτό. 'ΙΣΑΣΤΕ ΧΑΙΛ Μ' ΑΦΤΟ; (ΕΝΑΣ ΑΠ-ΤΥΣ ΝΤΕΛΕΓΑΤΥΣ ΔΕ ΝΙΣΣΚΕΤ ΧΑΙΛΣ ΚΕ ΣΑ-ΛΕΒΙ ΤΟ ΚΕΦΑΛΙ-ΤΥ). Ο ςίντροφος πρόεδρος τυ κολχό[ζ] ςαλέβι το κεφάλι-τυ. Τί ίνε αφτό, φένετε, αφτός γιρέβι, [...] τζλένος τυ αρτέλ-τυ να πλυγαρίζι ςτο μονονικοχίρι εκατό ρ[...] βλια για το αλέτριζμο τυ ογορότ-τυ, κε ίςτερα να τον πλυγα-ρίζι με παρακάτι δυλιά ςτο κινονικό τζόλι. (ΝΤΑΥΣΣΑ[...] «Σοςτὰ»).

Τίλογα ςτέκετε ι δυλιά ςτο άλογο ίνε γρικύμενο. 'Α[...] δυλιὰ—ίνε το πράμα. Εδό ακόμα ςτιν πραχτικί ίνε πο[...] τςαδίζματα. Ακόμα έχυμε πολά ραιόν κε ανθρόπυς, πυ [...] τ' αςλί-τ γιά τρανύν μόνο ςτιν ανάπτιξι τις φὲρμας, γ[...]

άλο-λυγάς,—περάζυν τι δυλιά μόνο να αναπτίκσυνε το προσοπικό πράμα τον κολχόζνικον.

Δεν πρέπι να ζμονύμε, ότι τι χτινοτροφία τον κολχοζιόν στα στερνά τα χρόνια τιν τράβικσε στο τζυχύρ το κυλάκικο λίσσαγμο κε ι απλί πιστία τον κάμποσον σερετνιάκον κε γαρίπον, πυ κατέβαν κάτο στιν κυλάκικι προβοκάτσια κε πριν να μπύνε στο κολχόζ έσφαγναν το πράμα-τυς, έτρογαν απτο χραρ πολά, στέκεντον πες τ' γύλα-τυς το κρέας, χαράμοναν κε σαπίζανε το κρέας κάτο απτο λόζυνγ—«μιά μέρα το κρέας αν ίνε-πα δικό-μυ ίνε» «Σφάκσε, τόρα αφτό δεν ίνε δικόμας, σφάκσε τί κι' αν ίνε-πα θα το πέρυν». Απ' αφτό το τζυχύρ μπορύμε να βγάλυμε πάνο τι δυλιά τις χτινοτροφίας μόνο τότες, αν θα αναπτίκσυμε κε τις κολχόζικες τοβάρνι φέρμες κε το ποτσόμπνι νικοκιριό τον κολχόζνικον.

Πας τα δομένα τις Κεντρικίς Υπραβλένιας τυ λαικύ-νικοκιριάτικυ υτζότ στον Ιύνι τυ 1934, στα κολχόζια κε στο ομπομπστζεστβλιόνι κοπάδι, λον έμπρο στις φέρμες ίνε σορεμένι ι μεγάλι μάζα τυ πράμα—9,800 χιλιάδες τυ ρογάτι πράμα, 3,700 χιλιάδες σσιρίδα, 14,100 χιλιάδες πρόβατα κε τραία. Μα μπαρόχ ι φέρμες—ίνε κενύρια δυλιά, ας τ' ασλί-τ, αφτές ι φέρμες πσσίρσαν να αναπτίσυντε μόνο τρία χρόνια πίσο, στι δυλιά τις οργάνοσις φέρμον τα ζόρια ίταν κι' άλο πολά, παρά στι δυλιά τις οργάνοσις τυ μεγάλυ τζολί νικοκιριύ.

Στα 3-4 χρόνια ι φέρμες αντάμα με τα σοβχόζια ίνταν χάλις βασικί μπάζα στο σίκομα τις χτινοτροφίας, στιν καλιτέρεψι τυ κάτζεστβυ τυ πράμα κε στο όσιμο τις τοβάρνι προντύκτσιας.

Μα βασικί μπάζα—δε σιμένι, ότι αφτί ίνε μοναδικί. Μπαρόχ ι κολχόζνικι στο προσοπικό-τυς ισσλιτράιμο στον Ιύνι τυ 1934 ίχαν 17,200 χιλιάδες κεφάλια ρογάτι πράμα

διλαδί, ςχεδόν (ποτζτί) διό φορές πολά, παρά ςτις φέρμες, 5,400 χιλιάδες κεφάλια ςςιρίδια, διλαδί, μιά κε μιςί φορά πολά, παρά ςτις φέρμες, 17,500 χιλιάδες πρόβατα κε τραία, διλαδί πάλι τόςο πολά, παρά ςτις φέρμες. Μα μπαρόχ. όλι-πα κςέρυν-το, ότι ςε μας ακόμα ίνε πολί κολχόζνικι, πυ δεν έχυν χτινά. Σε μας ςε εντινίτςε; μετριςςκύντε ι κολχόζνικι πυ έχυν ςδινομάτκες, ςε μας ακόμα ίνε μιλιόνια κολχόζνικι, πυ δεν έχυν πρόβατα, μα μπαρόχ το πρόβατο ίνε λον φαιταλίδκο πράμα, πυ πας τον υρνεμό τυ ανθρόπυ απςά τον πλυγαρίζι με κρέας, με μαλί κε με γάλα. Γιά ας πάρυμε τα ορνίθια, τα ςςνάρια, τα παπία, τα μιςίρια, τα κρόλικα, τα μιλίςςα—ζερ λίγι ίνε ςε μας ος τόρα εμπρολάτες κολχόζνικι κε κολχόζνιτςες, πυ θέλυν να μαχτανεφτύν μ' αφτό, ότι δε δυλέβυν πας αφτά τα «μέλοτζ», ςαν το ορνίθι γιά τα μιλίςςα, γιά το κρόλικ, γιά το παπί, γιά το ςςνάρι, για το μιςίρ.

Να κυτζιρέβυμε πρέπι κε το βαςικό—τις φέρμες κε τ ποτςόμπνι—προςοπικό νικοκιριό τον κολχόζνικον, κε να τ κυτζιραέβυμε-πα έτςι, όςτε ςτα 2-3 χρόνια να ςκεπάςυμε τεκμίλ το ζαράρ, πυ έκανε ςτι δυλιά τις χτινοτροφίας λιςςάρκι κυλακιά.

Νά γιατί το υςτάβ τυ αρτέλ κε βάλι ςτις ιποχρέοσ τυ αρτέλ να οργανόςι φέρμες κε ιποχρεοτικά να αναπτ ςτα χριαζύμενα πρεντέλ το ποτςόμπνι, χτινοτροφικό, προςοπ κό νικοκιριό τον κολχόζνικον.

Πας αφτό το ζίτιμα εμίς μετρύμε, ότι ίνε χριαζύμ να γράφυμε ςτο υςτάβ έτςι:

Το κάθε κολχόζικο νικοκιριό ςτα ζαιρεδί, παμπακί, τζαχ τρί, ςκυλί, καναβί, καρτοφελεόβοςτζνι, τζάινι κε τυτ ραιόνια μπορί να έχι ςτο προςοπικό-το ιςςλιτράιμο χτινό τα 3 κεφάλια γιάςςκο ρογάτι πράμα, ος τις διό ςδινομά

κὲς με το πριπλότ, ις τα 15 πρόβατα κε τραία κε όσο θέλι πυλιά, κρόλικα κε μιλίσσα.

ΠΑΡΑΤΪΡΙΣΙ.» Στα ραιόνια τις χτινοτροφίας, όπυ το χοριάτικο νικοκιριό δεν έχι μεγάλι σιμασία στο νικοκιριό (τα ραιόνια τις μι νομαδικὶς (νε κοτζεβόγο) χτινοτροφίας) κε δεν έχι σκεδόν, κανά-λυγας-πα σιμασία στο νικοκιριὸ (τα ραιόν τις νομαδικίς (κι οτζεβόζιο) χτινοτροφίας), τα ναρκομζεμ τον σοιύζνι ρεσπύμπλικον πάνο στι βάσι τον υκαζάνιον τυ Ναρκομζέμ τις ΕΣΣΔ βάλυνε για τυς κολχόζνικυς κι' άλο απσιλές νόρμες στο έσσιμο πράμα, πέροντας, στο ισάπ τις τοπικές υσλόβιες».

Τέτιο ραζμέρ στο ποτσόμπνι νικοκιριό τυ κολχόζνικυ εμίς μετρύμε ίνε χριαζύμενο να χαράκσυμε, τίλογα εσίς ντρανάτε, για τα ζαιρεδὶ, παμπακί, τζακυντρί, σκυλί, καναβί, καρτοφελνοδδοστζνι ,τζάινι κε τυτιονί ραιόνια «ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

'Αλι δυλιά ίνε—τα ραιόνια τις χτινοτροφίας, όπυ ι ζεμλεντέλια στο νικοκιριό-τυς δεν έχι μεγάλι σιμασία—τα ραιόν τις μι νομαδικίς χτινοτροφίας, τέτια ραιόν ίνε πολά στο Καζακστάν, στι Μπυριατο-Μονγόλια κε στο Καλμίτσκι όμπλαστ. 'Αλι δυλια πάλι ίνε— τα τέτια ραιόν, όπυ ι ζεμλεντέλια δεν έχι σκεδόν κανά-λυγας-πα σιμασία στο νικοκιριό-τυς—τα ραιόν τις νομαδικίς χτινοτροφίας, τέτια ραιόνπα λίγα δεν ίνε, χοριστά στο Καζακστάν κε στι Μπυριάτο-Μονγόλια.

Σ' αφτά τα ραιόν, ς' αφτά τα κολχόζια ι χτινοτροφία πιχτά ίνε σκεδόν το μοναδικὸ ιστότζνικ στα ντοχότ τον κολχοζιόν κε κολχόζνικον. Για αφτά τα ραιόν εμὶς μετρύμε, ότι ίνε χριαζύμενο να βάλυμε για το νικοκιριό τον κολχόζνικον κι' άλες μεγάλες νόρμες στο προσοπικό έσσιμο πράμα, πέροντας στο ισάπ τις τοπικές υσλόβιες, ός τε κάθε φορά ς' αφτές τις νόρμες να τις βάλυνε τα ναρκομζέμ τον ρεσπύμπ-

λικον πάνο στι βάσι τον υκαζάνιον τυ ΝΚΖεμ τις ΕΣΣΔ (ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Εμίς πρέπι αντάμα-σας να ντ ρανίςυμε—να μί χαρά-ζυμε πολά για το προςοπικό νικοχ ιριό, μα δέ μπορὶ αφτό μπυδίνα να πατζαρίζι στο δινάμομ κ τις κινονικίς βὰςις τυ κολχόζ, δίχος πύια όλα-πα θα π ετάςυν στο διάβολο—κε το κινονικό κομάτι τυ νικοχιριύ κε τ ο προςοπικό ποτςόμπνι--το νικοχιριό τυ κολχόζνικυ.

Εςίς πας αφτό αν θα έ χετε αμφιβολίες (ςομνένια) π έπι να το λέγετε ίςα. Ελάτε , ας κάμυμε ιςάπ μὶα κι' άλο ας το ντινκαέβυμε, ας πάρυμε στο ιςάπ το όπιτ-ςας κε τα νύνιζμά-ςας.

Εδό πρέπι να το έχυμε στο νύ-μας, ότι το χτινό, τα τρία κεφάλια τυ γιάςςκυ πρά μα, τις διό ςβινομάτκες με τα πριπλότ, τα 15 πρὸβατα κε τα τραία αντὰμα με τα νομά χρόλικια κε μιλίςςα δε θα μ πορέςυμε να τα ντρανύμε, έντιρ ςτον έμπρο τον κερό-πα α μιράζυμε τόςα πας το τρυντο-τέν, τίλογα κε έμπρο με πύιο μαχτανέφκυντε πολί κολχό-νικι.—(νά πυ ὶνε, δόκαν- μας τρία-πέντε κιλά πας το τρυ-τοτέν—άρτοχ έχι τζαρά να τρόγυμε πςομί με το πςομί (ΝΤΑΥΣΣΑ: «Σοςτά»). Για να ντρανάς κε να φαίζις αφ-το πράμα, ςαν ντοπολν τελνι στις φέρμες, για να έχι τζα-απτις φαγύρες να δόκυ ιε στον κολχόζνικο πας τα τρυντο-νίδα-τυ για να φαίζι τ ο πράμα, πυ ίνε στο προςοπικό ιςςλιτράιμο, πρέπι να δυλέβυμε για το δινάμομα τις κινονι-βάσις τυ κολχόζικυ νι κοχιριύ. Γι' αφτό πρέπι να δυλέβ-τίλογα πρέπι, μπολς εδίκικα, κολχόζικα, να δυλέβυμε αφτό για να βάλυμε άκρα πας τιν τορινί ςοδιά, πυ δύι νίντα πύτια απτο γ χ, πυ μπαρόχ γιαράςςεβεν μόνο «εμπρολάτι» μονονι κοχίρι, τινα ζγάλνε πας τα 3-5 γα πο με το ςιδερένιο αλετρίτς, μά αφτό κανά λυγάς-πα γιαραςςέβι, ίτζ-πα δε γιαραςςὲβι για το κολχόζικο νικοχιριό,

για το μεγάλο, που έχι πολές εκατοντάδες γα, που ίνε οπλιζμένο με τι σταλινικί γοςένιτςα κε με το τράχτορο πας τα τρόςςα.

Εμίς μπορύμε στα 1935 να βάλυμε στιν ομπςυζζτένιά-ςας το ζίτιμα για το αρτράιμο στις νόρμες τυ προςοπικύ ιςςλιτράιμυ τυ πράμα στις κολχόζικες αβλές χαρςςύ ς' αφτό, τί ίτανε στο παλιό το υςτάβ, λον έμπρο απ' αφτό, κε ίςαίςα απ' αφτό, ότι διναμόθικε ι κινονικί βάςι τις κολχόζικις παραγογίς—ι κινονικί ιδιοχτιςία.

Τα μιλιόνια τον ανθρόπον το αγρίκιςαν, ότι, κόβοντας τιν κινονικί βάςι τις κολχόζικις παραγογίς, αφτί κόβυνε τι ρίζα τις μπλαγοπολύτζιάς-τυς, αντάμα μ' αφτό κε τι βάςι τυ προςοπικύ-τυς νικοκιριύ.

Μπαρόχ μόνο εκί, πυ ι κινονικί βάςι τυ κολχόζ διναμόθικε, πυ ίνε μπόλικα άλογα κε όλα-πα βρίςκυντε ςε καλί κατάςταςι, όπυ ίνε φέρμα, πυ ςαχιντραέβι όλο το πριπλότ, όπυ όλο το χοριατικο-νικοκιριάτικο χραςίμ ίνε τεκμίλ ιςαζμένο, όπυ καλά ìνε οργανoμένι ι δυλιά, όπυ το αρτέλ εχτελί τις ιποχρέοςές-τυ μπροςτά στο κράτος κε υςέβι το δόςιμο πας το τρυντοτέν τυ κολχόζνικυ, μόνο ς' αφτό το αρτέλι κε έχι τζαρά δìχος ζαράρ για τιν κολχόζικι παραγογί στον κερό να αλετρίζυμε το ςιζίχ τυ κολχόζνικυ, έχι τζαρά να δύγυμε στον κολχόζνικο πας τα τρυντοτνίδα-τυ, κε ακόμα στο κρετìτο-πα μπορύμε να τον δύγυμε απτι φέρμα γιάςςκο πράμα με το γιαρτίμ τυ κράτυς, έχι τζαρά στο κινονικό νικοκιριό να έβρυμε ςαν ζαιρέ πας τα τρυντοτνίδα,—ιςτότζνικο για το φάιζμο όχι μόνο τυ κινονικοπιιμένυ, μα κε τυ προςοπικύ πράμα στις αβλὲς τον κολχόζνικον.

Σιμένι, ότι κε απ' εδώ πάλι βγένι αφτό το ςιμπέραζμα, πυ έρχετε ραςτ να κάμυμε απτο ιςλάιμο τυ κλάδυ (ότραςλ) τις χοριατικο-νικοκιριάτικις παραγογίς:

Δινάμοςε τιν ΚΙΝΟΝΙΚΙ ΙΔΙΟΧΤΙΣΙΑ: ςαχιντράι

τις μιχανές, το πράμα στις φέρμες, τον κινονικό τον τόπο, σαχιντράι το άλογο, σαχιντράι το ζαιρέ — αφτό ίνε το απο-τέλεζμα τις σοδιάς-σο.

Περιφρόνα (πρεζιράι) αφτά τα απομινάρια τον παλιόν περαγμένον χρόνον, σαν τυς λον απισνύς ανθρόπυς, πυ για τιν κινονικί βάσι τις παραγογίς λαχαρδέβυνε έτσι, τίλογα έμπρο λαχίρδεβαν για τιν κσένι τσαρικί καζνά ι καζνά, ταπλός, ίνε δογμένι για να τιν αρμέγυνε.

Σαχιντράι τιν κινονικί ιδιοχτισία, σαν το μάτι-συ, αφτί ίνε σδιαστζένι κε ατίεφτι. Μόνο πας τι βάσι-τις εμίς θα μπορέσυμε ας τ' ασλί-τ να έχυμε μπόλικο ζαιρέ, πράμα, πυλιά, όδοστζες κε λυγάς-λυγάς άλες προντύκτες.

Νιράνα πας τυς ανθρόπυς, πυ κλέφτυν τιν κολχόζικι κινονικί κε κρατικί ιδιοχτισία σαν πας τυς προδότες (ιζμένικ) τις γενικίς δυλιάς τυ κολχόζ, σαν πας τυς βοιθύς τον ντυσς-μάνον τυ κόζμυ. (ΠΟΛΑ ΝΤΑΥΣΣΑ: «Σοστά!»)

Δόσε στο συντ όλυς τυς χαμπαιατλίδες στο ζαραρλίδκο κλέπσιμο τις κινονικίς ιδιοχτισίας, για τιμορία (νακαζάνια) μ' όλι τιν αφστιρότιτα τον νόμον τυ εργατο-χοριάτικυ κράτυς.

Εμίς μετρύμε, ότι ίνε χριαζύμενο γι' αφτό άλιαχ γρι-λύμενα να το λέγυμε στο τορινό υστάβ τυ χοριατικο-νικοκιριά-τικυ αρτέλ.

Σοστά θα ίνε έτσι, ίστε εσίς χαίλ μ' αφτό, σίντροφι. (ΝΤΑΥΣΣΑ: «Σοστά, σοστά!»)

IV

Γ'ΑΦΤΟ, ΤΙΝΑ ΚΕ ΤΙΛΟΓΑ ΠΡΕΠΙ ΝΑ ΠΕΡΝΥΜΕ ΣΤΟ ΑΡΤΕΛ ΚΕ ΝΑ ΒΓΑΛΥΜΕ ΑΠΤΟ ΑΡΤΕΛ

Περνό στο ζίτιμα για το τζλένστβο, στο ζίτιμα γι'αφτό

τίνα κε τίλογα πρέπι να πέρνυμε στο αρτέλ κε να βγάλυμε
απτο αρτέλ.

Διό χρόνια πίσο στο πρότο Βσεσοιύζνι σινέδριο τον κολ-
χόζνικον υντάρνικον ο σιν. Στάλιν έβαλε μπροστά ς' όλα τα
κολχόζια το πρόβλιμα να κάμυν χυλάι το έπαμο στα κολ-
χόζια ς' αφτύς τυς μονονικοκίριδες, πυ με ντογρύδκι δυλιά
βγάλυν το πσομί-τυς.

Ο σιν. Στάλιν τότες ίπε:

«Εγό δεν ίμε χαρσσύ ς' αφτό, για να πέρνυν στα κολ-
χόζια με το μπέλιγμο. Μα εγό ίμε χαρσσύ ς' αφτό, πυ σφα-
λίζυνε τι στράτα στα κολχόζια ς' όλυς τυς μονονικοκίριδες
δίχος μπέλιγμο. Αφτί ι πολιτικί δεν ίνε δικί-μας, δεν ίνε
μπολσσεβίκικι πολιτικί. Ι κολχόζνικι δεν πρέπι να το ζμο-
νέσυνε, ότι αφτί-πα ακόμα τί εν ίταν μονονικοκίριδες».

Στα περαγμένα διό χρόνια το πάριμο στα κολχόζια
τον ντογρύδκον μονονικοκίριδον διάβενε έμπρο. Σ' αφτά
τα διό χρόνια ο αριθμός τον νικοκιριόν στα κολχόζια
αρτράεφτεν κατά 1,7 μιλιόν. νικοκιριά κε στιν 1 τυ
Γενάρι τυ 1935 έσοσε ος τα 16,5 μιλιόν. νικοκιριά. Μα δε
μπορύμε να λέγυμε, ότι κε εδό όλα τα κάναμε. Μπαρόχ τα
νικοκιριά τον μονονικοκίριδον ακόμα ίνε σιμά στα 5 μιλιόν,
διλαδί σιμά στα 25 μιλιόν. τις νασελένιας τον χοριατόν.

Δεν πρέπι να μυλόσυμε το χαμπαιάτ, ότι πολί πρόε-
δρι κε πραβλέντσι τον κολχοζιόν «υσσαντραέβυν» τυς μονο-
νικοκίριδες, τίλογα λέι κανίς πρόεδρος απτιν εβγένια (βέζζλι-
βοστι). Στι δυλιά να υσσαντρέβυν—αφτό σιμένι (ζνάτζιτ) πι-
χτά να φιλάγυνε, μπέλτιμ έρκετε ραστ να βγάλυν απτο
χοριό τον μονονικοκίρ., τίνα δε θέλυνε. Μία-μία ίνε κε έτσι-
πα. 'Ερκετε ο μονονικοκίρις με τι ζαιαβλένιά-τυ για να μπέ-
νι τζλένος τυ αρτέλ. Ο πρόεδρος παλέστ χαίλς-πα ίνε. Μόνο
αρατέβι απ' αφτόνα: «Να, το χαρτάσσι-μ, εσί στα 1931 ίχες
άλογο, πυ ίνε αφτό τόρα; Φέρε κενύριο, πυχ γιρέβις έβρε.

Εσί στα 1929 7 γα σπέρνισσκες, σπερίματα ίχες, νά, χαρτά-σσι-μ, φέρε στα 1934 ς' όλα τα 7 γα σπερίματα». (ΓΕΛΑ-ΜΟ ΣΤΙ ΖΑΛΑ).

Γρικύμενο ίνε, ότι απ' αφτό το «υσσαντράιμο» πολί μονονικοκίριδες, που μπόρναν να ίταν ντογρύδες κολχόζνικι, απομένουν όκσο απτο κολχόζ.

Πρέπι ίσα να το λέγουμε, ότι αφτί ι πραχτικί στο «υσσαντράιμο» ίνε χαρσσύ στις υκαζάνιες του σιν. Στάλιν, που έδοσεν στο πρότο σινέδριο τον κολχοζνικον-υντàρνικον, ίνε χαρσσύ στα ιντερέσα του κολχόζ.

Νὰ γιατί εμίς μετρύμε, ότι ίνε χριαζύμενο να βάλουμε στιν ομπσυζζντένιά-σας το ζίτιμα γι' αφτό, όστε τα κολχόζια κάμποσα να χαμιλένουν τα αρατέματα απτυς ντογρύδες μονονικοκίριδες, που απόμιναν. Στα ιντερέσα τον κολχοζιόν ίνε μονονικοκίριδες, που τόρα βρίσσκουντε στις βτοροστεπένι ποζίτσιες στο χοριό, να μπένουν στα κολχόζια. Τα κολχόζια θα γίνουντε τòτες όχι μόνο αποφασιστικί γοσπότστβουιυστζι δίναμι ς' όλι τι χοριατικο-νικοκιριάτικι παραγογί, μα κε ι μοναδική δίναμι στιν παραγογί τον χοριατόν.

Τίλογα να περάσυμε αφτò το χαμέλομα τον αρατεμάτον στον μονονικοκίρι, σε τίλογι φόρμα;

Εμίς μετρùμε, ότι το κολχόζ πρέπι να δύι στον ντογρύδ μονονικοκίρι, τίνα θέλι να μπèνι στο κολχόζ εκσιχρονιάτικι βαντέ για να πλυγαρίζι απτα ντοχότ-του την τιμί του άλογον κε τον σπεριμάτον, ἐντιριμ αφτός στα στερνά τα ... χρόνια πύλισε τ' άλογό-του κε ασιλιτέν χάρτζεπσε τα σπεριματά-του. Μα μπέλτιμ αφτὶ ι εκσιχρονιάτικι βαντέ ίνε μεγάλ... Ελάτε ας λαχαρδέβυμε γι' αφτò. Γρικύμενο ίνε, ότι τέτ... βαντέ αν δε θα δòκυμε, ελμπέτ, αχ τ' άλα τα 5 μιλιόνια ... τον μονονικοκίριδον λίγι θα ίνε, τίνα θα ντρàνίσουν έτσι, τίλογ...

λέγυν, μπέλτιμ ίνε τζαρά να τον πάρυν ςτο κολχόζ, μπαρόχ απ' αφτά τα 5 μιλιόν τον μονονικοκίριδον να έβρυμε τέτιυς, πυ δεν πύλιςαν τ' άλογα-τυς κε δεν κςόιδαςαν τα ςπερίματά-τυς χρόνο ςτο χρόνο νίςςκατε κυτζ κε κυτζ.

Νά, τύτο ίνε το πρότο ζίτιμα. Πρέπι ίςα να το λέγυμε, ότι ςτο παλιό υςτάβ γι' αφτό το ζίτιμα ίνε γραμένο τεχμίλ αλο-λυγάς. Στο παλιό υςτάβ ίταν γραμένο έτςι: έντιριμ χανίς αν ςκότοςεν τ' άλογό-τυ, πύλιςε το πράμα-τυ, χάρτζεπςε τα ςπερίματά-τυ,—ςτο αρτέλι αφτόνα δεν τον πέρνυνε, κε αφτό ίταν ςοςτά. Αφτό ίταν τότες, όταν ι κολχόζνικι ίταν λίγι, όταν έπρεπε να χτιπίςυμε πας τον ντυςςμάνο μ' όλι τι δίναμι. Εμίς αφτό το κάναμε.

Τόρα ι κατάςταςι ίνε άλι. Δίναμι, μπαρόχ, εςίς ι κολχόζνικι έχετε μεγάλι. Εμίς νομίζομε, ότι τύτο να το κάμυμε έχι τζαρά. (ΝΤΑΥΣΣΑ: «Σοςτά»).

Μα αφτί ι λγότα ςτυς ντογρύδες μανονικοκίριδες, πυ μπένυν ςτο κολχόζ, δεν μιάζι κανα-λυγάς μ' αφτές τις λγότες, πυ πιχτά δύγυν ςτυς μονονικοκίριδες τα ντόπια ςοβιετικά κε ναλογοβί όργανα, όταν βάλυν πάνο-τυς λίγο ναλόγ, παρά βάλυν πας τυς κολχόζνικυς, τυς χυτχαράεβυν αππιν υτζάςτια ςτις λεςοζαγοτόβκες, αππις δυλιές ςτο τεμιζλάιμο τυ ςςον, τυς δύγυνε άλιαχ μεγάλα ςιζίχια, παρά ότι δόγυν ςτυς κολχόζνικυς, ζμονύνε αφτό, ότι αππις χύρες κε αππι ςπεκυλιάτςια κάμποςι μονονικοκίριδες χαζανέβυνε πολές χιλιάδες, ςτον κερό, πυ ο κολχόζνικος αππόν μπιρνό ος το βραδί δυλέβι ςτο τζόλι.

Ι τέτιες λγότες ςτυς μονονικοκίριδες κανα-λυγάς δεν μιάζυν με τιν πολιτικί-μας ςτις λγότες ςτυς μονονικοκίριδες, πυ μπένυν ςτα κολχόζια.

Ι πολιτικί-μας ςτι δυλιά τον κολχοζιόν κε ςτυς μονονικοκίριδες βαςίζετε πας αφτό, ότι ςτα κολχόζια κε ςτυς κολχόζνικυς ς' όλι τι γραμί δόχκυνε πρειμύςτζεςτβες ςχετικά με

τυς μονονικοχίριδες. Απτα κολχόζια κε απτυς κολχόζνικυς
πέραχκετε μικρότερι στάβκα στο δόσιμο ζαιρέ στο κράτος,
παρά απτυς μονονικοχίριδες, μικρότερι στάβκα στο καπικό χο-
ριατικο-νικοχιριάτικυ ναλόγ παρά απτυς μονονικοχίριδες κ.τ.λ.,
γιατί τα κολχόζια ίνε ι βάςι τυ ςοβιετικύ στρόι στο χοριό
μπαρόχ στα κολχόζια—ίνε τον μέλον (μπύντυςτζεε) τις χό-
ρας-μας, μα ο μονονικοχίρις—ίνε ι απςεζνί μέρα τις χόρας-
μας, που κάθε μέρα πιγένι στο μακρά περάγμενο.

Κε έτςι-πα ι πολιτικί-μας εδό ίνε γρικύμενι: να δύγομε
λγότα στον ντογρύδ μονονικοχίρι, που μπένι στο κολχόζ κ
πάντα όλα τα τζαράιδα να δύγυμε λγότα στυς κολχόζνικυ
κάμποςο πολά, παρά ότι δύγυμε στυς μονονικοχίριδες, που έχ
ιςςτάχ ακόμα να φιλάγυν, όςπυ να λικβιταρίζι το κολχόζ όλ
τυ τα ζόρια-πα, για να μπένυν στο κολχόζ, πας το στζι
τις δυλιάς τον άλον, στο έτιμο πιρόγ.

Μα αφτο-πα δε ςόνι. Εμίς πρέπι έτςι να λαχαρδέβ
γι' αφτό το ζίτιμα, τί να κάνυμε μ' αφτά τα μικρά τον
ςςέντςον, που ς' ένα γράδα χρόνια δυλέβυνε στι κινονικο-φαιταλ
δυλιά κε γι' αφτύς τυς ιμπερνύς κυλάκυς, που τυς έκαν
βίςλατ για τις αντιςοβιετικὲς κε αντικολχόζικὲς-τυς βιςτυ
νιες, που ςε τρία χρόνια απόδιξςανε, ότι ιςάχτανε, ότι άρ
δεν ίνε ντυςςμάνι τον κολχοζιόν κε τις ςοβιετικίς εχς
(βλαςτ).

Σίφονα με το παλιό υςτάβ εμίς δεν τυς πέριςςκαμ
κολχόζια κε εμίς τότες αφτό το περάζαμε ςοςτά κατά 100
Εμὶς αν θα ανίγαμε τότες τζόλμαςα, μικρό αραλιχίτς-πα
κολχόζια για τυς ιμπερνύς κυλάκυς, όταν τα κολχόζια α
δεν ίταν διναμομένα, όταν ι κολχόζνικι ακόμα πίςο στον
λάκο αφτί-πα ςφάγνιςςκαν το πράμα-τυς, όταν ακόμα τ
λιόν τον κολχόζνικον απο πέςο-τυς, κριφά, νύνιζαν, ό

δυλιά πάι όχι στιν καλιτέρεπσι τυ ζίσιμυ για εκατοντάδες χρόνια, για πάντα, μα μόνο για οτζερετνί καμπάνια στι σιμότερι άνικσι γιά στο στυρυτέρ, τότες εμί; θα έκαναμε άλιαχ μεγάλο ζαράρ στα κολχόζια. Τι σιμένι ο κυλάκος, πυ έμπε στο κολχόζ, αν ίνε-πα πες προβατί το δέρμα,—ι Υκρανία κε ο Σέβερνι Κάφκασος το έδικσαν στα 1932 τεκμίλ. Μόνο, όταν έβγαλαμε τα δόντια αφτόν τον λίκον, όταν έκαναμε βίσλατ μακρά στο σέβερ κε στο βοστόκ τυς χαμπαιατλίδες στις αντισοβιετικές κε στις αντικολχόζικες βιστυπλένιες, άνικσαμε για τα κολχόζια τζαρά στιν τίντζκι κε πλοντοτβόρνι-τυς ανάπτικσι.

Περάσανε 5 χρόνια απτον κερό, πυ πας τιν πρόσκλισι κε κάτο απτο ρυκοβότστβο, τυ σιν. Στάλιν ι πάρτιά-μας, έχοντυς για βάσι όλι τι μάζα τον δυλεφτάδον χοριατόν, πσσίρσεν να περάσι τιν πολιτικί στο λικβιντάριζμα τις κυλακιάς, σαν τάκσι. Απ'αφτά τα 5 χρόνια λον λίγο τα 3 χρόνια δάβαν για το μπιτράιμο τυ πέραζμυ τις βασικίς μάζας τον μονονικοκίρικον νικοκιριόν στις κολχόζικες ράγιες (ρέλσι), κε τα 2 στερνά χρόνια ίνταν άρταχ χρόνια τυ δινάμομυ τις βάσις τυ κολχόζικυ χτισίματος, τις διμιυργίας (σοζντάνια) νάβικ στιν κινονικί δυλιά στα μιλιόνια τον κολχόζνικον, στο κάμιμο τυ κολχόζικυ στρόι στο μπιτ.

Απ'αφτο κιέτερο,—σ'αφτά τα χρόνια πολί κυλάκι κε χοριστά τα μικρά-τυς στις λυγας-λυγάς υτζάστκες τις δυλιάς, σ'αφτό τον αριθμό στυς τόπυς τυ σέβερ, στο Μπελομόρσκι κανάλι, έδικσαν, ότι κάμποσι απ' αφτύς δεν ίνε αυσσάνεφτι, ότι κάμποσι απ'αφτύς, μπορύν να ισάχκυνε, ότι κάμποσι απ' αφτύς, πυ ίνε μπιλτραιμένι απτι δίναμι τυ κολχόζικυ στρόι ίνε τραβιγμένι στιν κινονικί δυλιά σαν παράδιγμα στυς άλυς, μπορύν να νίσσκυνε ντογρύδες ραμπότνικι.

Ελμπέτ, γι' αφτύς τυς ανθρόπυς δε θα ίταν σοστά αν

έφταγαμ ρυκοβότςτβοβατςα απ' τις ςοομπραζζένιες τις εκδίκισις, (μέςτι). Ι Σοβιετικί εκςυςία—ίνε ι μόνι εκςυςία στο ντυνιά, πυ δεν εκδικιέτε τον ντυςςμάνο, πυ μετάνιοςε (ζακάιαλςια) κε ιςάχτεν.

Νά, γιατί εμίς μετρύμε, ότι ίνε χριαζύμενο να βγάλυμε απτο πράβιλο, πυ ίνε τόρα, ςίφονα με πύιο στο αρτέλ δεν πέρυνε τυς κυλάκυς κε τυς ανθρόπυς, πυ δεν έχυν ιζμπιράτελνι υκύμ.

«α) για τα μικρά τον λιςςέντςον, πυ σε μιά γράδα χρόνια δυλέβυνε στιν κινονικί—φαιταλίδκι δυλιά κε ντογρύδκα δυλέβυνε· β) για αφτύς ιμπριζνύς κυλάκυς κε για τυς τζλένυς στα ταιφάιδά-τυς, πυ στον κερό, πυ τυς έκαμαν βίςλατ για τις αντιςοβιετικές-τυς κε αντικολχόζικες βιστυπλένιες, στυς τόπυς τον κενύργιον ποςελένιον ςε 3 χρόνια τις ντογρύδικίς-τυς δυλιάς κε με το γιαρτίμ στις μεροπριάτιες τις ςοβιετικίς εκςυςίας έδικςανε, ότι ιςάχτανε».

Μα θα ίταν κςεχαντά, εμίς αν θα ζμόναναμε αντάμα μ'αφτό όλα κε αν θα τράβαναμ τζιζί πας τιν απςεζνί μέρα. Εμίς πρέπι να φυκριθύμε άλιαχ καφτερά, όστε να μι μπένυν στις γράδες-μας κενύργιι λίκι πες προβατί το δέρμα, τέτι, πυ ταπλός ιςάχταν.

Ιςαστε εςίς χαίλ μ'αφτό, ςίντροφι υντάρνικι τον κολχόζικον τζολιόν;

Μα κε μ'αφτό δε μπιτέβι το ζίτιμα για το τζλένςτβο στο αρτέλι.

Μπαρόχ φάκτο ίνε, ότι στα ςτερνά διό χρόνια εκατοντάδες χιλιάδες κολχόζνικι ίταν βγαλμένι απτα κολχόζια. Ελμπέτ, ανάμεσα ς'αφτές τις εκατοντάδες χιλιάδες ίνε άλιι, πυ πολί ίςι ντυςςμάνι τον κολχοζιόν, πολί αντικολχόζνικι, πυ κε πρέπι να τυς χάσυμε απτα κολχόζια, για να μιν χαλάσυν τ'άλα ζαραρλίχια. Μα ζερ πάντα-πα βγάλυμε αφτύς, πυ ας τ'άλα

δεν έχυν τόπο στα κολχόζια; Εμίς έχυμε φάκτα, κε εςίς-πα, θα το λέγετε, ότι τέτια φάκτα ίνε πολά, ότι ι δυπρέπνα, λιά στο βγάλιμο απτα κολχόζια δε βρίςςκετε στι χριαζόμενι καλί κατάςτασι.

Ι δυλιά στο βγάλιμο απτα κολχόζια βρέθικε όκςο αrτιν προσοχί τυ ακτίβ-μας. Σε μας απτα κολχόζια βγάλυν άλιαχ πιχτά, τζαχ στα καλά τα κολχόζια-πα. Παλέστ ι δυλιά δεν πάι ς'αφτό να καρτακολίςυμε τον άνθροπο απτον κινονικό τον τόπο πας τον τόπο τυ κρατικύ φόντυ, κε να δύγυμε ς'αφτόνα μόνο ένα μέρος (τζαστ) απτα καπίκια, που έκςςαζε το ςυρμπατζλίχ-τυ όταν το έδοςε στο κολχόζ. Βγάλυνε μία-μία έτςι, θαρίς-κε φτυκάρια τςακόνυν.

Νά τα φάκτα, πυ φανέροςε το Χοριατικο-νικοκιριάτικο οντὲλ τυ Κεντρικύ κομιτέτ τις πάρτιας όταν έκανε προβέρκα στι Μπαςςκίρια. Παρακαλό τυς ςιντρόφυς μπαςςκίρτςυς να μιν χολιάςςκυνε. Εγό λέγο για τι Μπαςςκίρια όχι απ'αφτό, ότι αφτί ίνε παρακάτι απτυς άλυς, μα απ' αφτό, ότι ι προβέρκα πέραςε στι Μπαςςκίρια. Παρακάτο πάι ι δυλιά κε στα άλα όμπλαςτ—κε στο Καζακςτάν, κε στι Μπελορύςια, κε στο Σταλινγράτςκι κρὰι κε στα πολά, στα πολά άλα κράι.

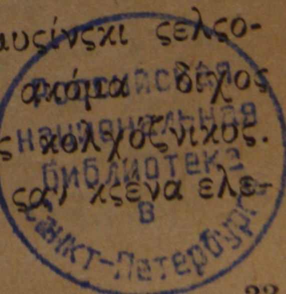
Εδὸ, στο κολχόζ «ΥΡΑΛ», ςε 2—3 πριόμ με τιν απόφαςι τις πραβλένιας ίταν βγαλιμένι ος 100 κολχόζνικι.

Στο κολχόζ «ΣΜΙΤΖΚΑ» με τιν απόφαςι τις πραβλένιας ίταν βγαλιμὲνι ος 80 κολχόζνικι.

Πιχτά τυς κολχόζνικυς τυς βγάλιςςκαν απτο κολχόζ πάνο στι βάςι τον αρατεμάτον δίχος νόμο, πυ βάλιςςκαν ι λυγας-λυγάς υπολνομὸτζενι κε ι πρὸεδρι τον νιζοβί οργάνον τις Σοβιετικίς εκςυςίας.

'Ινε φάκτο, ότι το πρεζίντιυμ τυ Σταρομυςίνςκι ςελςοβιὲτ βγάλιςςκε τυς κολχόζνικυς απτο κολχόζ, ακόμα δίχος υτζάςτια τις πραβλένιας τυ κολχόζ κε δίχος τυς κολχόζνικυς.

'Ινε φάκτο ότι, ανάμεςα στυς βγαλιμένυς, ςα χςένα ελε-

μέντα, ς'αφτό το κολχόζ βρέθικε κε ο Αρτιόμοβ Νικίτας, τίνα ίταν κανά 20 χρόνια μπατράκος, ιμπριζνός κρασνογβαρντέιτσος, πυ δύλεβε ντογρύδκα ςαν αλγατζίς, πυ χαζάνεπσε 250 τρυντοτνίδα απλόγυ-τ κε ίταν βγαλιμένος απτο κολχόζ για ατομικά πάθι (λίτζνιε ςτράςτι), ταπλός, αφτός ίταν καμία ςπεκυλιάντος, αγόραζε κε πύλινε άλογα, μα όλο αφτό δεν ίχε αλί.

'Ινε φάκτο, ότι ανάμεςα ς' αφτύς, πυ βγάλιςςκαν απτο κολχόζ πάλι ς' αφτό το αρτέλ «Σβομπόντα» ίνε κε ο Κοτέλνικ, εμπριζνός ςερετνιάκος, μλάτςςι κομαντίρος τις PKKA, πυ ςτα 1933 χαζάνεπςε 320 τρυντοτνίδα, ίταν βγαλιμένος, ςαν γιος κυλάκυ, μα αφτός δάιν κε χορίςτεν απτον πατέρατυ τζαχ ςτα 1927.

Κε ςτο ςτερνό-πα, ίνε φάκτο, ότι τα πολά νιζοβί ζεμέλνι όργανα τυ ραιζό, πυ ι λον βαςικί-τυς ιποχρέοςι ίνε να καλιτερέβυνε τι δυλιά ςτα κολχόζια, φτύνε πας τα ζιτίματα για το βγάλιμο απτα κολχόζια, ντρανύν πας αφτά, έτςι τίλογα αφτί ίνε κςένι δυλιά.

'Ινε φάκτο, ότι ςε κάμποςα ραιζό τις Μπαςςκίριας φανερόθικε, ότι τα χυρλανέματα αφτόν τον κολχόζνικον, πυ ίταν βγαλιμένι απτα κολχόζια δεν τα ντράναναν ολόκλιρο χρόνο κε ενάμιςι χρόνο-πα. Ι δυλιά τυ Αρτιύμοβ Νικίτα, πυ άνκεπςα εγὸ, ολόκλιρο χρόνο δε ντρανιςςκάτεντον ςτο ραιζό.

Ελμπέτ εδό άνκεπςα τιν Μπαςςκίρια όχι απ' αφτό, ότι μόνο εκί ίνε τὲτιες ποριάτκες,—τὲτιες ποριάτκες, γιά ας τι αςλίτ τζαραςιζλὶχια, ςε μας ςτο χιμπέτ ίνε άλιαχ πολά, ς πολά ὸμπλαςτ, κρὰι, ςτις ρεςπύμπλικες κε ςτα ραιόνια.

Μόνο για να μι μεγαλέφκυνε, τ' άλα τα όμπλαςτ, ταπλός ς' αφτά όλα-πα ίνε ένα γιυρύχ ς' αφτί τι δυλιά, ας λέγυμε ότι ςτο Πλέςτζινςκι ραιόν (Μπελορύςια) απτο κολχόζι «ΚΡΑΣΝΙ ΣΑΜΟΛΙΟΤ» απτο αράτεμα τυ νατζ. τυ Πολιτοντέλ έβγαλαν τον κολχόζνικο παπὺ ΖΖΥΚ Αντάμ, απ' αφτό

ότι, ταπλός, ο Ζζυκ ίνε κυλάκος. Τύτι τι φορά ίταν ςινε-
δρίαςι τυ κολχόζ-πα, μα αποφαςίςανε έτςι λυγάς, τίλογα
αποφαςίζυνε ι μεγάλι διπλομάτες: «Να ιποταχτύν (ποτζι-
νίτςα) ςτι ραςποριαζζένια τυ νατζ. τυ πολιτοντέλ κε να
βγάλυνε τον Αντάμ Ζζυκ απ' το κολχόζ». Αφτό ςιμένι
τίπυς αν ίνε, γρικύμενο να ίνε, ότι απλόγυ-τυς δεν τον έβ-
γαλαν, μα το πολιτοντέλ αράτεπςεν. Θαρίς κε ίνε αλιθινί
διπλομάτες! (ΓΕΔΑΜΟ). Χυρλανέφτεν ο Αντάμ Ζζυκ στο
ραιόν. Το ραιὸν δε ντράνιςε-πα τι δυλιά-τυ. Ταπλός, ζερ
έχι τζαρά ας κανίνα Ανταμ Ζζυκ κε μόνο να χαβγαλέβυν με
τον νατζάλνικο τυ πολιτοντὲλ. Τρις μίνες πράτανε αφτός
ςτις πόρτες τον ραιόνι οργανόςεον, κανίς-πα δε ντράνανε τι
δυλιά-τυ. Τζαχ ίςτερα, ο Ζζυκ πεζά, 90 χιλιόμετρα δάεν
ςτο Μινςκ. Απτο Μινςκ πέλςαν αντιπρόςοπυς (πρεντςταβί-
τελει) απτα κεντρικά όργανα κε φανέροςαν, ότι τον Ζζυκ
δεν τον έβγαλαν ςοςτά απτο κολχόζ. Αφτός καμία-πα δεν
ίταν κυλάκος, δὺλεβε ςτο κολχόζ ντογρύδκα.

Νά, ένα παράδιγμα κι' άλο: Ο Σςλακ Ιβάν, κολχόζ-
νικος, τζλένος τυ αρτέλ «ΤΖΕΡΒΟΝΑ ΜΠΕΡΕΖΙΝΑ».
Αφτόνα τον έβγαλαν απτο κολχόζ, γιατί έφταγε ρενταχτί-
ροβατ τιν εφιμερίδα τυ τίχυ κε κριτίκαρε ςτιν εφιμερίδα τον
πρόεδρο. Στο πρότοκολο για το βγάλιμο ίςα ίνε γραμένο:
«Να τον βγάλυμε για τιν παρακάτι-τυ δυλιά, για τα λυγάς-
λυγάς πςεματικά λόγια, με ςκοπό να μαβρίςι το πρόςοπο τυ
ενός γιὰ τυ άλυ». (ΜΕΓΑΛΟ ΓΕΛΑΜΟ)

Τίλογα θαρίτε εςίς, ζερ αφτό ίνε ςίφονα με το υςτάβ;
Νομίζο, ότι όχι. Μα βαθιά αν θα ντρανίςυμε κε ςτα καλά
κολχὸζια ο καθένας από ςας ντογρύδκα αν θα το λέι, τίπο-
τες αν δε θα μυλόςι, τότες θα ίνε φανερό, ότι κε ςε ςας-
πα ίταν τέτια φάκτα, όχι χυντζυρλίδκα, μα ας τ' αςλίτ
χαςιβετλίδκα φάκτα, όταν βγάλιςςκαν τυς ανθρόπυς απτα
κολχόζια ανύνιςτα, χαλάνοντας το υςτάβ: «Εγό, μπαρόχ, ίμε

πρόεδρος, ταπλός, τί τιν χράςτα τι ςινεδρίαςι;» (ΝΤΑΥΣΣΑ:
«Σοςτά»)

Στι δυλιά τυ βγάλιμυ απτο αρτέλ κε ςε ςας-πα έτςι νίςςκετε, ςίντροφι;

Νά γιατί εμίς μετρύμε, ότι ίνε χριαζύμενο να ςτέκςομε τέτια ποριάντοκ ςτο βγάλιμο:

«1. Το βγάλιμο απτο αρτέλ μπορί να ίνε περαςμένο μόνο με τιν απόφαςι τις γενικίς ςινεδρίαςις τον τζλένον τυ αρτέλ, όπυ πρέπι να ίνε όχι λιγότερι απτα $^2/_3$ τυ γενικύ αριθμύ τον τζλένον τυ αρτέλ».

Σιμένι, νε ι πραβλένια, νε τα ςελςοβιέτ κε κανα-λυγάς υπολνομότζενι-πα δεν έχυν υκύμ να βγάλυν απτο κολχόζ. Αφτό το υκύμ το έχι μόνο ι γενικί ςινεδρίαςι τον τζλένον τυ αρτέλ.

Σιμένι, ότι όχι όλες ι γενικές ςινεδρίαςες μπορύν να βγάλυν απτο ςοςτάβ τυ αρτέλ, μα μόνο ι τέτια γενικί ςινεδρίαςι, όπυ ίνε όχι λιγότερι απτα $^2/_3$ τυ γενικύ αριθμύ τον τζλένον τυ αρτέλ.

Εςίς μπορίτε να με ροτίςετε, τί κε μόνο να γράφυμε, ότι πρέπι ιποχρεοτικά να ίνε ςτι ςινεδρίαςι τα $^2/_3$ απτυς τζλένυς τυ αρτέλ; Τύτο ίνε χριαζύμενο γι' αφτό, για να μ ίνε τέτια φάκτα, όταν γράφυνε, ότι «ι γενικί ςινεδρίαςι αποφάςιςε να τον βγάλυμε», μα όταν πςςιράς τι ραςλέντοβανια τότες φανερύτε, ότι ςτι γενικί ςινεδρίαςι ίταν 30 καλχόζνικι απτυς 200 νυμάτυς. Κε αφτό μετριςςκάτε γενικί ςινεδρίαςι! Αφτί δεν ίνε γενικί ςινεδρίαςι. Έχι τζαρά 30 ςόια ν έβρις ςε κάθε μεγάλο χοριό, μα για μας ίνε χριαζύμενο, όςτε αφτί τι δυλιά να τιν λίνι το αρτέλι. (ΝΤΑΥΣΣΑ: «Σοςτά»). Κε γι' αφτό ορίςτε τα $^2/_3$ απτυς τζλένυς τυ αρτέλ ςτι ςινεδρίαςι, κε πολί απ' αφτύς ας ςικόςυν τα χέρια τυς, για να μιν ίνε εδό ίςτερα λαχαρδέες.

2. Στο πρότοκολο τις γενικίς ςινεδρίαςις τον τζλένον

τυ αρτέλ ιποχρεοτικά πρέπι να δίχνυμε τον αριθμό, πυ σίκοναν τα χέρια-τυς για το βγάλιμο».

Σιμένι, ότι ο πρόεδρος τις πραβλένιας αν φέρι στο ραιόν τιν απόφασι για το βγάλιμο απτο κολχόζ,—μόνο με τα λόγια-τυ να μιν τον πιςτέβετε, αρατέπςετε απ' αφτόνα το πρότοκολο τις γενικὶς ςινεδρὶασις, μετρίςτε, ςίφονα με το γραμὲνο αριθμό στο πρότοκολο, πυ δίχνι, τί χαντάρ ίταν ςτι ςινεδρίασι, ίνε αφτί τα $^{2}/_{3}$ απτο γενικό αριθμό, μετρίςτε ίνε το πολά ας τ' αςλίτ ο αριθμός τον κολχὸζνικον, πυ ςίκοναν τα χέρια-τυς για το βγάλιμο ςτι γενικί ςινεδρίασι γιά όχι.

3. «Αν έρτι ραςτ ο κολχόζνικος να δύι ομπζζάλοβανια στο ραιςπολκόμ τον ςοβιέτ για το βγάλιμό-τυ απτο κολχόζ, το ζίτιμα γι'αφτί τι δυλιά το λίνι τελιοτικά το πρεζίντιυμ τυ ραιςπολκόμ τον ςοβιέτ, όπυ πρέπι να ίνε κε ο πρόεδρος τις πραβλὲνιας τυ αρτέλ κε ο βγαλιμὲνος κολχόζνικος».

Σιμένι, ότι ο τζλένος τυ αρτέλ αν έκαμε ομπζζάλοβατ το βγάλιμό-τυ, απτο κολχόζ να μι ντρανάτε πάνο-τυ, χάλις πας το πςοφιμένο ςκιλί, να μιν τον πελίτε απτον Πόντιο στον Πιλάτο, να μιν πετάτε τύτι τι δυλιά πας τον τζινὸβνικο τυ ραιζό, μα απλόγυ-ςας, αγαπιτί ςίντροφι, το πρεζίντιυμ τυ ραιςπολκόμ τον ςοβιέτ, ντρανίςτε αφτί τι δυλιά, μάθετε, ςτο τί ίνε εδό ι δυλιά, ας τ' αςλίτ έβγαλαν αίςαχτο άνθροπο, δε ςπύδακςαν εδό ι άνθροπι, δεν ιςςλιτράεβε εδό κανίς τιν εκςυςία-τυ απτυ χραρ-τυ πολά, δε έφταγε ζαράρ με τι βλιάνιά-τυ—κε τότες μόνο ίςτερα απ' αφτό μπορίτε να το λίνετε. Αντάμα μ' αφτό ντρανίςτε αφτά τα χυρλανέματα όχι μόνο πας τα χαρτιά, μα κε έμπροςτο βγαλιμένο κολχόζνικο κε τον πρόεδρο τις πραβλένιας. (ΝΤΑΥΣΣΑ: «Νά αφτό θα ίνε καλό!»)

V

ΓΙΑ ΤΙ ΔΥΛΙΑ ΤΥ ΑΡΤΕΛ ΣΤΙΝ ΚΑΛΙΤΕΡΕΠΣΙ ΤΙΣ ΠΑΡΑΓΟΓΙΣ

Τ' άλο το ζίτιμα το υστάβ—ίνε το ζίτιμα, τίλογα πρέπι να καλιτερέβυμε τι νικοκιριάτικι δυλιά τυ αρτέλ. Τίλογο πρόβλιμα εδό στέκετε έμπρο-μας; Αφτό εσίς όλι-σας το κσέρετε, αφτό το ίπε ο σιν. Στάλιν, αφτό ζι στις καρδιές τον δεκάδον μιλιόν ανθρόπον. Το πρόβλιμα ίνε τέτιο: να κάνυμε όλα τα κολχόζια μπολσσεβίκικα κε όλυς τυς κολχόζνικυς ζαζζίτοτζνικυς.

Μα για νά λίσυμε αφτό το πρόβλιμα, πρέπι να δυλέβυμε τίλογα πρέπι. Θέλο από σας να πάρο γιαρτίμ, όστε εσίς να ίσαστε χαίλ, ότι δε μπορί το κολχόζι να πιφερένι... Ίνε πρόπας' αφτί τι σοδιά, πυ ίταν απτο ντυκύσς έμπρο. Ίνε πρόεδρι κε μπριγαδίρι, πυ με τι μεγαλίτι-τυς δύγυν ράπορτ εγό... ταπλός, πίρα άρταχ μεγάλι σοδιά. Μα όταν ροτάς, τίλογα... σοδιά πέρισσκε σ' αφτό το ραιόν ο κυλάκος, τότες φανερόνετε... ότι αφτός-πα πέρισσκε τόσο. Μα σταθίτε,—τίλογα εδό έχ... τζαρά να σινκρίνυμε (σράβνιβατ) τ' ένα με τ' άλο μπαρόχ... τίλογα το κσέρετε ο κυλάκος ίχε 2-3 άλογα, έμπρο απτο ντυκύσς αφτός το τράχτορο κε στα μάτια-τυ-πα δεν το ίδε... τίλογα έχι τζαρά απ' εδό να πιφερένυμε απτι σοδιά, πυ ίχαμε έμπρο απτο ντυκύσς;

'Εμπρο απτο ντυκύσς στο νικοκιριό τυ χοριάτι ίταν κύνιμιλιόνια κσιλίτκα αλέτρια,—το αλογο-αλέτρι ίταν μόνο τις ζμα, ίταν μόνο σαν σιμάδι, ότι το νικοκιριό περνάι πας να ράγιες τυ σερετνιάκυ. Πόσα μιλιόνια χοριάτες γύνιζαν έχυν άλογο;—Αφτό ίταν το νύνιζμα τον μιλιόν χοριατόν—

να αγοράζυν άλογο, μα αν θα πσόφανε τ' άλογο αφτό τυ χοριάτι, αφτό τότες χάραζε το χαμό τυ χοριάτι, αφτός δάινε κάτο, αφτός δάινεν στο χαμό, γλίτομα γι' αφτόνα δεν ίταν. Μα τόρα εκατοντάδες χιλιάδες τράχτορα ντζυνάιςαν, ντζυνάιςαν ι στάλινςκι γύςενιτςες, ι δυλιά ίνταν κινονικί, πολά φαιταλίδκι. Κε τόρα τί,—ζερ εμίς θα πιφερένυμε κε θα σταθύμε πας αφτό, ότι το αρτέλι δύι 5 κιλά πας το τρυντοτέν; (ΝΤΑΥΣΣΑ: «Σοςτà»). Νά γιατί, ςίντροφι, εμίς στο υςτάβ θέλυμε να γράφυμε, τίλογα να περάζυμε τι χοριατικο-νικοκιριάτικι παραγογί.

Εδό ίνε λίγο το παλιό αγρομίνιμυμ. Εςίς έχετε στο νύςας αφτό το αγρομίνιμυμ για το μονονικοκίρι. Αφτό για το μονονικοκίρι δεν ίτα παρακάτο. Εμίς τον λὲγαμε—εςί τιν άλιαχ μικρί-ςυ ςοδιά μπορίς να τι ςικόςις κατά 20-30%., αν θα περάζις το αγρομìνιμυμ: τεμιζλάι όλα τα μπαραζανάιδα απτα αγριόχορτα,—αφτά πέρνυν 10% απτι ςοδιά-ςυ, ςπέρνε με το ντρίλι,—αφτò θα ςε δύι 5% κι'άλο ςοδιά. Μα τόρα εμίς δε λαχαρδέβυμε με τον χοριάτι, με τον χοριάτι, που ίχε ένα άλογο, πυ ίχε 3-5 γα τόπο, μα με το κολχόζι, πυ έχι 500—1000 γα τόπο κε πυ στα τζόλια-τυ δυλέβυν τα κρατικà τράχτορα. Απ' εδό, τόρα ςιμένι, ότι αγρομίνιμυμ μόνο να μπάςυμε ίνε λίγο,—τόρα ςιμένι, ότι ι δυλιά πάι για το πολά.

Το κιριότερο στι ςοδιά—τόρα ίνε τα ςπερίματα. Ι δυλιάμας στα ςπερίματα πάι πολί παρακάτο. Εδό να μεγαλέφκυμες δε μπορύμε. Ελμπέτ, εςίς, ι υντάρνικι στα τζόλια, ι αντιπρόςοπι τον καλίτερον κολχοζιόν, θα μπορέςετε να λέγετε για τα κολχόζια-ςας, ότι εςίς μπελìκςατε κε τεμιζλαίςατε τα ςπερίματα, μα εμίς πρέπι να νυνίζυμε όχι μόνο για ςας, μα κε γι' αφτό, όςτε πας το παράδιγμά-ςας να δυλὲβυνε κε ι άλι, όςτε καλά να δυλέβυνε όχι μόνο δεκάδες χιλιάδες, μα κε όλα τα διακόςιες χιλιάδες κολχόζια, για να ìνε εμπρολά-

τες κε ζαζζίτοτζνικι όχι ι δεκάδες χιλιάδες, μα όλι ι κολ-
χόζνικι τον 20 χιλιάδον κολχοζιόν. Μπαρόχ το λόζονγ τ
ςιν. Στάλιν λὲι: να κάνυμε όλα τα κολχόζια μπολςςεβίκικα
κε όλυς τυς κολχόζνικυς ζαζζίτοτζνικυς. (ΧΕΡΟΚΡΟΤΙ-
ΜΑΤΑ, ΠΥ ΚΥΤΕΒΥΝ ΠΟΛΙ ΚΕΡΟ).

Κε ι δυλιά ςτα ςπερίματα βρίςκετε ςε τέτια κατάςταςι
Τα δομένα, πυ έχυμε ςτιν 1 τυ Φλεβὰρι μας λέγυνε, ότ
απτα χοριζμὲνα ςπερματικὰ φόντα ςτο κάτζεςτο τον ςπερι-
μάτον ιςλάιςαν μόνο το $^1/_3$ απ᾽ όλα. Μπαρόχ φάκτο ίνε
ότι απτα ιςλαιμένα ςπερίματα ςτα κολχόζια τα 40% δε
απαντύν ςτις βαλιμένες κοντίτςιες, τίλογα λέγυν ι επιςτίμονε
(υτζόνιε), κε ας τ᾽ αςλίτ ςιμένι, ότι ςτο ζαιρέ, πυ μετριςςκάτ
ςπὲρμα, ίνε πολά τζιπελοςίνι, τςακομένο ζαιρέ κ. τ. λ. Μπαρ
ίνε φάκτο, ότι τζαχ ςτι δυλιά τυ κυβάλιμυ ςτον κερό τ
ςπέρμα κε ςτο μετάλαγμο τυ παρακάτυ ςπὲρμα ςτα κρατικ
καλά ςπερίματα εμίς πιχτά απομὲνυμε αργός. Με τιν ινιτςια
τίβα τυ ςιν. Στάλιν αρατέφτε το τάραγμο τυ Κεντρικ
Κομιτέτ τις πάρτιας κε τυ Σοβναρκόμ για να καφτερόνυμ
ς᾽ αφτί τι δυλιά τιν προςοχί όλις τις κρατικίς κε παρτίιν
μας μιχανίς κε τον ρυκοβοντίτελιον ςτα πολά κολχόζι
Εμίς μετρύμε, ότι ίνε χριαζὸμενο να γράφυμε ςτο υςτ
για τιν ιποχρὲοςι τις πραβλένιας ςτο μπέλιγμο τον ςπερ
μάτον. Πολί νομίζυνε έτςι: «εμένα το κράτος δύι-με μπελ
μένα ςπερίματα» κε αφτό-πα φιλάγυν, νομίζυνε, ότι αφτ
φέρυν ςτο ελεβάτορ τι ςύρζζα-τυς κε εχί ς᾽ αφτὸ θα
δύγυν ςτο μετάλαγμο καλά μπελιγμένα ςπερίματα. Μα
δυλιά ςτέκετε έτςι, ότι το ζαιρὲ τυ λον καλίτερυ ςορτ
δύι καλί ςοδιά, έντιριμ θα έχι καλό κάτζεςτβο. Μπορύμε
πέρυμε το λον καλό ςορτ γ'α τι ςοδιά-τυ, μα έντιριμ
ζαιρέ αφτὺ τυ ςορτ θα ίνε κςερό κε τζιπέλκο, τότες
λον καλό ςορτ-πα δε θα κάνι γιαρτὶμ ςτι δυλιά. Πρέπι
δυλιὰ τυ μπέλιγμυ τυ ςπέρμα να δύγυμε μεγάλι προςοχ

απ' οτι έδυγαμε έρπρο. 'Αλιαχ γοργά εμίς πςςίρςαμε να ζμονύμε, ότι ο καλός μονονικοχίρις για το σπέρμα μπέλιζε ένα-ένα κυκί. Νά εγό κςέρο, εδό όχι μακρά, ςτιν κεντρικί-μας πολοςά ίνε ένα ραιόν, πυ κανά 30 χρόνια πίςο κάπιος τζυτάκος πίγε εκί κάμποςα φόντια ςιτάρι. Χρόνο ςτο χρόνο εδό μπέλιζαν το ςπερματικό ζαιρέ, κε εμίς έχυμε τόρα εκί ςιτάρι, πυ χρόνο ςτο χρόνο δύι απο 20 τςέντνερα ςοδιά απτο γα. Γι' αφτό το ςιτάρι ι επιςτίμονες λέγυνε, ότι δεν ίνε ςορτοδί. Διάβολος το κςέρι, μπέλτιμ αφτί αλίθια-πα λέγυν, μπέλτιμ κε αφτό ςορτοδί-πα δεν ίνε, μα εγό καλά το κςέρο, ότι αφτό το ςιτάρι ςτιν πολοςά-μας δύι από 20 τςέντνερα κε δεν παγόνι-πα, μα τα κάμποςα μαχταιμένα ςελεκςιόνι ςορτ ςτιν κεντρικί πολοςά παγόνυνε. Να μι νομίζετε, ότι εδό εγό λαχαρδέδο χαρςςύ ςτα ςορτ, εγό ίμε για τι ςορτοδί δυλιά, για το ςορτοδί ςιτάρι, για να βγάλυμε κενύργια ςορτ — τυ ςελεκτςιόνι ςοςτάβ, μα εγό ίμε κε γι' αφτό, να μι νομίζυνε ι άνθροπι, ότι το ςορτ — αφτό ίνε όλο. Για να πάρυμε καλί ςοδιά, πρέπι να πςςιρίςυμε να μπιλέζυμε κυκί ςτο κυκί το ςπέρμα.

Ιςτερα εδό ι δυλιά πάι ς'αφτό, για να τεμιζλαέςυμε πάκκα τα ςπερίματα απ'όλα τα τζιπελοςίνια. Πιχτά ςε μας πολά νυνίζυν να βάλυνε ς'ένα γα μόνο όςο χριάζετε πύτια, μα για το, ότι ς'αφτά τα πύτια ίνε πολά τζιπελοςίνια — αφτί λίγο νυνίζυν. Πρέπι ίςα να το λέγυμε: τις ςπέρνι με ατιμιζλάιφτο ζαιρέ, αφτός ίνε λον ςτερνός αγριάνθροπος (ντικάρ), μα όχι κολχόζνικος, αφτός έχι τόπο ςτο μυζέι τον αρςςιζνόν μονονικοχίριδον αντάμα με τα μπύκερ, μα όχι ςτα κινονικά κολχόζικα τζόλια. (ΝΤΑΥΣΣΑ: «Σοςτά»).

Στο ςτερνό-πα εμίς θέλυμε να γράφυμε ςτο υςτάβ για τις ιποχρέοςες τις πραβλένιας τυ κολχόζ καλίτερα να ςαχιντραέβυν τα ςπερίματα απτις κλεπςιές κε απτι χαραμί. Εςίς θα λέγετε: μα τί να γράφυμε εδό ςτο υςτάβ, μπαρόχ αφτί

ίνε τέτια απλί δυλιά. Μα μπαρόχ, εγό το κσέρο, ότι τζ
ςε ςας—ςτυς αντιπρόςοπυς τον καλίτερον κολχοζιόν θα βοη
θύν όχι λίγα τέτια αμπάρια, όπυ τα ςπερίματα αβορίχχυν
απτον άνεμο κε ςςυλύνε απτι δροςςί, πυ τα ςπερίματα πέφ
τυν έτςι, όςτε όταν περνάτε απτι μιά κλύνια ςτιν άλι εςί
ςτα τςανκία-ςας κυτζιραέβετε το ςπέρμα απτο ένα ςορτ ςτ
άλο, μα ςτα τςανκία-ςας, μπαρόχ ίνε μιά μπρίτζκα πιλό

Στο ςτερνό, πρέπι να πλατένυμε το ςορτοβί ςπέρνιμ
μα όλα-πα εδό να μί τα φιλάγυμε απτο κράτος. Πρέπι ν
ςαχιντραèβυμε το κάθε πύτι τον μπελιγμènον ςορτοβί ςπερ
μάτον, αφτό μπαρόχ θα μας δύι τζαρά ςτον έμπρο κερό ν
έχυμε μπόλικο ζαιρέ.

Δέφτερο. Εμίς έχυμε ςτα ςτερνά τα χρόνια, χοριςτ
ςτα ςτερνά διό χρόνια ς'αφτί τι δυλιά κάμποςες επιτιχίε
Στα 56% τον κολχοζιόν άρταχ χòριςαν υτζάςτκες ςτ
μπριγàδες ςτα τζόλια τυ ςεβοομπορότ. Μα να πιφερένομ
μ'αφτό δεν πρέπι, μπαρόχ ακόμα ος τόρα-πα ςχεδόν τα μ
απ'ολα τα κολχόζια δε χόριςαν τεχμίλ υτζάςτκες για τις μπρ
γάδες ςτα τζόλια τυ ςεβοομπορότ κε αφτò ςιμένι, ότι δ
èμπαςαν κε το ςεβοομπορότ. Χοριςτά απομένυν πίςο εδό
Καζακςτάν, το Σταλινγράτςκι κράι, ι Μπελορύςια, το Ιβάν
ςκι όμπλαςτ, το Λενινγράτςκι όμπλαςτ, το Ντ.Β.Κ. κ. τ.
Εδό το κιριότερο—ίνε να μπάςυμε το ςεβοομπορότ κε να
περάςυμε τίλογα πρέπι, μα να το περάζις ίνε κυτ-, π
να το μπάζις. Αντάμα μ'αφτό ίνε τεχμίλ γρικύμενο, ότι
μπάςιμο κε το πέραγμο τυ ςεβοομπορότ χρόνο ςτο χρ
δύι αλίγιτο αρτράιμο τις ςοδιάς, χοριςτά, για το ςιτάρι
χυργαχλίδκα ραιόνια ςίφονα με το πλάτνιμο τον παρ, για
ςκυλί ςτιν κεντρικί πολοςά, ςίφονα με το μπάςιμο τυ κλέ
για το παμπάκι ς'όλα τα ραιόν, πυ ποτίζυνε, ςίφονα με
πλάτνιμο ςτο ςπέρνιμο λιυτςέρνας. Εμίς μετρύμε, ότι
χριαζύμενο ςτο τορινό υςτάβ, ςαν ιποχρέοςες τον κολχο

να γράφυμε τιν ιποχρέοςι ςτο μπάςιμο κε πέραγμο τυ αλιθινό ςεβοομπορότ.

Τρίτο. Πρέπι απτο πέραζμο τυ βαθιύ ΑΛΕΤΡΙΖΜΥ να τεμιζλαέςυμε τον τόπο απτα αγριόχορτα. Το βαθί αλέτριζμο πρέπι να το κάνυμε νόρμα ςτι δυλιά-μας, μπαρόχ δίχος αφτό το ςβινορόι, το ντόνικ, γιά τίλογα το λέγυν ςτιν Υκρανία, το μπυρκύν κε τ'άλα τα αγριόχορτα θα πατζαρίζυν ςτο ςόςιμο τυ λον καλύ κολχόζικυ ςιταριύ κε τις άλες τεχνικὲς κυλτύρες. Εδό πρέπι για πάντα να κςαπελίςυμε τι δυλιά με το μπύκερ, ςαν ορύντιε ςτο αλέτριζμο, μπαρόχ το μπὺκερ δεν ίνε αλέτρι. Αφτό το έμπαςαν έμπρο απτι ρεβολιύτςια ι γερμανί κολονιςτές ςτιν ιμπρεζνί Εκατερίνινςκι γυμπέρνια πυ υρνέφκινταν με το ζαραρλίδκο γάρτζαζμο τυ τόπυ, να ρυφίςυν τις ςλίβκες απτα υκρανικά τζερνοζιόμνι τζόλια. Σε μας ι ζαραρλίδες κε ι ντυςςμάνι τον κολχοζιόν υρνέφκιντα, να κάμυν το μπύκερ βαςικί ορύντιε τυ αλὲτριζμυ ςτα ιςτοςτζιόνι κε ςτα τζιπέλκα τζόλια, για να χαλάνυν τα κολχόζια, κε πολά εδό χαράμοςαν τι δυλιὰ-μας.

Αφτό ςιμένι, ότι το πρόβλιμα ίνε να εκςαςφαλίςυμε πραγματικά (ντειςτβίτελνο) το βαθί αλέτριζμο, διλαδί, πρέπι να αλετρίζυμε μόνο με τα κόρπυςνι αλέτρια, κε κανα-λυγάςπα με τα μπύκερ.

Τέταρτο. Πρέπι να πλατένυμε κε καλά να καματέβυμε τα παρ κε το ςτυρυτιρέςςο αλέτριζμο. Εδό το πρόβλιμα ίνε όχι μόνο ς'αφτό, για να πλατένυμε τυς τόπυς ςτα παρ κε ςτο ςτυρυτιρέςςο αλέτριζμο, μα κε ς'αφτό, για να τα ςικόςυμε ςτον κερό. Το ναμλίδκο-μας αλὲτριζμο ςτο Νοέβρι, αν ίνε-πα φαιταλίδκο, μα πολά δεν ὶνε τόςο φαιταλίδκο, όςο ίνε το γυργαζνό αλέτριζμο. Τόρα, πυ έχυμε τὸςο μεγάλι τεχνικί, ςαν πράβιλο, ςχεδόν το κάθε αρτέλι, πυ δυλὲβι καλά μπορί να κατορθόςι να ςπέρνι μόνο πας το ςτυρυτιρέςςο αλέ-

τριζμο, πυ πέρασαν στον κερό. Ι Τατάρια άρταχ φέτος θα σπέρνι μόνο πας το στυρυτιρέσσο αλέτριζμο, πάρτε απ'αφτι να παράδιγμα. (ΝΤΑΥΣΣΑ: «Σοστά»).

Πέμτο. Να κυβαλίσυμε στον τόπο μινεράλνι υντομπρένιες κοπριά κε άλες ντόπιες υντομπρένιες. Εδό ι δυλιά ακόμα πάλ ίνε έτσι, τίλογα έλεγε ο σιν. Στάλιν το XVII παρτίινι σ νέδριο: τα ζεμέλνι όργανα παρακάτο ισσλιτρέβυνε τις υντομπ ρένιες, δε μαθίζυνε τα κολχόζια ς'αφτί τι δυλιά, δεν ντρ νύν, τι κάμυν τις μινεράλνι υντομπρένιες ι άνθροπι, μ μπαρόχ, για τις τεχνικές κυλτύρες, χοριστά, για το παμπά κε το τζακυντύρ, το κράτος άρταχ κε τόρα-πα δύι άλια πολές υντομπρένιες. Ολι ι δυλιά ίνε ς'αφτό, για να τις ισ λιτραέβυμε τίλογα πρέπι, όστε αφτές ι υντομπρένιες τεχμ να ίνε ισσλιτραιμένες για το σίκομα τις σοδιάς.

Εμίς γιανασσά με τις μινεράλνι υντομπρένιες βάλυμε τ κοπριά. Εδό ι δυλιά δεν πάι καλά: αν αρτραέφτεν-πα σ στερνά τα χρόνια το κυβάλιμο τις κοπριάς φανερά, μα πο πολί τιν κοπριά ακόμα δεν τιν ισσλιτρέβυν, όπυ μπορί να ισσλιτραιμένι. Βρίσκυντε τέτι εμπρολάτες, ταπλός, άνθρ μα ας τ'ασλίτ αυσσάνεφτι, πυ φιλάγυν για να τυς φέρυν νεράλνι υντομπρένιες, μα ς'αφτό τον κερό χατζραέβυν χι δες μπρίτζκες κοπριά, πυ ι παλιά ρύσικι ποσλόβιτσα «βάλε πολί κοπριά στον πάτο—τ'αμπάρι-συ θα ίνε γιομάτ

Δεν έφεραν στα ίμερτα ακόμα το ζίτιμα για τυς κ χόζνικυς: άλος απτο χτινό-τυ δύι 80 μπρίτζκες κοπ άλος δύι 20 κε τα 80 τα βάλι στο ογορότ-τυ. Μα μπ εδό κανά λυγάς χαντίρ-πα ο καλός κολχόζνικος έμπρο παρακάτο δεν έχι. Σοστό ίνε αφτό; Ζερ δεν έχι τζαρά, τροφι, εδό να βάλυμε το ζίτιμα έτσι για να δόγυμε πρ ς'αφτόνα, τις καλά ετιμάζι κε δύι στο κινονικό τζόλι τιν πριά γιά το σαχτάρ; (ΝΤΑΥΣΣΑ: «Νε, νε»).

'Εκτο. Στον κερό κε καλά να περάςυμε τιν ομπραμπότ-
κα τόν τεχνικόν κυλτύρον ανάμεςα στις γράδες, χοριςτά στο
παμπάκι κε στο τζακυντύρ, μπαρόχ, δίχος αφτό τι ςοδιά τον
τεχνικόν κυλτύρον εμίς καμία-πα δε θα μπορέςυμε να τι ςι-
κόνυμε. Πρέπι να έχυμε στο νύ-μας, κε εμίς μετρύμε, ότι
ίνε χριαζύμενο τύτο να το γράφυμε, ςαν ιποχρέοςι τυ αρτὲλ,
ότι ι ςοδιά τον τεχνικόν κυλτύρον, όταν περάζυνε υντο-
μπρένιες, όταν ντζυνὰιςε ι μιχανιζάτςια, εκςαρτιέτε (ζαδίςιτ)
το πολὰ απ'αφτὸ, τίλογα περάζυνε τιν ομπραμπότκα τον
τεχνικόν κυλτύρον ανάμεςα στις γράδες.

Εβδομο. Πρέπι να φιτέβυμε όρυς, να χυραέβυμε κε να
πε-
τεμιζλαέβυμε τις ςοορυζζένιες τυ πότιζμυ,—γενικὰ,—να
ράζυμε το νικοκιριό κυλτύρνικα.

Πολί από ςας κςέρυνε το ςοβχόζ όνομα τυ ςιν. Στάλιν
ςιμά στο Αρμαβίρ, το ιμπριζνό ςυρμπατζλίχ κάτι ενός μεγάλυ
μπαρόνυ, στο ραιόν τυ Αρμαβίρ. 'Ολι το κςέρυνε, ότι, τίλο-
γες λυγας-λυγάς υςλόβιες-πα αν ίνε ς'αφτό το ςοβχόζ, πὲρυνε
μεγάλι ςοδιά, παρά στα κολχόζια κε άλιαχ πολὰ-πα, γιατί
αφτός ο μπαρόν ίτανε ένας απτυς λίγυς πομέστζικυς, πυ
πέραζαν το νικοκιριό-τυς κυλτύρνικα, απ'όλες τις μαρέες-πα
χυράιβε τα τζόλια-τυ με τα φιτεμένα μεγάλα δέντρα.

Μα τί, εμίς ζερ ὶμας παρακάτι απ'αφτόνα τον μπαρόν;
'Εχι
Δίναμι—εμίς έχυμε. Θα φιτέβυμε για τον απλόγυ-μας.
δυ-
τζαρά κε πρέπι-πα να ςικόςυμε τυς γιαςςλάρυς ς'αφτί τι
λιά.

Εγό δε μπορό να ανκὲβο όλα τ'άλα, πελίγο-ςας στο
προέκτο τυ υςτάβ. Μόνο θα ανκέβο, ότι εδό το λαχίρδεμο
πάι για να εκςαςφαλίςυμε το ντράνιμο τις μιχανίς, να εκςα-
ςφαλίςυμε το ςάχτκο κε κυλτύρνικο ντράνιμο στι μιχανί. Εδό
το λαχίρδεμο πάι πάλι για τα μέτρα στιν ανάπτικςι τον
φέρμον, στι διμιυργία τυ πλεμενὸι πράμα, στο ςαχιντρὰιμο

τον αλόγον, εδό το λαχίρδεμο πάι για το πλάτνιμο στο ε
μαζμο φαγύρες έτσι, για να μπορέσι το κολχόζ, όταν έ
τζαρά, να δύι γιαρτίμ, στον κολχόζνικο απτις φαγύρες
χιρτίσσα για τις ανάνκες τυ προσοπικύ-τυ πράμα.

Κε τζαχ στο στερνό το όγδοο: εδό το λαχίρδεμο π
γι'αφτό, τίλογα να αναπτίχσυμε τυς ποτσόμπνι κλάδυς
χοριάτικυ νικοκιριύ.

Εμίς άρταχ έχυμε εκατοντάδες, γιά χιλιάδες, τέτια
χοκιριά, σαν το κολχόζ όνομα τυ σιν. Βοροσσίλοβ τυ Αζο
Τζερνομόρσκι κράι, όπυ οργανόσανε πάσεκα απο 340 μελ
καλάθια, πυ από κάθε καλάθι πίραν ένα τσέντνερ μέλ
(ΜΠΥΝΤΙΟΝΙ: «Λίγο!»). (Για το πσσίριμο δεν ίνε πα
κάτο, στον έμπρο κερό πολά θα ίνε). Κε απ'όλι τιν πάσ
πίραν 150 χιλιάδες ρύβλια τιάρ κε φέτος 25 καλάθια
χαν στυς κολχόζνικυς, στυς καλίτερυς κολχόζνικυς δόκαν α
ένα μιλισσὶ καλάθι με τα μιλίσσα, χάλις πρέμια.

Σε μας άρταχ ίνε χιλιάδες κολχόζια τέτια, σαν το κ
χόζι «Ι στράτα τυ Λένιν» τυ Αζοβο-Τζερνομόρσκι κράι,
καλά ίνε βαλιμένι ι δυλιά στο πιάσιμο πσάρια κε πυ μία
στι σύτκα ι μπριγάδα τον πσαράδον πιάνι 100 πύτια πσά

Στιν παλιά Ροσία μιλίσσα μπόρνεν να ίχε μόνο ο π
σιος χοριάτις.

Στιν παλιά τσαρικί Ροσία ι δυλιά ίταν βαλιμένι έ
όστε δεκάδες χιλιάδες τινιάχια ίταν όφτιρα, γιά στις ζε
μέρες εκί κατρακόλναν τα χτινά.

Μα σε μας, τί απ' απλογνύ-μας το υσαλίχ κ'έτ
απ'αφτό, ότι δεν το κσέρυμε τίλογες δίναμες ίνε μυλομ
στο κολχόζ, μπορί να πατζαρίζι σ'αφτό, ότι το κάθε τ
να το κάνυμε πσαράδικο τινιάχ, όστε το μέλι, πυ ίταν
λις φαγί τυ ρόσκοσς για τον πλύσιο, τόρα να το κάνυμε
θιμερινό κολχόζικο φαγί. ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ.

VI

ΤΟ ΖΑΖΖΙΤΟΤΖΝΙ ΖΙΣΙΜΟ ΣΙΜΕΝΙ ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΧΟΡΤΑΣΤΙΚΟ ΖΙΣΙΜΟ, ΜΑ ΚΕ ΚΥΛΤΥΡΝΙΚΟ.

'Ινε ένα παλιὸ ανέκδοτο, πυ εςίς, πρέπνα, όλι-ςας-πα το ακύςατε, παλιό ανέκδοτο, πυ μπόρνεν να ίνε μόνο ςτιν τςαρικὶ Ροςία: «ρότιςαν μία τον μυζζίκ, τί θα έφταγε αφτός, αν θα ίταν τςάρος. Πολά δε νύνιζε αφτός για τιν απὰντιςι κε ίπε; «Θα έτρογα ςάλα με τι ςὰλα, κε θα ςτζυπάχκνιμε με το ταζό ὰςςιρο». (ΜΕΓΑΛΟ ΓΕΛΑΜΟ). Κάμποςι, πυ μετρύνε τον απλόγυ-τυς εμπρολάτες κολχόζνικι κε τόρα-πα το ζαζζίτοτζνοςτ αγρικύν-το μὸνο έτςι, για να τρόνε απλόγυ-τυς ςάλα με τι ςάλα.

Ο ςιν. Στάλιν ίςτερα απτο ςιν. Λένιν ςτο XVII παρτςινέδριο, ίπε τί θέλυμε να κάνυμε, έδικςε, ότι ςοςιαλιζμός ςιμένι, να έχυμε μπόλικα προντύκτα κε τοβάρια, ζαζζίτοτζνικα να ζύνε ι· δυλεφτάδες, πολί μεγάλο όςιμο τυ κυλτύρνοςτ, ότι ςοςιαλιζμός ςιμένι πλάτνιμο κε τζιτζάκιαζμο τον προςοπικόν αρατεμάτον, ςοςιαλιζμός ςιμένι τεκμίλ κε απ'όλες τις μαρέες να εκςαςφαλὶςυμε τα αρατέματα τον ανθρόπον, πυ κυλτύρνικα αναπτιχτίκανε.

Εμίς το κςέρυμε, ότι ςε εκατοντάδες κε χιλιάδες κολχόζια απτιν πρόςκλιςι τις πάρτιάς-μας, απτιν πρόςκλιςι τυ ςιν. Στάλιν πςςίρςαν το πολέμιζμα για τιν κυλτὺρα, μα, ςτο χιμπέτ ακόμα τέτια κολχόζια ίνε μόνο χιλιάδες, μα εμίς θέλυμε ςε κάθε κολχόζ-πα να ίνε ζαζζὶτοτζνι κε κυλτύρνικο ζίςιμο. Νά γιατί εμὶς μετρύμε, ότι ίνε χριαζύμενο να γράφυμε ςτο υςτὰβ τις ιποχρέοςες τις πραβλένιας ςτι δυλιά τις οργάνοςις τυ κυλτὺρνικυ ζίςιμυ.

Εμίς έχομε τέτιο κολχόζ, σαν το κολχόζ όνομα το ... ΤΟΡΓΛΕΡ, το Κύιμπισσεβσκι κράι, που στο χοριό έκαμ... τροτυάρ, έσκαπσε ιβγολίδα, πάνο απτα ιβγολίδα έκανε κοπορ... τζα, μπόλεπσε τα μπαχτζάιδα έμπρο σε κάθε σπίτι το κολ... χόζνικο, έκαμε προφιλιρόβκα στις μισαρέες, κσαπέλσεν ν... πελί στις μισαρέες το πράμα. ίσακσε τις στράτες λόρια στ... χοριό, κάθε διό χιλιόμετρα έβαλε χαραύλς για να αναπτίκ... το φιτεμα όρυς, οργάνοσε φρυκτόβι πιτόμνικ κε πιάκεν σπε... τσιαλίστο σαντοβότ. Απτιν εμπριζνί εκλισία ι κολχόζνικ... έχτισαν κλυμπ κε για τιν υκρασσένια τις στσένας το κλυμ... λάλσανε χυντόζζνικο απτιν πόλι (γόροτ) Κυιμπισσεβο, στ... κλυμπ οργάνοσαν κινό, έβαλαν ροιάλ, πατεφόν, σσάχματε... καλτερί μπόλεπσαν το πάρκο τις κολτύρας κε ανάπαπ... σε 3 γα, για να μορφιένυν αφτό το πάρκο αφτί δόκαν ζακ... γα το μπιύστ το Λένιν για 5 χιλιάδες ρύβλια, άρταχ ... τεπσαν λεσοζαστζίτνι πόλοσες σ'όλα τα σίνορα στα τζόλια ... σεβοομπορότ (όλο-όλο 10 γα), κε τόρα ετιμάσσκυνε να φ... βυν τέτιες πόλοσες ανάμεσα στις χοριστές κλέτκες-πα.

Άλο κολχόζ πάλι σ'αφτό το κράι, το κολχόζ όνομα ... ΦΡΥΝΖΕ, οργάνοσε απλογνύ-το πριόμνι ποκόι, χόρισε ... τζλένο το κολχόζ τον εμπριζνό γιατρό για τι δυλιά σ'α... το πριόμνι ποκόι, έχτισε μπάνια, φίτεπσε δέντρα στα τζιρεμ... οργάνοσε γιάσλες κε πεδικές πλατίες (πλοστζάτκες), οργά... ποχόντ για το τεμιζλίχ, για να ίνε τα συχάχια γιαρ... χλίδκα όχι απτο καλύπ, μα απτο τεμιζλίχ, απτι χλιορ... σε 7 νικοκιριά κολχόζνικον δόκανε πρέμιες για το τιμ... τυς, πλάτινε το μπαχτζά το κολχόζ, οργάνοσε ραδιο... έβαλε ράδιο, σκεδόν, σ'όλα τα σπίτια. Εδό ι κολχόζνικι ... ζυνε κενύργια σπίτια από διό κόμνατες. Σε πολά σ... κάθε κολχόζνικος έχι χοριστά σαύτια, χοριστά κρεβάτια ... σεντόνια πας τα κρεβάτια.

Κανίς μπάρινς λιμπεράλος απτο εκσοτερικό ακύοντας ...

αφτά πρέπνα, θα λέι: «Ίδες-τυς, για το τί ίδραν να λέγυν για τα χοριστά ςαύτια, για τον παρικμάχερ, για τα ςεντόνια,—μπαρὸχ όλα αφτά 100 χρόνια πίςο τα ίχε κάθε χυλτύρνικος χοριάτις στις καπιταλιςτικές χόρες!»

Μα τί, εμίς δεν το μυλόνυμε. Εμίς πίραμε τυχύμ απτον τςάρο το χοριό δίχος ςιντόνια, δίχος χοριςτά κρεβάτια, δίχος μπαχτζάιδα, δίχος φρυκτόδι πιτόμνικ.

(Νταύςςα—«Ας τ'αςλίτ-πα ίνε έτςι»).

Ζερ πολές ὶταν μιςαρέες στιν τςαρικί Ροςία, όπυ ίταν φιτεμὲνα φρυκτόδι δέντρα; Ζερ πολά ίταν τα σπίτια, πυ μπόρναν για το τεμιζλίχ-τυς να πάρυν πρέμιες; Εμίς, μπαρόχ, δε ζμόνςαμ αφτό, πυ έγραφε για τιν κατάσταςι τυ ρύςικυ χοριύ όχι μπολςςεβίκος, όχι ρεβολιυτςιονέρος, μα ο καντὲτος—πομέςτζικος Σςινγαριόδ.

«Ίςα αν λέγυμε, κρεβὰτια στα σπίτια ςχεδόν δεν ίνε μπυδίνα-πα κε μόνο διό ςυρμπατζάδες τυ Ζζιβοτίνι (Ένας ίνε πλότνικος, ο άλος ίνε κάμενστζικος), ὲχυνε κςιλίτκα κρεβάτια. Τα ρύχα-τυς γενικά ίνε απτα τςαγδάρκα ντζαιόδια, τ'απάνο-τυς τ'φορεςία, άςςιρο».

Νά από τίλογο τζυχύρ ι ςοβιετικί εχςυςία βγάλι τυς χοριὰτες. Περάζοντας στα κολχόζια, ο χοριάτις πίρε χιλιάδες φορές πολά τζαράιδα για να καλιτερέδι το κυλτύρνικό-τυ ζίςιμο, να βάλι ὰκρα πας το κίτκο παλιὸ ρύςικο χοριό, απ' ότι ίχε αφτός τζαράιδα ας πύμε κε στον κερό τις ςοβιετικίςμας εχςυςίας, μα στις υςλόδιες τυ μικρύ νικοκιριύ.

Στα 1930 για όλα αφτά στο υςτάδ δεν ίταν γραμένο ένα λόγο-πα, μπαρόχ, τότες το πρόβλιμα ίταν ς' αφτό, για να ςορέδυμε τυς ανθρόπυς, ι άνθροπι να μάθυνε ο ένας τον άλονα κε να αρχίςυμε το κινονικό νικοκιριό. Τόρα, όταν τα κολχόζια διναμόθικαν, εμίς μπορύμε να λίςυμε τα κενύργια προβλίματα, εμίς πρέπι να δυλέδυμε για το ςίκομα τις κολ-

τύρας, να περάςυμε το τεμιζλίχ, για να καταχτίςι (υςδόιτ) το χοριό τα νάβιχ τυ ζίςιμυ τις πόλις, για το μπάςιμο ράδιο κε κινό, για να οργανόςυμε κλυμπ, βιβλιοθίκες κε τζιτάλνες, για να χτίςυμε μπάνια κε να ιςάςυμε παρικμάχερςκι, να ιςάςυμε φοςερά κε τεμίζκα τάμπορ ςτο τζόλι, να κςετιλί-κςυμε το φίτεμα μπαχτζάιδα κε φρυκτόδι δέντρα, να καλιτε-ρέπςυμε κε να κάμυμε γιαραςςιχλίδκα τα ςπίτια τον κολχόζ-νικον—όλα αφτά πρέπι να τα κάνυμε τέτιο άχόριςτο κομάτ τις δυλιάς τον πραβλένιον κε όλυ τυ αρτέλ, τίλογι ίνε κε ι πα-ραγογικί-τυς δυλιά. Κε γι' αφτό, λον έμπρο πρέπι όλι εμπρολάτες κολχόζνικι να αγρικίςυνε αφτό, ότι το ζαζζίτοτζ-νοςτ—αφτό ςιμένι κε μπόλικα προντύκτα, κε κυλτύρνιχ ζίςιμο, κε ότι ςτα κολχόζια τόρα ίνε όλα όςα χριάζυντε γι να κερδίςυμε (ντομπίτςια) κε το ένα κε το άλο: κε μπόλικ προντύκτα κε τιν πραγματικί κυλτύρα. (ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ

VII

ΤΑ ΜΕΣΑ ΤΥ ΑΡΤΕΛ

Όλι ι δυλιά τυ αρτέλ ςτο ςτερνό μετριςςκάτε π αφτό, τί χαντάρ προντύκςια έλανε, τίλογα πλυγαρίςτεν με κράτος κε με το ΜΤΣ, τί χαντάρ ζαιρέ μίρακςαν ανάμ ςτυς κολχόζνικυς.

Μα ακόμα ςε μας ι δυλιά τυ ιςάπ ςτο κςόδιαζμα ςτο ιςάπ τον προντύκτον, ςτα καπίκια κε ςτα ματεριάλ βαλιμένι παρακάτο, ίνε βαλιμένι έτςι, τίλογα ίταν βαλιμ ςτον κερό, πυ ςτιν τζόπα τυ χοριάτι ςςύρζεν άνεμος κε τυ τυ καπιτάλ ίτυν—φτιρ πας το αρχάν.

Αντάμα μ' αφτό ας κάθε μεςέο κολχόζ ι δυλιά πάι ςτο ιςάπ για εκατοντάδες χιλιάδες ρύβλια, για δεκάδες γιά εκατοντάδες χιλιάδες πύτια ζαιρέ, για δεκάδες, γιά εκατοντάδες χιλιάδες λίτρες γάλα. Εδό έτςι να περάζυμε τι δυλιά, τίλογα έμπρο δεν έχι τζαρά: κε το ζαιρέ κε τα καπίκια αγαπύνε το ιςάπ.

Νά γιατί εμίς μετρύμε, ότι ςτο κενύργιο υςτάβ ίνε χριαζύμενο βαθιά να ντρανίςυμε τι ςιρά ςτο ιςάπ ςτο ςαχιν-τράιμο, ςτο ιςςλιτράιμο κε ςτο μίραζμα τίλογα τις ςοδιάς τον προντύκτον τις χτινοτροφίας, έτςι κε ςτα καπίκια.

Χοριςτά, εμίς ςας παρακαλύμε βαθιὰ να ντρανίςετε τι ςιρά ςτο ιςάπ κε ςτο μίραγμα τον μέςον (ςρετςτβ) ςτα καπίκια, πυ ςας προτίναμε εμίς. Να περάζυνε το ιςὰπ ςτο ζαιρέ απτο όριζμο τυ κράτυς, τα κολχόζια κατλίγο άρταχ έμαθαν.

Το νικοκιριό ςτα καπίκια τον κολχοζιόν βρίςκετε ος τόρα ςε άλιαχ παρακάτι κατάςταςι:

το πρότο—ίνε ότι το κολχόζι ζι, ςαν πράβιλο, δίχος πριχοντο-ραςχόντνι ςμέτα, κε τζαχ εκί-πα, πυ μετριςςκάτε ι ςμέτα, αφτὶ ας τ' αςλίτ ίνε χάλις φίλκα τ' γράμοτα, γιατί τα καπίκια τα κςοδιάζυνε όχι για τι ςμέτα, μα για τα λυγάς-λυγάς αρατέματα, κε ι ςμέτα τίντζκα κιμάτε ςτα χαρτιά.

Νά γιατὶ εμίς μετρύμε, ότι ίνε χριαζύμενο ςτο υςτάβ ίςα να γράφυμε, ότι ι πραβλένια ίνε ιποχρεομένι να κάνι τι χρονιάτικι πριχοντο-ραςχότνι ςμέτα κε να βγάλι αφτί τι ςμέτα ςτι γενικί ςινεδρίαςι τον τζλένον τυ αρτέλ για τιν επικίροςι. Απ' αφτό κ' έτερο εμίς προτίνυμε, ότι αφτί ι ςμέτα πρέπι να χορίζι τα κςοδέματα τυ κολχόζ ςτα χοριςτά κιριότερα άρθρα (ςτατιά) έτςι, για να μι μπορί ι πραβλένια μόνο με απλογύβ-τις το ιμίρ να περάζι τα καπίκια απτο άρθρο ςτο άρθρο. 'Εντιριμ, για παράδιγμα ι γενικί ςινεδρίαςι επικίροςε για τα ατμινιςτρατιβνο-νικοκιριάτικα κςοδέματα 1,000

ρύβλια στο χρόνο, μα τα καπίκια ς'αφτά τα κςοδέματα ατ
δε ςόνυν, τότες, ορίςτε, ςίντροφε πρόεδρε, ςόρεπςε τι γενικί
ςινεδρίαςι κε παρακάλεςε απ'αφτίνα για να ςυ δύι υκύμ. απτο
άρθρο τον παραγογικόν κςοδεμάτον να περάζις τα καπίκια
στο άρθρο τον αντμινιςτρατιβνο-νικοχιριάτικον κςοδεμάτον. Νά
εδό κε πρέπι να τραβίκςυν τον αδερφό-μας, τον πρόεδρο τυ
κολχόζ. (ΝΤΑΥΣΣΑ: «Σοστά»).

Δέφτερο—εμίς μετρύμε, ότι ίνε χριαζύμενο να ιποχρεό-ςυμε τιν πραβλένια τυ αρτέλ να ςαχιντραέβι τα καπίκια πας το τεκύςτζι ςτζοτ τυ αρτέλ ςτι μπάνκα, γιά ςτι ςμπερκάςα. Στι δυλιά, μπαρόχ, ςκεδόν, ο καθένας απτυς προέδρυς-μας μετρά-το καλίτερο θα ίνε τίπυς αν ίνε τα καπίκια να τα έχυν όχι ςτι μπάνκα γιά ςτι ςμπερκάςα, μα ςτα χέρια-τυς.

Στο τί ίνε εδό ι δυλιά; 'Οχι μόνο ς'αφτό, ότι ι πρα-βλέντςι ακόμα δεν έμαθαν να έχυν τα καπίκια-τυς πας το τεκύςτζι ςτζοτ, μα κε ς'αφτό, ότι ι μπάνκοβςκί-μας μπιυρο-κράτες πιχτά ντρανύν πας τα κολχόζικα καπίκια, έτςι θαρίς κε ίνε δικά-τυς, κι'άλο αλιθινά να λέγυμε, — ντρανύνε πα αφτά τα καπίκια έτςι, θαρίς κε αφτά δεν ίνε κανύνς-πα. Γι το κολχόζ αν έχι χρέος ςτι μπάνκα γιά ςε κανα-λυγάς κα θιδριμα (υτζρεζζντένια), αφτί ι άνθροπι πιάκαν το έκαμ ςπιςάτ απτο τεκύςτζι ςτζοτ τυ κολχόζ, μα ο πρόεδρος τ πραβλένιας κε δεν το κςέρι-πα, ότι πας το τεκύςτζι-τυ ςτζοτ πυχ τι θαρίς, βρέθεν μόνο ένα νυλ. Αφτό, τί δεν έφτας καμία για τον μονονικοχίρι ο τζινόβνικος τις μπάνκας, τόρ κάμποςι μπιυροκράτες μετρύνε, ότι τεκμίλ έχι τζαρά αφ να τό κάμυν για το κολχόζ· κάμποςι μπιυροκράτες γι'αφ νομίζυν έτςι: «Αφτό μπαρόχ ίνε ι βάςι τις ςοβιετικίς εκςυ ας, ςιμένι, μπορύμε να κάνυμε οχάλνιτζατ».

Ι πάρτια κε ι κιβέρνιςι γι'αφτό το ζίτιμα λέγυνε τεκμ άλο-λυγάς. Με τιν ινιτςιατίβα τυ ςιν. Στάλιν ίταν βαλιμέ το ζίτιμα κε το ΤςΚ έβγαλε τέτια απόφαςι, πυ δε δύι κο

νά-λυγάς υκύμ-πα στυς μπάνκοβςκι κε φινάνςοβι ραμπότνικυς να κάμυν οχάλνιτζατ ς'αφτί τι δυλιά.

Σίφονα με τιν απόφασι τυ ΤςΚ τις πάρτιας κε τυ Σοβναρκόμ ς'αφτό το ζίτιμα, εμίς μετρύμε, ότι ίνε χριαζύμενα στο υςτάβ να γράπςυμε έτςι:

«Ι ςπιςάνια απτο τεκύςτζι ςτζοτ περάχκετε μόνο με το πρικάζ τις πραβλένιας τυ αρτέλ, πυ μπορί να ίνε αλιθινό μόνο τότες, όταν έχι τιν ιπογραφί τυ πρόεδρυ κε τυ ςτζετοβόντυ τυ αρτέλ».

Τρίτο—εμίς σας παρακαλύμε να ντρανίςετε το ζίτιμα για τα ραζμέρ στις οττζιςλένιες στα αχόριςτα φόντα. Τόρα αςτ'αςλίτ ςτα καλά τα κολχόζια-πα ίνε τέτια ςιρά, ότι τα καπίκια πιχτά πας τα τρυντοτέν τα δύγυν ένα-ένα καπίκι. Εδό στο πρεζίντιυμ κάθετε ο πρόεδρος ενός τζυβάςς'ςκι κολχόζ,—ο ςιν. Κοροτκόβ. Κάμποςες μίνες πίςο εγό αντάμα-τυ ίχα μέγα ιρίςςιμο. Αφτός μυ έλεγε, τίλογα έχτιςε στο κολχόζι μεγάλο κλυμπ, τέτιο μεγάλο, όςτε το ςινέδριο τον κολχοζιόν τις Τζυβάςςιας πέραςε ς'αφτό το κλυμπ, τίλογα αφτὸς κςόδιαςεν· μεγάλα μέςα κε δίναμες για να γιαραςςιχλέβι το ζίςιμο τυ κολχοζιύ. Για όλα αφτά, εγό πολά τον μαχτάιςα, ελμπέτ κε στυς άλυς πρόεδρυς-πα έλεγα, νὰ αχ τίνα πρέπι παράδιγμα να πάρετε. Μα ίςτερα εγό τον ρότιςα: μα στυς κολχόζνικυς εςί τίποτες έδοκες πας τα τρυντοτνίδα; Αφτός κατλίγο ςόπαςεν, κε ίςτερα ίπε... (κλόθι στο πρεζίντιυμ στον ςιν. Κοροτκόβ: «Πόςα;» ο Κοροτκόβ, «37 καπίκια»).

Νά, ντρανάτε, ςίντροφι, μόνο 37 καπίκια πας το τρυντοτὲν. Παλέςτ χαρςςύ ςτιν πραβλένια παρακάτο τίποτες δεν ίνε να λέις. Τι δυλιά τι περάζυνε καλά, ο πρόεδρος άρταχ πολά χρόνια κάθετε, σαν πρόεδρος τυ κολχοζιύ τι δυλιά τιν κςέρι, παραδιγματικό νικοκιριό διμιύργιςε, μα εδό ι δυλιά-τυ δεν πάι καλά, δε νόνιςε γι'αφτό, ότι να κτίζις πρέπι όχι

μόνο γιατί θέλις, μα πρέπι κε να ντρανάς τιν τζέπι-ςυ. Τα καπίκια για το χτίςιμο πρέπι έτςι να τα χορίζις, για να ςόνυν ςτο δόςιμο πας το τρυντοτέν-πα.

'Ιρτε ραςτ εγό να λαχαρδέβο με πολύς προέδρυς απτα άλιαχ καλά κολχόζια γι'αφτό το ζίτιμα. Αφτί όλι-τυς λέ-γυνε: «μα τί, ας χαζανέβυνε καπίκια ι κολχόζνικι απτο ογο-ρότ-τυς, γιά ας πυλίςυν κατλίγο ζαιρέ, πυ πίραν πας τα τρυντοτνίδα, πός να τυς δύγυμε καπίκια απτο κολχόζ». Απ εδό-πα ο κολχόζνικος ντρανά πας το αρτέλ μόνο, ςαν πας το ιςτότζνικο, από πυ μπορίς να πέρις πςομί, απ'εδό-πα όλ ι δυλιά πάι παρακάτο. Ζερ ςοςτό ίνε αφτό, ςίντροφι; Ελμπέτ μπορίς να αγρικάς τον καθένα από ςας—εςίς θέλετε απ κε τζάλκα ς'ενα χρόνο να χτίζετε όλα αφτά τι κι'αν αρα-τέφκυντε-πα. Μα έτςι δε θα ίνε. Πρέπι να μετρίςυμε, τί χα-ντάρ έχι τζαρά να χορίζυμε για το χτίςιμο, γιά να μιν πά-ρυνε ι κολχόζνικι πας το τρυντοτέν νε 30 κε νε 40 καπί-κια κε νε νολ (0), τίλογα αφτό ίνε ςτα άλιαχ πολά κολχό-ζια. Νά γιατί εμίς προτίνυμε να εκςιλιτρέβυμε τις οτζιςλέ-νιες για τιν ποπολνένια τον αχόριςτον φόντον ςτο ραζμέ από τα 10, μα όχι πολά απτα 20% τον καπικί ντοχό τον κολχοζιόν. Αφτό ίνε λιγότερο απ'ότι ίταν ςτιν πραχτ ςτα άλιαχ πολά κολχόζια. Μα ς'αφτύς τυς προέδρυς, πυ θα νίςκυνε χαίλ μ'αφτό, πυ εμίς θέλυμε να εκςιλιτραέςυμ τις οττζιςλένιες ςτα αχόριςτα φοντ, μπορύμε να τυς λέγυμ να πολεμίζυνε για να έχυνε ςτα κολχόζια-τυς όςο μπορ πολά καπικί ντοχότ, τότες θα ςόνυν τα καπίκια κε για τ χτίςιμο, κε για το μίραζμα πας τα τρυντοτνίδα. Πρέπι τ λογα χριάζετε να πςιρίςυμε τι δυλιά ςτιν πραγματοπίιςι τ γιυρύχ ςτιν ικονομία. Σε μας ίνε ακόμι κε τέτι πραβλέντ κε χοριςτά ζεμέλνι ραμπότνικι, πυ δεν μετρύν αρτίχκο το αχιλταροςίν-τυς-πα να δίκςυν πας το ςτζιοτ το κολχό 'Ινε φάκτο, ότι ς'ένα κολχόζ τυ Ρυμπτςόβςκι ραιόν ςτο Ζ

πατνι Σιμπίρ έχυν να δόκυν χρέος: το ΡαιΖΟ — 350 ρύβλια, το Ποτρεμπςοιύζ — 405 ρύβλια, κε ακόμα ι Ρυμπτςόβςκι απτέκα-πα έχι να δύι ςτο κολχόζ 400 ρύβλια.

Για να φέρυμε ςτα ίμερτα το φινάνςοβι νικοκιριό τον κολχοζιόν, εμίς ς' αφτί τι δυλιὰ θέλυμε να τραβίκςυμε κε τις ρεβιζιόνι κομίςιες. Μετριςςκάτε, ότι εμίς ρεβιζιόνι κομὶςιες έχυμε παντύ-πα. Σίφονα με το παλιὸ υςτάβ ι ρεβ. κομίςια έπρεπε να κάνι ρεβίζια τι δυλιά τυ νικοκιριύ ς' όλες τις γραμές. Μα ας τ' αςλίτ, αντίς ρεβιζιόνι κομίςιες ςε μας ιταν μόνο λαχαρδέες για τι ρεβιζιόνι κομίςια. Ζερ εμίς πολά έχυμε τέτια φάκτα, όταν ι ρεβιζιόνι κομίςια έμπε πραγματικά, τζαχ πες τα ντζικάρια τις πραβλένιας, φανέροςε όλα τα τζαραςιζλίχια κε κατόρθοςε να τα ιςάζι; Τέτια φάκτα ίνε λίγα, μπορύμε να τα μετρὶςυμε πας τα δάχτιλά-μας. Νά γιατί εμίς θέλυμε να μεταλάκςυμε τιν κατάςταςι για τι ρεβιζιόνι κομίςια. Εμίς μετρύμε, ότι ίνε χριαζύμενο γι' αφτό το ζίτιμα ςτο υςτάβ να μπάςυμε τέτια μεταλάγματα:

Πρότο. Τι ρεβιζιόνι κομίςια πρέπι να τιν επικιρόνι το ραιςπολκόμ τον ςοβιέτ. Δέφτερο. Για τι δυλιά-τις, ι ρεβιζιόνι κομίςια πρέπι να δύι οτζιότ μόνο ςτι γενικί ςινεδρίαςι τον τζλένον τυ κολχοζιύ.

Τρίτο. Ι ρεβιζιόνι κομίςια πρέπι να ιςλαέβι τι φινάνςοβι δυλιά τυ κολχοζιύ. Αφτί πρέπι να φανερόνι:

Το κάθε φάκτο, όταν ςτο κολχόζ φέρυν ζαιρέ γιά καπίκια, κε ι πραβλένια αφτό δεν το κάνι ζαπριχόντοβατ· το κάθε φάκτο, όταν ι πραβλένια κςοδιάζι καπίκια, χαλάνοντας τι ςμέτα.

το κάθε φάκτο τυ άνιαςτυ ςαχιντράιμυ τις κολχόζικις κινονικίς ιδιοχτιςίας·

το κάθε φάκτο τυ γιαγαλάιμυ απτις ιποχρέοςες, τιν παρακάτι εχτέλεςι τον ιποχρεόςεον μπροςτά ςτο κράτος·

το κάθε φάκτο στο κόμπομα τον κολχόζνικον απτι μαρέα τυ στζετοβόντυ γιά τυ μπριγαδίρυ·

στο στερνό-πα το κάθε φάκτο τυ γιαραμάζκυ πόρεμυ με τα ιντερέσα τυ κολχόζνικυ, όταν δεν τον γράφυνε τρυντοτνίδα, πυ χαζανέδι αφτός, γιά παρακάτο μετρύν το χαζάνεμό-τυ.

Όστε ι ρεβιζιόνι κομίσια πρέπι να νίσσκετε κοφτερό όπλο (ορύζζιε) στα χέρια τον καλίτερον κολχόζνικον στο πολέμιζμο για το βάλιμο καλό γιυρύχ, για τι φινάνσοδι ντισ-τσιπλίνα, για το ρεζζίμ τις ικονομίας, για το πολέμιζμο για την τιμιότιτα (τζέστνοστ) στι δυλιά τον τζλένον τυ αρτέλ κε για την εχτέλεσι τον ιποχρεόσεόν-τυς μπροστά στο κράτος. (ΝΤΑΥΣΣΑ: «Σοστά»).

VIII

ΤΟ ΓΙΥΡΥΧΛΑΙΜΟ ΣΤΙΣ ΔΥΛΙΕΣ ΤΥ ΑΡΤΕΛ

Χαρσσύ σ' πύια εκσικλίχια στι δυλιά τυ γιυρυχλάιμυ στις δυλιές τυ αρτέλ λον έμπρο πρέπι να μομπιλιζάρυμε τις δίναμές-μας; Τίλογα εκσικλίχια στι δυλιά τυ γιυρυχλάιμυ ίνε τα κιριότερα;

Το πρότο κε κιριότερο εκσικλίχ ίνε αφτό, ότι σε πολ[λά] κολχόζια γενικές σινεδρίασες τον κολχόζνικον δεν περάζυνε[…] τεκμίλ. Πιχτά ι ρυκοβοντίτελί-μας τον κολχοζιόν παραχύντε[…] σ' αφτί τι δυλιά κε το ζμονύνε, ότι αφτύς τυς χόρισε ι γε-νικί σινεδρίασι, ότι πρέπι να τι φυχρύντε, ότι αφτί εφθίνυντε[…] (οτβετζάιυτ) μπροστά στι σινεδρίασι, ότι ι γενικί σινεδρίασ[…] μπορί να τυς μεταλάζι.

Κε έτσι, το πρότο κε κιριότερο εκσικλίχ ίνε, ότι [...] γενικές σινεδρίασες τον τζλένον τον κολχοζιόν δεν περάχυντε[…]

τεχμίλ. Εκί, όπυ ο πρόεδρος έτςι κυτέβι τις δυλιές, όπυ δε ςορέβι γενικές ςινεδρίαςες, ὸπυ ι γενικί ςινεδρίαςι δε λίνι τα βαςικὰ ζιτίματα ςτο ζίςιμο τυ κολχόζ, εκί παρακάτο διαπεδαγογύντε τα κάδρα, παρακάτο ιςλαέβυνε τι δυλιά τις πραβλένιας. Εκί ι άνθροπι δεν υςέβυνε κε εκὶ ίςα έμπρο μέρα μπορὺμε να λέγυμε, ότι ςτο ςτερνό ι δυλιά θα μπιτέβι με προρίβ.

Το δέφτερο εκςικλίχ ςτι δυλιά τυ γιυρυχλάιμυ ίνε, ότι ι πρόεδρι τον κολχοζιόν ίνταν λίγο γιὰ πολί παντοτινί ραμπότνικι ςτα κολχόζιά-τυς μόνο ςτα λίγα κολχόζια, μα ςτα πολά κολχόζια ακόμα τυς προέδρυς τυς μεταλάζυνε κε όταν χριάζετε, κε όταν δε χριάζετε.

Μπαρόχ, φάκτο ίνε, ότι κε ςτο Ζαπαντνο-Σιμπίρςκι κρὰι, ς' ένα απτα εμπρολάτικα κρὰι ςτις δυλιές τυ χοριάτικυ νικοχιριύ, ςτο κολχόζ «Υκρανία» τυ Ρυμπτςόβςκι ραιόν μετάλακςαν ςτο ςτερνό τον κερό (ς' ένα χρόνο κε μιςό) πέντε προέδρυς ςτο κολχόζ «Πλάμια ρεβολιύτςιι», πάλι ς' αφτό το Ρυμπτςόβςκι ραιόν, ςτα τρία χρόνια μετὰλακςαν δέκα προέδρυς ςτο κολχόζ «Ινιτςιάτορ», ςτο Ταταρςκι ραιόν, απτα 1930 μετάλακςαν ενέα προέδρυς, ς' αφτό τον αριθμό, μόνο ςτα 1934 μετάλακςαν 5 προέδρυς. Ζερ θαγμαςτκό ίνε, ότι αφτό το κολχὸζ αλόνιςε ςτιν 1 τυ Γενάρι τυ 1935 μόνο τα 37% τις ςποράς-τυ κε ετίμαςε μόνο το 1/4 απτα ςπερίματά-τυ;

Το κολχόζ «Τζερβόνι Κόλος» τυ Χαρκοβίτικυ όμπλαςτ απτα 1933 ίχε πέντε προέδρυς τυ κολχοζιύ: ο πρότος πρόεδρος ίτυν βγαλιμὲνος απτι δυλιὰ γιατί δεν εχτὲλεςε τότες το κολχόζ το πλάνο-τυ ςτο ςτυρυτιρέςςο αλέτριζμο: ο δέφτερος—για τιν αδίνατι δυλεφτάδικι ντιςτςιπλίνα ςτο κολχόζ, ο τρίτος—για το αδίνατο ρυκοβότςτβο κε γι' αφτό ότι ι χοριατικο-νικοχιριάτικες δυλιές πιμένιςςκαν πίςο έβγαλαν-τον απτι δυλιά κε απτιν πὰρτια: ο τέταρτος, ίςτερα απὸ διό

μίνες για τιν καλί-τυ δυλιά ίτυν βγαλιμένος για διτδιζζένια ς' άλι δυλιά.

Το κολχόζ «Τζερβόνι Παρτιζάν» στο Κυπιάνςκι ραιόν απτο πςςίριμο τις οργάνοςίς-τυ στα 1929—μετάλακςε έντεκα προέδρυς, ς' αφτό τον αριθμό μόνο στο 1934—7 προέδρυς. Κε δεν ίνε θαγμαςτικό, ότι το κολχόζ «Τζερβόνι παρτιζάν» πάντα βρίςκετε στο προρίβ.

Τί να λέγυμε για το Καζακςτάν, όπυ το μετάλαγμο τον 5 προέδρον απτα 1931 ος τα 1933 στο κολχόζ «ΜΠΥΝΤΙΟΝΙ», τυ Κυντάλςκι ραιόν, ίνε ταμάμ νόρμα;

Για κάμποςυς ραιόνι ρυκοβοντίτελιυς το βγάλιμο τον προέδρον τον κολχοζιόν ίνε για να πάρυν υντοςτοβερένια, ότι ίνε καλί αντμινιςτράτορες. Αν ροτίςις αφτόνα τον αντμινιςτράτορα, γιατί ι δυλιά-ςυ στο ςπέρνιμο πάι παρακάτο, γιά στο τιμάρεμο, γιά στο δόςιμο ζαιρέ,—αφτός πάντα ίνε έτιμος να δόι τέτια απάντιςι: εμίς τι δυλιά-μας τιν κάναμε, εμίς βγάλαμε απτι δυλιά τόςο χαντάρ προέδρυς.

Κε έτςι-πα, το δέφτερο άλιαχ μεγάλο εκςικλίχ στι δυλιά τυ ρυκοβότςτβυ τυ κολχόζ ίνε, ότι τα κάδρα τον ρυκοβοντίτελιον τον κολχοζιόν ακόμα πιχτά δεν ίνε παντοτινά.

Λέγο-το μία κι' άλο, αφτό δε ςιμένι, ότι ςε μας δεν υςέβι ο αριθμός τον καλίτερον όπιτνι προέδρον στο κολχόζ. Ινε φάκτο, ότι στα στερνά διό χρόνια το μετάλαγμο τον προέδρον τον κολχοζιόν εκςίλεπςε πολά χαρςςύ στα περαζμένα χρόνια. Ίνε φάκτο, ότι εμίς έχυμε άρταχ χιλιάδες κολχόζια, πυ ι πρόεδρι τον κολχοζιόν δυλέβυνε χρόνια, άρταχ ας τ' αςλί-τ έμαθαν αφτί τι δυλιά, κςέρυνε τυς ανθρόπυς τον τόπο, κςέρυνε το κάθε υτζάςτοκ τυ τόπυ κε καταχτίςανε τιν τεχνικί στο ρυκοβότςτβο τυ μεγάλυ νικοκιριύ.

Το τρίτο άλιαχ μεγάλο εκςικλίχ στι δυλιά τυ ρυκοβότςτβυ τυ κολχοζιύ ίνε, ότι πολές φορές κάμποςι πρόεδρι

άλιαχ πολά απτο χράρ-τυ υςςανέδυν κε δύγυν τιν εκςυςία-τυς ας τ' αςλίτ στον ςτζετοδότ για τα τέτια ζιτίματα, ςαν τι ρασποριαζζένια στα μέςα (ςρετςτδά) τυ κολχοζιύ, ςτο δόςιμο αδάνς, ςτο κςόδιαζμα τον νατυράλνι φόντον κ.τ.λ. Εμίς δεν ίμαςτε χαρςςύ ςτυς ςτζετοδόντυς. Εμίς έχυμε, χοριςτά απτυς γιαςςλάρυς, πρένταν ςτι δυλιά κάδρα, πυ υςέδυνε, έχυμε άλιαχ καλύς ςτζετοδόντυς, πυ κςέρυνε πολί καλά όλο το νικοκιριό τυ κολχοζιύ, μα εμίς ίμαςτε χαρςςύ ς' αφτό, όταν ο ςτζετοδόντος μεταλάζι τον πρόεδρο.

Το τέταρτο άλιαχ μεγάλο εκςικλίχ ίνε, ότι δε φένετε φανερά, τί ίνε ιποχρεομένος να κάμι ο πρόεδρος τυ κολχόζ κε πας το τί εφθίνετε, τί ίνε ιποχρεομένι να κάμι κε πας το τί εφθίνετε ι πραδλένια τυ κολχοζιύ γενικά.

Στο παλιό υςτάδ τυ αρτέλ εμίς τζαχ δεν πέριςςκαμε ςτο ιςάπ-πα ςτο αρτέλι τέτιο ντόλζζνοςτ, ςαν τον πρόεδρο. Μα ςτι δυλιά, τίλογα το κςέρετε αφτός, μπαρόχ ίνε άλιαχ δαςικό πρόςοπο ςτο κολχόζι, πυ ο ρόλος-τυ χοριςτά όςεπςε ίςτερα απ' αφτό, όταν οργανόςαμε μπριγάδες.

Στο ςτερνό-πα, το πέμτο εκςικλίχ όλον ίνε, ότι πιχτά ι ρυκοδοντίτελι τον κολχοζιόν δεν περάζυνε ςτο ζίςιμο το υςτάδ.

Σε τρία κολχόζια τυ Νιζζνε-Μπυράςκι ΜΤΣ τυ Σαράτοδςκι κράι δεν ίχαν υςτάδ, χάλις έτςι, τίλογα δεν ίταν το υςτάδ κε ςτο Νιζζνε-Μπυράςκι ΡαιΖΟ. Εμίς νομίζυμε, ότι το ΡαιΖΟ δεν ίθελε να χατραέδι το υςτάδ, γιατί ςτο κολχόζ όνομα τυ ςιν. ΝΤΙΜΙΤΡΟΒ, πυ το ανκαλιάζι αφτό το ΡαιΖΟ, χόριςαν πρόεδρο τυ κολχόζ κε ρεδιζιόνι κομίςια ςτι ςινεδρίαςι, όπυ ίταν 37 νυμάτι απτυς 224 τζλένυς τυ κολχοζιύ.

Τίλογα φένετε, ςτο ΡαιΖΟ δε νιάςςκινταν να έδρυν το υςτάδ, κε απ' αφτό, ότι ς' αφτύς ς' ένα χρόνο κε μιςό ςτο

κολχόζι «ΣΤΑΛΙΝ» μεταλάχταν 4 πρόεδρι, κε αφτά τα μεταλάγματα πέραναν δίχος τι γενικί σινεδρίασι τον κολχό-ζνικον.

Τέτια ίνε τα βασικά 5 εκσιχλίχια στι δυλιά τυ ρυκοβότστβυ στο κολχόζ.

Για να χάσυμε αφτά τα εκσιχλίχια, εμίς στο προέκτο τυ υστάβ μετρύμε, ότι ίνε χριαζύμενο να μπάσυμε τέτια πράβιλα:

Γιά να κάνυμε τι γενικί σινεδρίασι τον τζλένον τυ αρτέλ πραγματικό; κε όχι χαρτίτκο λον απσιλό όργανο τυ ρυκοβότστβυ, για να το αγρικύν όλα-μας τα ρυκοβοντιάστζι κάδρα, ότι ι γενικί σινεδρίασι ίνε ας τ' ασλί-τ το λον απσιλό όργανο στο ρυκοβότστβο, εμίς μετρύμε, ότι ίνε χριαζύμενο να χαράκσυμε αφτά τα ζιτίματα, ι απόφασες πας πύια δε θα ίνε πραγματικές, έντιριμ αφτές ι απόφασες ίνε παριμένες δίχος τιν επικίροσί-τυς στι γενικί σινεδρίασι. Τέτια ζιτίματα εμίς μετρύμε: το πάριμο στο κολχόζι τον κενύργιον τζλένον κε το βγάλιμο απ το σοστάβ τυ κολχόζ, τιν επικίροσι τυ χρο-νιάτικυ παραγογικύ πλάνυ, τιν πριχοντο-ρασχότνι σμέτα, το πλάνο τυ χτίσιμυ, τις νόρμες τις βίραμποτκας κε τι ραστσέν-κα στι δυλιά σε τρυντοτνίδα, τιν επικίροσι το ντόγοβορ με το ΜΤΣ, τιν επικίροσι τον ραζμέρ τον λυγάς-λυγάς φόντον κε τον αριθμό τον προντύκτον κε τον καπικιόν, πυ ντικέβυν στο δόσιμο πας τα τρυντοτνίδα.

Για να μι μέτρισκάτε, ταπλός, γενικί σινεδρίασι, τυ κολχόζ, πυ έχι 200 μεγάλυς τζλένυς, κε στι σινεδρίασι έρ-χυντε μόνο 30 τζλένι, εμίς μετρύμε, ότι ίνε χριαζύμενο στο υστάβ να μπάσυμε τέτιο πυνκτ:

«Ι γενικί σινεδρίασι μπορί να ίνε πραγματικί όταν ίνε σ' αφτίνα όχι λιγότερο απτο $1/2$ τυ γενικύ αριθμύ τον τζλένον για το λίσιμο όλον τον ζιτιμάτον, εκσόν απτο ζίτιμα για

τα βίμπορα τις πραβλένιας κε τυ προέδρυ τυ αρτέλ, για το ζίτιμα τυ βγάλιμυ απ το σοστάβ τυ αρτέλ κε για το ζίτιμα τυ ραζμέρ τον λυγάς-λυγάς φόντον, πυ για το λίσιμό-τυς πρέπι να ίνε όχι λιγότερι απτα $^2/_3$ τυ γενικύ αριθμύ τον τζλένον».

Για να χάσυμε το δέφτερο εχσιχλίχ—το τεκύτζεστ τυ σοστάβ τον τζλένον στις πραβλένιες, κε χοριστά τον προέδρον έτσι κε τον μπριγαδίρον, εμίς μετρύμε, ότι ίνε χριαζύμενο στον έμπρο κερό να στέχσυμε τέτιο πράβιλο, ότι την πραβλένια την χορίζυνε για βαντέ 2 χρόνια, κε τυς μπριγαδίρυς κε τυς ζαβ. στις φέρμες τις χτινοτροφίας τυς χορίζι ι πραβλένια πάλι για διό χρόνια. Εμίς εδό πέρνυμε στο ισάπ, ότι ι κολχόζικι παραγογί όχι λιγότερο πολά αν τεν, παρά ι βιομιχανία αρατέβι παντοτινά κάδρα στο ρυκοβότστβο, μπαρόχ ο ρυκοβοντίτελιος τυ κολχοζιύ μόνο τότες θα πάι τι δυλιά έμπρο, αν θα χσέρι αφτός, τίλογα πρέπι τα τζόλια-τυ, αν θα έχι στο νύ-τυ, τι σπέρνισσκε στο κάθε τζόλι, στο κάθε υτζάστοκ ένα χρόνο, διό χρόνια κε τρία χρόνια πίσο, αν θα χσέρι τίλογα αγριόχορτα ίνε στα τζόλια, αν θα χσέρι τον κάθε άνθροπο, στο τί φελά αφτός, στο τί έχι τζαρά να υσσανέβις πάνο-τυ κε τί να αρατέβις απ' αφτόνα, αν θα χσέρι το κάθε άλογο κε το κάθε χτινό στο κολχόζι. Νά τέτιυς προέδρυς εμίς πρέπι να έχυμε.

Για να μι μεταλάζι ο στζετοβότος τον πρόεδρο τυ αρτέλ στον έμπρο τον κερό εμίς μετρύμε, ότι ίνε χριαζύμενο να το λέγυμε ίσα:

«Κανα-λυγάς υχύμια-πα στι ρασποριαζζένια με τα μέσα (σρετστβά) τυ αρτέλ στο στζετοβότ δεν πρέπι να δόχυμε: στο δόσιμο αβάνς, στο χσόδιαζμα τον νατυράλνι φόντον κ. τ. λ. Τύτο έχι υχύμ να το περάζι μόνο ι πραβλένια κε ο πρό-

εδρος τυ αρτέλ. 'Ολα τα ντοκυμέντα στο κσόδιαζμα κα-
πικιόν στο αρτέλι απτον στζετοβόντο κ' έτερο τα ιπογρά-
φυνε ο πρόεδρος τυ αρτὲλ γιά ο ζαμεστίτελ-τυ».

Για να χάσυμε το τέταρτο εκσικλίχ εμίς μετρύμε,
ότι ίνε χριαζύμενο έτσι να χαράκσυμε το ρόλο τις πραβλένιας:

«Ι πραβλένια τυ αρτέλ ίνε εχτελεστικό όργανο τυ
αρτέλ κε εφθίνετε έμπρο στι γενικί σινεδρίασι τον τζλένον
τυ αρτέλ για τι δυλιά τυ αρτέλ κε για τιν εχτέλεσι τον
ιποχρεόσεον ὲμπρο στο κράτος».

Tc ρόλο τυ προέδρυ τυ αρτέλ, εμίς μετρύμε, ότι ίνε
χριαζόμ=νο να τον χαράκσυμε έτσι:

«Για το καθημερινό ρυχοβότστβο στι δυλιά τυ αρτέλ κε
στις μπριγάδες-τυ, έτσι κε για το καθημερινό ισλάιμο τις
εχτέλεσις τον αποφὰσεον τις πραβλένιας, ι γενικί σινεδρίασι
τυ αρτέλ πρέπι να χορίζι πρόεδρο τυ αρτέλ, πυ αντάμα
μ' αφτό ίνε κε πρόεδρος τις πραβλένιας».

Εμίς μετρύμε, ότι ίνε χριαζύμενο να χαράζυμε τις σχέ-
σες (οτνοσσένια) ανάμεσα στιν πραβλένια κε ανάμεσα στον
πρόεδρο τις πραβλένιας έτσι:

«Ο πρόεδρος ίνε ιποχρεομένος να σορέβι σίσκεπσι τις
πραβλένιας όχι λιγότερο απο 2 φορὲς το μίνα για τι
σιζίτισι (ομπσυζζντένια) στις λυγας-λυγάς δυλιές κε για να
πέρνυνε τις χριαζύμενες απόφασες».

Στο στερνό-πα εμίς μετρύμε, ότι ὶνε χριαζύμενο να
βὰλυμε στο αρτέλι κε τι δυλιά τυ ζαμ. τυ προέδρυ, πυ τον
χορίζι ι πραβλένια απτον αριθμό τον τζλένον-τις, τίνα ορίζι
ο πρόεδρος. Ελμπὲτ, ίνε γρικύμενο, ὸτι αφτός ο ζαμεστίτε-
λιος τυ προέδρυ πρέπι στι δυλιά-τυ πάντα-πα ν' αφυχράτε
τις υκαζάνιες τυ προέδρυ.

Κε τζαχ στο στερνό, για να χάσυμε το πέμτο εκσι-
κλίχ, πυ ίνε αφτό, ότι πιχτά το υστάβ δεν το ισσλιτρέβυν
στι δυλιά, ι τζλένι τυ αρτέλ δεν κσέρυνε τα υχύμια-τυς κε

τις ιποχρέοσές-τυς,—με τιν απόφασι τυ ΤςΚ τις πάρτιας, το Σελχοζοντέλ κε το Ναρκομζέμ ςόρεπςαν το δέφτερο ςινέδριο τον κολχόζνικον-υντάρνικον, πυ πρέπι βαθιά να ςιζιτίςι το κάθε πύνκτο τυ υςτάβ τυ αρτέλ κε να δύι το ςοβέττυ ςτιν πάρτια κε ςτιν κιβέρνιςι, αν νίςςκετε χαίλ με το προέκτ, πυ το έκανε το Σελχοζοντέλ κε το Ναρκομζέμ, κε να δύι τις χριαζύμενες ντοπολνένιες κε διόρθοςες (ποπράβκι).

IX

Ι ΟΡΓΑΝΟΣΙ, ΤΟ ΠΛΥΓΑΡΙΖΜΑ ΚΕ Ι ΝΤΙΣΤΣΙΠΛΙΝΑ ΤΙΣ ΔΥΛΙΑΣ

Πρέπι ίςα να το λέγυμε, ότι ςτιν οργάνοςι τις δυλεφτάδικις ντιςτιπλίνας ςτα διὸ χρόνια εμίς έχυμε μεγάλες επιτιχίες. Το βαρί όπιτ τυ 1932 για τι μάζα τον κολχόζνικον ςτο ιὺγ έδιξε, ότι δίχος δυλεφτάδικι ντιςτςιπλίνα, δίχος ςλιθινί οργάνοςι τις δυλιάς πάνο ςτι βάςι τις ςντέλςτζινας, δίχος το μίραζμα τυ ντοχόντ πας τι δυλιά, τι δυλιά ςτο κολχόζι δε μπορίς να τι βάλις τίλογα πρέπι,—κε απ᾽ αφτό κ᾽ έτερο μπορίς να πάις ςτιν πίνα. Το όπιτ τυ 1933, απτιν άλι μαρέα έδιξε ς᾽ όλι τι μάζα τον κολχόζνικον, ότι εκί, όπυ ίνε δυλεφτάδικι ντιςτιπλίνα, ὸπυ καλά οργάνοςαν τι δυλιά, όπυ τα ντοχότ τα μίραζαν πας τι δυλιά, το δόςιμο πας το τρυντοτέν τζάλκα αρτραέφτεν άλιαχ δινατά.

Απτα 1932, τεν να λεις-πα, ότι έχυμε μεγάλες επιτιχίες ςτι δυλιά τις οργάνοςις τις κολχόζικις δυλιάς κε ςτο δινάμομα τις δυλεφτάδικις ντιςτςιπλίνας. Ελμπέτ, τύτο τιέφκετε όχι ς᾽ όλα τα κολχόζια. Ίνε ακόμα πολά κολχόζια, όπυ ι δυ-

λιά στι δυλεφτάδικι ντιστσιπλίνα βρίσκετε σε παρακάτι κατά-
στασι. Μα ίνε φανερό, ότι ι βασικί μάζα τον κολχοζιόν
άρταχ έβαλε δινατό θεμέλιο τις κινονικίς ντιστσιπλίνας τις
δυλιάς, εκσασφάλισε τιν οργάνοσι τις δυλιάς πάνο στι βάσι
τις σντέλστζινας κε τυ μίραζμυ τυ ντοχότ πας τι δυλιά.

Θα πσσιρίσο απτι μπριγάδα. Αντίς να δυλέβυν κυμόλ,
τίλογα ίταν σαν πράβιλο ακόμα στα 1930 (πολί έτσι κε νό-
νιζαν, ότι κολεχτίβικι δυλιά σιμένι να δυλέβυμε κυμόλ),
τόρα τα κολχόζια μπολέφτανε σε μπριγάδες όχι μεγάλες στο
ραζμὲρ-τυς, με παντοτινό σοστάβ, με τα χριαζόμενα νικοκι-
ριάτικα προβλίματα.

Σχετικά μ' αφτό, πυ δίχνι το όπιτ τον καλίτερον κολ-
χοζιόν, εμίς νομίζυμε, ότι ίνε χριαζόμενο να στέκσυμε τέτια
πράβιλα στιν οργάνοσι τον μπριγάδον:

Τιν τζολί μπριγάδα τιν χορίζυνε για βαντέ όχι λιγότε-
ρο απτο ολάκερο σεβοομπορότ·

τι μπριγάδα τις χτινοτροφίας τι χορίζυνε για βαντέ όχι
λιγότερο απτα 3 χρόνια.

για τιν κάθε τζολί μπριγάδα χορίζυνε υτζάστοκ στα
τζόλια τυ σεβοομπορότ στο βαντέ τυ σεβοομπορότ·

για τιν κάθε τζολί μπριγάδα ι πραβλένια τυ κολχοζιύ ίνε
ιποχρεομένι να μπικιτραέβι όλο το ινβεντάρ, πυ ίνε χριαζόμενο
γι' αφτίνα, το δυλεφτάδικο πράμα κε τα νικοκιριάτικα χτίρια·

για τιν κάθε μπριγάδα τις χτινοτροφίας ι πραβλένια τυ
κολχοζιύ ίνε ιποχρεομένι να μπικιτραέβι το προντυκτίβνι πρά-
μα κε τα χτίρια (ποστρόικι) τις χτινοτροφίας·

το μίραζμα τις δυλιάς ανάμεσα στυς τζλένυς τις μπρι-
γάδας έχι υκύμ να το περάζι μόνο ο μπριγαδίρος.

Σίφονα μ' αφτό μπένι τέτιο ζίτιμα. Εδό στο σινέδριο
πρέπι να ίνε ο αντιπρόσοπος απτο κολχόζ «Μπολσσεβίκ» τυ
Ιβάνοβσκι όμπλαστ, τίνα πίρε, μία κι'άλο το λέγο—στο Ιβάνο-

βςκι όμπλαςτ, μα όχι στιν Υκρανία 150 πύτια σιτάρι απτο γα. 150 πύτια! Ακύτε, σίντροφι υκρανί, σεβερο-καφκάζτςι, αζοβο-τζερνομόρτςι, πυ πάντα-πα, όταν λαχαρδέβυνε για το Ιβάνοβςκι όμπλαςτ, για το Μοςκοβίτικο κε για τ' άλα, πυ ίνε τέτιος τόπος, κατλίγο γελύνε. Κε νά το κολχόζι «Μπολςςεβίκ» πίρε 150 πύτια σιτάρι, ας τ' αςλί-τ κάτζεςτβενι σιτάρι. Ι μιά απτις μπριγάδες (τυ σιν. Σάλνικοβ) πίρε 200 πύτια απτο γα, ι άλι (τυ σιν. Τζυμακόβ) πίρε 66 πύτια απτο γα Μπέλτιμ τύτο σας φένετε ίνε άλιαχ θαγμαςτκό, μα ι δυλιά ίταν τεκμὶλ ὲτςι, γιατί σπαρμένο ίτυν αφτό το σιτάρι πας τον τόπο, πυ απτις μεγάλες βροχάδες ίντυν σπλοςςνί χαμπύχ—τα χαμπυχίτζα δεν τα χυπαράισαν, τα σπερίματα τα πέτακςαν πας το χαμπυχίτς κε νά, τίλογα ίνε τα αποτελέζματα. Ζερ σοςτό θα ίνε, έντιριμ το κολχόζ αν δε θα δύι πρέμια στι μπριγάδα τυ Σάλνικοβ κε αν δε θα χαμπατλαίςι τι μπριγάδα τυ Τζυμακόβ (ΠΟΛΑ ΝΤΑΥΣΣΑ ΑΠΤΥΣ ΤΟΠΥΣ; «Οχι δεν ίνε σοςτό»). Αφτό δε θα ίνε σοςτό, γιατί ι μπριγάδα τυ Σάλνικοβ, αμάν φανερόθεν το χαμπυχίτς, απανά αλέτριξε όλο τον τόπο κε έςπιρε στον καλά χαματεμένο τόπο. Μα ι μπριγάδα τυ Τζυμακόβ τύτο δεν το έκαμε κε απ' αφτό έδωςε στο κολχόζ μεγάλο ζαράρ. Έντιριμ ι μπριγάδα ας κανά κολχόζι, τίλογα στο Ιβάνοβςκι κολχόζ «Μπολςςεβίκ», αν πίρε μεγάλι σοδιά, παρά ότι πίρε ι άλι μπριγάδα, απτο αποτέλεζμα τις καλίς-τις δυλιάς, τότες ς' αφτίνα πρέπι στο μπίτεμα τυ χρόνυ να γράφυμε ντοπολνίτελνι τρυτοτνίδα.

Σίντροφι απτο αρτέλι «Μπολςςεβίκ» έτςι έγραπςαν ντοπολνίτελνι τρυντοτέν στι μπριγάδα τυ Σάλνικοβ ος τα 20%. Μα εδό ς' όλυς τυς τζλένυς τις μπριγάδας-πα έγραπςαν νατζιςλένια ς' ένα λυγάς ραζμέρ. Ζερ αφτό σοςτό ίνε; Εγό αμφιβάλο (σομνεβάιυς). Εμίς μετρύμε, ότι ίνε χριαζύμενο στο υστάβ τυ αρτέλ να πάρυν στο ισάπ άλι σιρά στις

πρέμιες, για να κάμι δίιγρατ απ' αφτό όλι ι μπριγάδα, πυ καλά δύλεδε, μα φαιτά στι μπριγάδα ένα λυγάς όλι-πα να μιν έχυνε: στον μπριγαδίρο γι' αφτό, ότι ντράνσεν λόρια-τυ στον κερό κε απτο απανό αλέτριζμο χάσεν το χαμπυχίτς στον τόπο τυ κολχοζιύ «Μπολσεδίκ»—πρέπι να τον δόγυμε 20% κι' άλο: στυς υντάρνικυς, πυ πίγεναν έμπρο όλι τι μάζα τον τζλένον τυ αρτέλ—να τυς γράφυμε 15% κι' άλο, κε στυς άλυς—10%. Τότες σε μας θα ίνε ας τ' ασλί-τ σορεδνοδάνια τον μπριγάδον.

Νά γιατί εμίς μετρύμε, ότι ίνε χριαζύμενο να στέκσυμε τέτια πράδιλα στο παραδιγματικό υστάδ το χοριατικο-νικοχι-ριάτικυ αρτέλ.

«'Εντιριμ ι μπριγάδα, απτο αποτέλεζμα τις καλίς-τις δυλιάς πάρι απτις μπικιτραιμένες-τις υτζάστκες σοδιά μεγα-λίτερι απτι μεσέα κολχόζικι σοδιά, τότες σ'όλυς τυς τζλένυς αφτίς τις μπριγάδας ι πραδλένια τυ κολχοζιύ γράφι νατζι-σλένια απτο ντοχότ, στο ραζμέρ ος τα 10% όλυ τυ αριθμύ απτα τρυντοτνίδα-τυς, πυ χαζάνεπσαν, στυς καλίτε-ρυς υντάρνικυς στι μπριγάδα—στο ραζμέρ απτα 15%, κε στο μπριγαδίρο—ος τα 20%.

Το δέφτερο, πάλι δασικό πρόδλιμα ίνε το ζίτιμα για να περάζυμε όλες τις δυλιές τυ αρτέλ πάνο στι δάσι τις συντέλστζινας. Πρέπι ίσα να το λέγυμε, ότι ι στέλστζινα στιν κολχόζικι παραγογί πιάκεν καλά. Ι επιτιχίες το πολά στιν κολχόζικί-μας παραγογί ίνε απτι στέλστζινα. Ι στέλστζινα πέρνι στο ισάπ τιν οτσένκα στιν κάθε δυλιά σε τρυντοτνίδα, σχετικά μ' αφτό τίχανταρ σλόζζνι ίνε ι δυλιά, τίχανταρ αφτί ι δυλιά ίνε ακριδί για τιν κδαλιφικάτσια.

Λίγο απτα διό χρόνια πίσο στιν Υκρανία, σε μιά στάν-τσια, δεν έχο στο νύ-μυ τ' όνομά-τις, εγό ένα-λυγάς λαχίρ-δεπσα με τον πρόεδρο ενός μικρύ κολχόζ. Αφτός πσσίρσε να μυ δίχνι τα κοντόρσκι-τυ διδλία (κνίγι), όπυ ίταν γραμένα

ὀλα-πα,—τίς, τι χαντὰρ, κε ςτο τί κε μόνο πίρε τρυντοτ-
νίδα. Κε ίςτερα, όταν καλίτερα λαχίρδεπςαμε, αφτός έβγαλε
απτιν τζέπι-τυ άλο βιβλίο. Αφτό το βιβλίο μπιλνὰιβεν απτο
ςιφτεζνό: ίτυν μικρό κε μπυλαςςτραιμένο βιβλίο. Αφτός λέι:
εδό έγο χάμο ιςάπ για τον απλόγυμ, απ' αφτὸ το ιςάπ εγό
όλα-πα καλά τα κςὲρο, τί χαντάρ κε τίνα έχο να δόκο, τίς
τίλογι ταιφά έχι, τις, τίλογι κατάςταςι έχι. Πας αφτό το
βιβλίο από μένα ο καθὲνας ζαιρέ θα πάρι (ΓΕΛΑΜΟ ΣΤΙ
ΖΑΛΑ). Ελμπέτ, τέτια φάκτα τόρα ίνε λίγα, απ' ότι ίταν
ςτα 1932, μα εμίς θα ίμνας λον ςτερνί αχμάχι, αν θα νο-
νίζαμε, ότι αφτά άρταχ δεν ίνε τεχμίλ. Να πολεμίςυμε για
τι ςτέλςτζινα κε για το μίραζμα τυ ντοχόντ πας τα τρυν-
τοτνίδα θα μας έρτι ραςτ ακόμα πολά χρόνια.

Νά γιατί εμίς μετρύμε, ότι ίνε χριαζύμενο ςτο υςτάβ
τυ χοριατικο-νικοχιριάτικυ αρτέλ βαθιά να ςιζιτίςυμε, τί ίνε
αφτί ι ςντέλςτζινα κε, τίλογα χτίζετε αφτί.

Ι ςτέλςτζινα έχι ςτο ιςάπ το πλυγάριζμο για τι νόρμα
τις εχτέλεςις τις βίραμποτκας απ' αφτό, τίλογι ίνε ι κβαλι-
φικάτςια τις δυλιάς. Ι ράζνιτςα ςτο πλυγάριζμο ςτις χοριςτές
κβαλιφικάτςιες ίταν βαλιμένι απτο Ναρκομζέμ ίςτερα απτο
πρότο ςινὲδριο τον κολχόζνικον-υντάρνικον. Ι ράζνιτςα ςτο
πλυγάριζμο ανάμεςα ςτι λον απλὶ (προςτάια) κε λαφριά δυλιά
κε ςτι λον κβαλιφιτςίροβανι δυλιά με τα άλογα ίνε ίςι με
τέςερας. Τι δυλιά τυ τραχτορίςτα τιν δύγυν τιμί ςε τρυντο-
τνίδα, όταν εχτελί τις νόρμες τις βίραμποτκας, 6 φορές πα-
ραπάνο απτι δυλιά τις υμπόρςτζιτςας, κυχάρκας ςτο τάμπορ
κ.τ.λ. Στι λον απλί δυλιά για τιν εχτὲλεςι τις νὸρμας τις
βίραμποτκας αν βάλυνε τιμί μιςό τρυντοτέν, τότες ςτι λον
κβαλιφιτςίροβανι δυλιά με αλογο-μιχανές, βάλυνε τιμί διό
τρυντοτνίδα, κε ςτι δυλιὰ τυ τραχτορίςτα βάλυνε τιμί τρία
τρυντοτνίδα για τιν εχτέλεςι τις νόρμας τις βίραμποτκας.
Στι μάζα έμπε το πλυγάριζμο ςτις λυγας-λυγάς δυλιές με τι

στέλστζινα, κε τεν να λέις-πα, απ' αφτό, ότι ι μάζες τυ κολχόζνικον αγρίκσαν το ζαράρ τις υραβνίλοβκας, το ζαράρ στο μίραζμα τυ ντοχόντ πας τις πςςέις.

Ο ςοςιαλιζμός, τίλογα το μπιλτράιβαν ι λον μεγάλ δάςκαλι τυ ςοςιαλιζμύ, κε ο Μαρκς κε ο Ένκελς, κε ο Λέ-νιν, κε ο Στάλιν--εδό δεν ίνε, ότι ι απλί, αμάθιτι υμπόρ-στζιτςα τις πραβλένιας, γιά ο χαραύλς, για αφτός, πυ κοβαλ νερό να πέρνι τεκμίλ τέτιο ντοχόντ, τίλογο πέρνι ο τραχτο-ρίςτας, πυ αλὲτρικςε 400-500 γα, μα ς' αφτό, ότι ι απςεζ-νί μπατράτζκα απτι δίναμι τυ κολχόζικυ στρόι, αφτί αν μα-θένι—θα νιςτί τραχτορίςτκα, ας πύιο κε μόνο δεν αρατέφκε-τε κανα-λυγάς καπιτάλ-πα, ς' αφτό, ότι κε ο τραχτορίςτας κε ι βιαζάλςτζιτςα, πυ δένι δεμάτια στο κολχόζ δυλέβυνε όχι για τον κυλάκο, μα για τον απλόγυ-τυς στο αρτέλι, όπι αφτί ίνε ραβνοπράβνι τζλένι. Απ'αφτό το νεράβενςτβο για τι κάθε κολχόζι βγένι ένα: μάθε, αρτράι τιν κβαλιφικάτςιά-ςυ, εδό πολά δεν αρατέφκετε, τότες περνάς ς' αφτί τι δυλιά, πυ πλυγαρίζυνε πολά, ς' αφτί τι δυλιά, πυ δύγυν καλ τιμί, κε όταν εχτελίς τις νόρμες τις βίραμποτκάς-ςυ θα πέρνις διό, τρις φορές παραπάνο απ' ότι πέρνις τόρα.

Νά τίλογι ίνε ι δυλιά στο ζίτιμα για τι ςντέλςτζινα.

Μα εμίς, αν θέλυμε τι ςντέλςτζινα κε το πλυγάριζμο πα τα τρυντοτνίδα να το περάζυμε ας τ' αςλί-τ, μα όχι έτςι, τίλογα αφτό το έφταγε ο υκρανός πρόεδρος τυ κολχοζιύ με τα διό βιβλία—το ένα μεγάλο, παςςί για τον πριεζ'ζζι τζινόβ-νικο, κε τ' άλο--μικρό ςςκιζμένο, μπυλαςςτραιμένο, για το μίραζμα τυ ντοχότ, τότες άλο-λυγάς πρέπι να βάλυμε το ιςάπ στα τρυντοτνίδα.

Ας τ' αςλί-τ εςίς μπορίτε αλιθινά να χορίζετε ολνύτ-πα στις δυλιὲς, εςίς μπορίτε να λέτε λυγάς-λυγάς τιμές στις λυγάς-λυγάς δυλιές, μα κάθε μέρα αν δε θα ιςλέβετε, τίλογ δυλιά έκανε ο κολχόζνικος, στι βδομάδα μία τζόλμαςα αν δε

θα τον γράφετε, τὶ χαζάνεπςε αφτός, τότες ας τ' αςλί-τ ςντέλςτζινα δε θα ίνε, μα θα ίνε μίραζμα τυ ντοχότ πας τα τρυντοτνίδα κε ας τ' αςλίτ ι λον απλί υραδνίλοδκα. Μα ςε μας μπαρόχ, ίνε έτςι: περνά μια δδομάδα, μια ακόμα, τρις, κε κανίς-πα δε γράφι, τι χαζάνεπςε ο κολχόζνικος. Σ' αφτό τον κερό αν ροτάς τον μπριγαδίρο αφτός θα λέι: μπαρὸχ εγό όλα-πα τα έχο στο νύ-μυ, κε στο μπίτεμα τυ ςπὲρνιμυ γιά τυ τζάλιμυ κανίς αν ντρανά, ότι δεν τον έγραπςαν όςο έπρεπε, εδό πςςιριςςκάτε το ςςτυρμ: λαλίγυν τι δαςκάλα, τυς κομςομόλυς κε πςςιρύνε να γράφυν αφτό, τι έχυν ςτο νύ-τυς τίς τιχαντάρ χαζάνεπςε, κε πάλι ζμονύν-το. Τότες ροτύνε τυς χυμςςύδες: ένας λέι ςαράντα, άλος λέι 50, ίςτερα «ςοςτά»—ι γολοςοδάνια το λίνι. Ελμπετ, έτςι όταν γράφυνε τρυντοτνίδα, όλο αφτό νίςςκετε κόμπομα ςτυς κολχόζνικυς κε κόμπομα ςτον απλόγυ-τυς.

Νά γιατί εμίς μετρύμε, ότι ίνε χριαζὸμενο να μπὰςυμε ςτο υςτὰδ:

1) να ιποχρεόςυμε τυς μπριγαδίρυς όχι αρέα απτιν κάθε δδομάδα να γράφυνε ςτον κάθε τζλένο τυ αρτέλ, πόςα τρυντοτνίδα χαζάνεπςε·

2) νά ιποχρεόςυμε τυς μπριγαδίρυς κε τυς προέδρυς τον κολχοζιόν να μιν υςςανέδυν το γράπςιμο τυ χρονιάτικυ αποτελέζματος πας τον ςτζετοδότο: να τυς ιποχρεόςυμε με απλογνύ-τυς ιπογραφί να κάνυν ζαδεριάτ τα χρονιάτικα αποτελέζματα τις δυλιάς τυ κάθε κολχόζνικυ.

Πιχτά ὶνε έτςι: ο μπριγαδίρος έγραπςε πας ένα χαπέτςα χαρτί, το έδοκε ςτιν κοντόρα, ςτιν κοντόρα ς'ένα χρόνο ςορέφκυνε δεκάδες χαπέτςες για τον κάθε τζλένο τυ κολχοζιύ, ο ςτζετοδόντος κάμι ιςάπ. Αφτός αν ίνε ντογρύδς ςτζετοδόντος, κάμι το ιςάπ ςοςτά, μα μπαρόχ, εδό ο ντυγρύδςπα μπορί να κςχὰνι ὰλιαχ χυλάι. Αφτός αν δεν ίνε ντογρύδς,—πας τις ςτζότες-τυ τα τρυςςίτζα δεν κατιδένυν, όπυ

πρέπι κε βγένι, ότι ςτον χυντά-τυ γιά ςτον καλότα-τυ χανά 50 γιά 100 τρυντοτνίδα κατέβαν παραπάνο απτο χραρ-τ. Ι μπριγαδίρι κε ο πρόεδρος αν ίνε ιποχρεομένι ςτον κάθε τζλένο τις πραβλένιας να ιπογράπςυνε το χρονιάτικο αποτέλεζμα τις δυλιάς, τότες όλι-πα καλίτερα θα ιςλέβυνε αφτί τι δυλιά κε πάκκα για αφτί θα νιάςςκυντε.

Στο ςτερνό, εμίς μετρύμε, ότι ίνε χριαζύμενο να το χαράκςυμε, ςαν πράβιλο, κε να το γράφυμε ςτο υςτάβ:

«Να ιποχρεόςυμε τιν πραβλένια όχι αργός απτις διό βδομάδες ος τι γενιχί ςινεδρίαςι, πυ επιχιρόνι το μίραζμα τυ ντοχότ ςτο αρτέλι, να κρεμάζι για να το κςὲρυνε όλι-πα το βέντομοςτ, τί χαντάρ τρυντοτνίδα χαζάνεπςε κάθε τζλένος τυ αρτέλ».

Χριάζετε κε έχι τζαρά αφτό να το κάνυμε, ςὶντροφι; (ΑΛΙΑΧ ΠΟΛΑ ΝΤΑΥΣΣΑ: «χριὰζετε». «Σοςτά»).

Εχι τζαρά ίςα να το λὲγυμε, ότι αν κρέμυντε διο βδομάδες τέτιες πλακάτες, όπυ ίνε γραμένο, τί χαντάρ τρυτοτνίδα χαζάνεπςε κάθε τζλένος τυ αρτέλ, τότες θα φανεροθύν τα πολά κςχάζματα, πυ έφταγαν όταν έγραφαν τα τρυντοτνίδα δίχος ςκοπό (τςέλι) γιὰ με ςκοπό. (ΝΤΑΥΣΣΑ: «Σοςτά»).

Στο ςτερνό-πα, για τα μέτρα, πυ πέρνυν χαρςςύ ςτυς κολχόζνικυς, πυ έχυν ι πραβλένιες τον κολχοζιόν-μας για τι νακαζάνια τον χαμπαιατλίδον κολχόζνικον ας τ'αςλίτ ίνε μόνο το χτίπιμα πας το κεφάλι: γιά βάλυν πὰνο-τυ δικς ςςτραφ, γιά τον βγάλυν απτο αρτέλ. (ΝΤΑΥΣΣΑ: «Σοςτά»).

Αν λέγυμε για τα ςςτραφ, εδό ι βζιςκάνιες ίνε χιλιάδες.

Ινε φάκτο, ότι μιά απτις ντελεγάτκες τυ ςινέδριυ, Ι Σβινούχοβα, τις ίνε μπριγαδίρος ςτο κολχόζ τυ Κορενόβςκι ραιόν, απ'αφτό, ότι δεν ίρθε ςτι ζαςεντάνια τις πραβλένιας, έβαλαν πάνο-τις ςςτραφ για 5 μέρες.

Ινε φάκτο, ότι ο μπριγαδίρος τυ κολχόζ ςτο Ντονέτςκι

όμπλαςτ ςιν. Μακάρενκο πίρε ςςτραφ, «γιατί γέλαςε τον πρόεδρο τυ κολχοζιύ», έτςι ίτυν γραμένο ςτο διβλίο τις κοντόρας. (ΓΕΝΙΚΟ ΓΕΛΑΜΟ).

Ινε φάκτο, ότι πιχτά τα ςςτραφ ίνε ος τα 100 —150 τρυντοτνίδα. Τα ςςτραφ πιχτά τα έφταγαν τέτια μέτρα νακαζάνιας, τα ιςςλιτράιβαν παντύ-πα κε για τα κινονικά μέτρα ςτο ίςαζμο τον τζλένον τυ κολχόζ το ζμόνιςαν τεκμίλ. Νά γιατί εμίς μετρύμε, ότι ςτο υςτάβ ίνε χριαζύμενο να γράφυμε όλα τα μέτρα τις νακαζάνιας, όςτε ι άνθροπι να μιν πέρνυν ςατνά το λον καφτερό όπλο.

Εντιριμ ο άνθροπος παρακάτο εχτέλεςε τι δυλιά, γιατί δεν τιν κςέρι καλά,—τότες πρέπι να τον ζυρλαέςυμε μία κι' άλο να πςςιρίςι αφτί τι δυλιά δίχος να τον γράφυμε αρτίχκο τρυντοτνίδα.

Αν άργιςε ςτι δυλιά ο τζλένος τυ αρτέλ, δεν ίνε ιποχρεοτικό αμάν να βάλυμε πάνο-τυ ςςτραφ. Πρέπι να τον κάνι παρατίριςι (ζαμετζάνια) ο μπριγαδίρος γιά ι πραβλένια.

Εντιριμ ο άνθροπος αν δεν ιςάχτεν, βάλτε το ζίτιμα ςτι γενικί ςινεδρίαςι. Ζερ ι γενικί ςινεδρίαςι ίνε—παρακάτο όπλο για τι διαπεδαγόγιςι τον κολχόζνικον, απ'ότι ίνε το ςςτραφ ος τα 30 τρυντοτνίδα; Εγό πιςτέβο, ότι βρίςκυντε χιλιάδες κολχόζνικι, πυ νίςςκυντε χαΐλ απτο ςςτραφ ας ίνε κε 30 τρυντοτνίδα, μα έντιριμ το υτζάςτοκ-τυ αν βάλι το ζίτιμα γι'αφτόνα ςτι γενικί ςινεδρίαςι, αφτός τότες θα έρκετε ςτα ίμερτα.

Κε τζαχ ςτο ςτερνό-πα, ςτο αρςενάλ τις νακαζάνιας έχι τζαρά να μπάςυμε το πέραζμο τυ κολχόζνικυ ςε πιο χαμιλί δυλιά.

Ο άνθροπος, πυ δίχος μαανάιδα χάλις, όταν έβραζε ι δυλιά ςτο τιμάρεμο παρακάτο αν δύλεβε πας τι λομπογρέικα, ας δυλέβι τόρα κανά 10 μέρες ς'αφτί τι δυλιά, πυ πλυγα-

ρίζυνε διό γιά τρις φορές λιγότερο, παρά στι λομπογρέικα.— μπέλτιμ, τύτο κάμι γιαρτίμ.

Εντιριμ, στο στερνό, όλα αφτά αν δε μας κάμυν γιαρτίμ, έντιριμ τα μέτρα τις κινονικίς βοζντέιστβιας κε τα μέτρα τις νακαζάνιας αν δεν ισάζυνε τον άνθροπο, έχι τζαρά τότες κανά βδομάδα για διό, για 1 μίνα να τον βγάλυμε απτι δυλιά. Ελμπέτ γι'αφτό αρατέφκετε μεγάλο σαμπύρ. Ελμπέτ, γι'αφτό αρατέφκετε μεγάλι προσοχί στυς ανθρόπυς. Ελμπέτ πας τις 10 μέρες να δύγυμε σστραφ ίνε χυλάι. Μα έτσι αν το κάνυμε, εμίς τότες θα σαχιντραέδυμε για τιν κινονικί παραγογί χιλιάδες ανθρόπυς, πυ τόρα με μάτια σκυτνά τυς βγάλυνε απτα κολχόζια. Εδό εμίς πέρνυμε στο ισάπ, ότι ι κινονικί δυλιά ίνε μεγάλο όπλο διαπεδαγόγισις, πυ θα κάμι θάγματα στι δυλιά τυ μετάλαγμυ τον ανθρόπον.

Μόνο, σαν λον στερνό μέτρο τις νακαζάνιας μπορί να ίνε το βγάλιμο απτο κολχόζ. Να βγάλυμε μπορύμε τότες, όταν τ'άλα τα μέτρα τις διαπεδαγόγισις κε τις νακαζάνιας δεν κάμυν γιαρτίμ, όταν ι πραβλένια έμαθε καλά, οτι αφτόνα τον τζλένο τυ κολχόζ δεν έχι τζαρά να τον ισάζις, όταν έμαθε, ότι αφτός κάμι ζαράρ στο αρτέλι,—τότες ι πραβλένια πρέπι να βάλι το ζίτιμα στι γενικί σινεδρίασι για το βγάλιμο απτο κολχόζ τυ κολχόζνικυ κε σ'αφτό τον κερό να περάσι πραχτικά όλες τις πράβιλες για το βγάλιμο, πυ ίνε γραμένες στο υστάβ.

Τεκμίλ ίνε γρικύμενο, ότι όλα αφτά δε τιέφκυνε στυς ανθρόπυς, πυ χαμπατλαέφκυνε στο κλέψιμο τις κινονικίς κολχόζικις γιά κρατικίς ιδιοχτισίας, πυ χαμπατλαέφκυνε στο ζαραρλίδικο ντράνιμο πας το νικοκιριό, στο πράμα κε στις μιχανές τυ κολχοζιύ. Τέτιυς κακύργυς (ζλοντέι), ζαραρλίδες, πυ τσακόνυνε ασιλιτέν τις μιχανές, πυ συρματίγυν τι βάσι τυ κολχόζικυ χτίσιμυ, τις κολχόζικις ιδιοχτισίας, ίσα το αρτέλι μετράτυς, σαν ντυσσμάνυς τυ κόζμυ. Κε εδό πάνο στι βάσι τυ νόμυ

για το χυράιμο τις κινονικίς ιδιοχτισίας ας κάθε χοριστό φάκτο το ςυντ πρέπι να λέι το λόγο-τυ. (ΧΕΡΟΚΡΟΤΙ-ΜΑΤΑ).

ΓΙΑ ΤΙ ΓΙΝΕΚΑ-ΚΟΛΧΟΖΝΙΤΣΑ

Στο ςτερνό-πα, για τι γινέκα-κολχόζνιτςα. Σίντροφι, στο ςινέδριό-μας τον κολχόζνικον-υντάρνικον ίνε ος 400 γινέκες. Παραπάνο από 400 κολχόζνιτςες-υντάρνιτςες ίνε στο Βςεςοιύζνι ςινέδριο! (ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ). Στο πρότο ςινέδριο τον κολχόζνικον-υντάρνικον ο ςιν. Στάλιν για τις γινέκες-κολχόζνιτςες ίπε, ότι ι γινέκα στο κολχόζι ίνε μεγάλι δίναμι, ότι στα κολχόζια πρέπι τι γινέκα να τιν κυτζιραέβυμε έμπρο, ότι στα κολχόζια ι κολχόζνιτςες πίρανε τέτιο υχύμ, τίλογο έχι ο άντρας, ότι ι κολχόζνιτςες πρέπι να ςαχιντραέβυν το κολχόζικο στρόι, ςαν το μάτι-τυς. Εχετε στο νύ-ςας τύτα τα λόγια τυ ςιν. Στάλιν; (Νταύςςα: «Νε. Τα έχυμε στο νύ-μας!») (ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Διό χρόνια πέραςαν απ'αφτό τον κερό. Σ' αφτά τα διό χρόνια πας τα δομένα τυ Ναρκομζέμ ο αριθμός τον γινεκόν-κολχόζνιτςον, τον τζλένον στις πραβλένιες τον κολχοζιόν όςεπςε απτις 85 χιλιάδες ος τις 165 χιλιάδες (ΧΕΡΟ-ΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Ο αριθμός τον μπριγαδίρον, τον ςαμοςτοιάτελνι ρυκοβοντίτελιον στυς χοριστύς κλάδυς τυ νικοκιριύ (μα πολές γινέκες ίνε τζόλμαςα στιν Ανκλία, με τιν πολί εκατοχρονιάτικίτις μπυρζυαζικί τςιβιλιζάτςια, πυ χυλαντραέβυν τέτιο νικοκιριό;), όςεπςε απτις 12 χιλιάδες στα 1931, ος τις 50 χιλιάδες (ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Στα 1931 ίταν 1200 γινέκες—πρόεδρι τον αρτέλ,

διλαδί ρυχοβοντίτελι τον νικοχιριόν, πυ πιχτά ίνε πολί μεγαλίτερα απτα ριαντοβί νικοχιριά τον πομέστζικον τις παλιάς τσαρικὶς Ροςίας, μα τόρα ίνε 7 χιλιάδες. (ΜΕΓΑΛΑ ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ, ΠΥ ΚΥΤΕΒΥΝ ΠΟΛΙ ΚΕΡΟ). Αφτό ακόμι ίνε λίγο, μα ας μας δίχνι χαμιά τίλογι κι' αν ίνε-πα καπιταλιςτικί χόρα ςτι χόρα-τις όχι 7 χιλιάδες, μα 700 όχι 700, μα τζόλμαςα 70 γινέκες ντιρὲχτορυς ςε τέτιες μεγάλες πρετπριάτιες, ςαν τα κολχόζια-μας. (ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Στις κολχόζικες τοβὰρνι φέρμες ίτανε 3 χιλιάδες ζαβέντυιυςτζι, τόρα ίνε 19 χιλιάδες.

Για τις τοβάρνι φέρμες τις χτινοτροφίας πρέπι ίςα να το λέγυμε, ότι τις πίρε ςτα χέρια-τις ι γινέκα κε απ' εδόπα ι δυλιά τις χτινοτροφίας ςτι χόρα-μας διάβεν έμπρο.

Νά, τίλογα βγένι έμπρο ι γινέκα ςτα κολχόζια, να, τίλογα ντζυνατραέφκετε αφτί ι άλιαχ μεγάλι δίναμι, πυ ι τςαρικί Ροςία τιν ίχε βαθιά μυλομένι, πυ ι τςαρικί Ροςία τι ςκέπαζε διό φορές, κε ςαν χοριάτιςα, κε ςαν γινέκα, πας τίνα ο άντρας κὸνονε όλες τις πίκρες απτιν αυςςάνεφτί-του κατάςταςι, όλι-το τι χυλί απτο μπεζβίχοτνοςτ του χοριάτικυ ζίςιμυ.

Ακόμα τί εν ο ρόςος πιιτίς Νεκράςοβ έγραφε για το άλιαχ βαρί κιςμέτ τις ρόςας χοριάτιςας.

«Русская долюшка женская,
Вряд ли труднее сыскать»...

Στα κάμποςα χρόνια τις ανάπτιξις του κολχόζικυ ςτρόι εμίς κάναμε εκατοντάδες φορές παραπάνο τζαράιδα για το γλίτομα τις γινέκας, απ' ότι έκαμαν ι λον εμπρολάτικες καπιταλιςτικές χόρες ςτις εκατοντάδες χρόνια, πυ λέγυνε όφκιρα λόγια για τι ραβνοπράβια τις γινέκας. Εμίς έχυμε υκόμ να μεγαλέφκυμες μ' αφτό, εμὶς βάλαμε ςτα κολχόζια τι βάςι για το πραγματικό γλὶτομα τις γινέκας απτο ράμπςτβο, πυ

ίτυν απτις υςλόβιες τυ μικρύ νικοκιριύ. (ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑ-
ΤΑ, ΠΥ ΚΥΤΕΒΥΝΕ ΠΟΛΙ ΚΕΡΟ).
Νά μια απτις ρόςες χοριάτιςες, ι βνύτζκα μιάς απτις
χοριάτιςες, γιι τίνυς έγραφε ο πιιτίς Νεκράςοβ, αφτί ίνε απτο
κολχόζ «ΚΡΑΣΝΙ ΟΚΤΙΑΜΠΡ» τυ Σέβερνι κράι, το
παραςύμ-τις ίνε—ΦΟΜΙΝΑ. Αφτί ίνε εδό στο ςινέδριο.
Ο άντρας-τις πέθανε στα 1927, τιν άφιςε με τα διό μικρύτς-
κα μικρά κε με τιν πεθερά-τις, πυ ίταν 90 χρονό. Ος τα
1930 αφτί τζαντζικίςςεβε, πλίνοντας τα ςςέα τον χολμογόρ-
ςκι κυλάκον, ὶςτερα ὲμπεν στο κολχόζ. Αφτι δόκεν στο κολ-
χόζ το χτινό, πυ το πίρε απ'αφτόνα τον κυλάκο, όπυ έπλι-
ςςκεν τα ςςέα-τυ. 'Οταν πὲριςςκε κε δάινεν το χτινό, μαν-
κράιβαν ι μανάκες στιν ταιφά τυ κυλάκυ, κε αφτί πα ὲκλα-
πςε, μα το χτινό πάλι το πίγε στο αρτέλ. Στο κολχόζι πςςίρ-
ςε να δυλὲβι ςαν ντοιάρκα. 'Οταν πέραςε ὲνας χρόνος, τιν
χόριςαν μεγάλιςα ντοιάρκα. Στα 1932 τι χόριςαν μπριγαδίρο.
Στα 1933—τιν έβαλαν ζαβ. τις πλεμενόι φέρμας. 'Οταν
αφτί πςςίρςε να δυλέβι στι φέρμα στα 1930, εκί ίταν μόνο
40 χτινά, κε τόρα έχυν 130 χτινά. Κε ο λον μεγάλος
Χολμογόρςκι κυλάκος Ερύχιν ίχε μόνο 6 χτινά. Νά τίλογες
ρύςικες γινέκες διάβανε στα κολχόζια! (ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑ-
ΤΑ, ΠΥ ΚΥΤΕΒΥΝΕ ΠΟΛΙ ΚΕΡΟ).
Για τον απλόγυ-τις λέι—ςιφτέ ίτυν κυτζ, μα τα λον
μεγάλα ζόρια πέραςαν, το κιριύτερο ίνε, ότι από χρόνο σε
χρόνο όλο νίςςκετε χυλάι κε καλιτερέβι ι δυλιὰ. Στα 1934
αφτὶ χαζάνεπςε 600 τρυτοτνίδα. Στο Βςεροςίιςκι ςινέδριο τον
ςοβιέτ, πυ ὶτυν ακόμα τί εν τιν χορίςανε τζλένο τυ ΒΤςΙΚ
(ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).
Ζερ μπορὶτε τόρα να ζυρλαέςιτε αφτίνα τι γινέκα να
πέρι άντρα, τίνα δεν αγαπὰ. Εγό τιν ρότιςα, έτςι να δεν
πίρε αφτί άντρα. Αφτί λέι—όχι. Τιν ροτό—γιατί; Αφτί λέι,
—«ςιδντάρ ακόμα δε βριςςκάτε, κε τί να σπυδάζο-πα. Αν

ίτον, τέτιος χερός, τίλογα ίτον στα 1929, θα έπερνα τίνα κατιδένισςκε με τα διό μικρά, κε ακόμα με τιν πεθερά-πα,— μα τόρα—έχο 600 τρυτοτνίδα!» (ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ, ΠΙΎ ΚΥΤΕΒΎΝ ΠΟΛΙ ΚΕΡΟ, ΦΟΝΑΣΤΙΚΟ ΓΕΛΑΜΟ).

Αφτί τι δίναμι εμίς πρέπι να τιν κυτζιραέβυμε κι' άλο έμπρο για τι φαιτά στα κολχόζια κε ς' όλι τι Σοδιετικί χόρα. Νά γιατί εμίς μετρύμε, ότι ίνε χριαζύμενο στο υςτάδ με χοριστό πύνκτο να γράφυμε για τιν ιποχρέοσι τις πραδλένικς τυ κολχόζ να τραδίκσι τι γινέκα στιν κολχόζικι παραγογί κε στο κινονικό ζίσιμο τυ κολχόζ, χορίζοντας τις μπαςςχαριφτίρκες κε όπιτνι κολχόζνιτζες στι ρυκοδοντιάστζι δυλιά, να τις χυτχαραέδυμε όςο έχι τζαρά απτις δυλιές τυ σπιτιύ, κάνοντας γιάςλες, πεδικές πλατίες (πλοςτζάτκι) κ.τ.λ.

'Ιςαστε εςίς χαίλ μ' αφτό, σίντροφι υντάρνικι, όχι μόνο ι γινέκες, μα κε ι άντρες-πα; (ΜΕΓΑΛΑ ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ, ΝΤΑΥΣΣΑ: «Νε, ίμαστε χαίλ»):

Ι ΚΟΛΧΟΖΙΚΙ ΣΤΡΑΤΑ ΙΝΕ ΣΤΡΑΤΑ ΤΥ ΣΟΣΙΑΛΙΖΜΥ

Ακόμα ίνε ένα ντοπολνένια κι'άλο, πυ εμίς θέλυμε να το μπάσυμε στο υςτάδ τυ χοριατικο-νικοχιριάτικυ αρτέλ. Ι δυλιά ίνε για το πρότο πύνκτο τυ προέκτ τυ υςτάδ τυ αρτέλ, πυ ίςα λέγετε:

«Ι κολχόζικι στράτα, ι στράτα τυ ςοσιαλιζμύ ίνε ι μόνι ςοςτί στράτα για τυς δυλεφτάδες χοριάτες». (ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ, ΠΙΎ ΚΥΤΕΒΎΝ ΠΟΛΙ ΚΕΡΟ).

Ι λέκσι «ςοσιαλιζμός» ακόμι τί εν φοβέριζε το χοριάτι, τζαχ πολί χοριάτες, πυ μπένισςκαν στιν κολχόζικι στράτα,

δεν αγρίκαναν αφτό, ότ' χάλις αφτό κε ίνε ι στράτα τυ ςοςιαλιζμύ.

Τὸρα, πυ ι βαςικί μάζα τον δυλεφτάδον χοριατόν άρταχ ςορέφτεν ςτα κολχόζια, τα μιλιόνια έχυν όπιτ τις κινονικίς δυλιάς, τα μιλιόνια τον κολχόζνικον αρχίζυνε να αγρικύν τιν αλιθινοςίνι τυ αρχιγύ-μας τυ ςιν. ΣΤΑΛΙΝ, πυ ίςτερα απτον ΛΕΝΙΝ το χάρακςε, ότι «ςοςιαλιζμός δε ςιμένι γαριπλίχ κε χιτλίχ, μα χὰςιμο τυ γαριπλίχ κε τυ χιτλίχ, οργὰνοςι τυ ζαζζίτοτζνικυ κε κυλτύρνικυ ζίςιμυ για όλυς τυς τζλένυς τις κινονίας», ότι «ςοςιαλιζμός ςιμὲνι όχι εκςιλιτράιμο τον προςοπικόν αρατεμάτον, μα πλάτνεμό-τυς απ' όλες τις μαρέες κε τζιτζάκιαζμο-τυς, όχι ογρανιτζένια κε άρνιςι (οτκάζ) απτιν εκςαςφάλιςι αφτόν τον αρατεμάτον, μα ολάκερι κε απ'όλες τις μαρέες εκςαςφάλιςι όλον τον αρατεμάτον τον κυλτυρνο-αναπτιγμὲνον δυλεφτάδον ανθρόπον».

'Ετςι χάρακςε το ςοςιαλιζμό ίςτερα απτον Μαρκς, Ενκελς κε Λένιν ο ςιν. Στάλιν ςτο XVII ςινέδριο τις πάρτιας. 'Ετςι αρχίζυνε να τον αγρικύνε τα μιλιόνια τον δυλεφτάδον χοριατόν, τα μιλιόνια τον κολχόζικον εμπρολάτον-υντάρνικον, τον ζνάτνι ανθρόπον τυ ςοςιαλιζμύ.

Τί ίνε αφτός ο ςοςιαλιζμός για τον ντογρύδ κολχόζνικο, τίλογα τον αγρίκαναν ο Μαρκς κε ο Λένιν, τίλογα μας μαθίζι να τον αγρικίςυμε ο ςιν. Στάλιν;

Σοςιαλιζμός—ίνε το γλίτομα όχι μόνο απτο ζιγό τον πομὲςτζικον, μα κε απτο ζιγό τον κυλάκον. (ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Σοςιαλιζμός—ίνε το μετάλαγμο τυ μικρύ μονονικοχίρικυ νικοχιριύ, πυ έφερνε μόνο χιτλίχ κε ςκοτινία, με μεγάλο κινονικό νικοχιριό (ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Σοςιαλιζμός—ίνε ι ίςι ιποχρέοςι για τον καθένα να

δυλέβι κε να πέρνι ντοχότ για τι δυλιά κε όχι για το ςορ-
μπατζλίχ, όχι για το καπιτάλ. (ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Σοςιαλιζμός—ίνε ι τζαρά, πυ απτο μιςέλ ίνταν αςλί, ς' ένα χρόνο, μόνο ς' ένα χρόνο στα 1934, για τις 270 χιλιάδες τον ριαντοβί χοριάτικον γιαςςλάρον να γίνυν τραχτορίςτες, για τις 21.000—να γίνυν μπριγαδίρι, για τις 26.000—να γίνυν ςςόφερι, για τις 19,000—να γίνυν κομπαινέρι, για τις 246.000—να μαθένυνε μπριγαδίρι τον τζολί κε για τις 180.000—να μαθένυνε μπριγαδίρι τον χτινοτροφικόν μπριγάδον. (ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Σοςιαλιζμός—ίνε ι τζαρά με τι βόλια τις πάρτιας να έρχιςας στο Κρεμλέβςκι Ντβορέτς, για να λαχαρδέβετε αντάμα με τιν κιβέρνιςι, αντάμα με τον αρχιγό τυ κόζμυ ςιν. Στάλιν για τα ζιτίματα τις οργάνοςις τυ κολχόζικυ ζίςιμυ (ΝΤΑΥΣΣΑ: «ΥΡΑ» ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Σοςιαλιζμός—ίνε το μετάλαγμο τις τεχνικίς, πυ έμπρο, χάλις γιαλτζάβα, δύλεβε μόνο για τυς ροντοβίτι πλύςιυς, ςε βοιθό (πομόςτζνικ), κε φίλο (ντρυγ) για τιν ενομένι, για τιν όμπςτζι δυλιά τον χοριατόν. (ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Σοςιαλιζμός—ίνε ι τζαρά για όλυς τυς τζλένυς τυ αρτέλ να ςικόντε ςε λίγα χρόνια στο πςέλος τυ ζαζζίτοτζνικυ ζίςιμυ κε όχι μόνο για τυς χοριςτύς πλύςιυς, εκςπλοατάτορυς, κυλάκυς, πυ ρόφαναν το έμα. (ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ, ΠΥ ΚΥΤΕΒΥΝ ΠΟΛΙ ΚΕΡΟ).

Σοςιαλιζμός—ίνε ι τζαρά με τι βόλια τις πάρτιας, με τιν απόφαςι τυ Σινέδριυ τον Σοβιέτ για όλυς τυς χοριάτες, πυ έμπανε στιν κολχόζικι ςτράτα πας τις ίςες αρχές με τυς

εργάτες κάτο απτο ρυκοβότστβο τον εργατόν να πραγματοπιίσυνε τιν υπραβλένια τις χόρας, με τι σφαλιμένι γολοσοβάνια να χορίζυνε τιν εκσυσία-τυς. (ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ ΠΥ ΚΥΤΕΒΥΝ ΠΟΛΙ ΚΕΡΟ).

Σοσιαλιζμός—ίνε ι τζαρά να νίσσκυμας εμπρολάτες ίροες, υντάρνικι τις κινονικίς δυλιάς, να νίσσκυμας ζνάτνι άνθροπι για όλι τι χόρα απτι δυλιά, μόνο απτι στράτα τις δυλιάς, πυ μπορί να κάνι κάθε ντογρύδς δυλεφτίς (ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Στο στερνό, σοσιαλιζμός—ίνε ιρί στιν κυλτύρα, στο ιλεχτρικό φος, στα φρυκτόβι δέντρα, στις μισαρέες τον χοριόνμας, στιν εφιμερίδα, στο ράδιο, βελοσιπέντ, κινό.

Νά τί ίνε ο σοσιαλιζμός, πυ έμπασε στο ζίσιμο, κε τον έκαμε ντοστύπνι για τα εκατοντάδες μιλιόνια τις χοριάτικις νασελένιας στι χόρα-μας ι εργατικί τάκσι κάτο απτο ρυκοβότστβο τυ Λένιν κε κάτο απτο ρυκοβότστβο τυ σιν. Στάλιν, πυ κυτέβι τι δυλιά τυ Λένιν

(ΜΕΓΑΛΑ ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ, ΠΥ ΚΥΤΕΒΥΝΕ ΠΟΛΙ ΚΕΡΟ).

ΜΠΟΛΙΚΑ ΠΡΟΝΤΥΚΤΑ ΚΕ ΖΑΖΖΙΤΟΤΖΝΙΚΟ ΖΙΣΙΜΟ ΜΠΟΡΙ ΝΑ ΕΧΙ ΤΟ ΚΑΘΕ ΚΟΛΧΟΖΙ

Ο σοσιαλιζμός, πυ εμίς πραγματοπιύμε στι χόρα πάνο στι βάσι τυ κολχόζικυ στρόι σιμένι να έχυμε μπόλικο ζαιρέ, πράμα, μπόλικα πυλιά, όβοστζες κε λυγάς-λυγάς άλα προντύκτα.

Μπορύν τα κολχόζια-μας όλα αφτά να τα πετίχυνε; Πρέπι ζερ να φιλάγυμε πολά κε πολά χρόνια ς' αφτό τον

ΚΕΡΟ όταν θα φὲρι πυρκό το φιτεμένο δὲντρο τυ ςοςιαλιζμύ στα κολχόζια; Αφτό ίνε ρότιμα, πυ αλιθινά μπορύνε να το δύγυνε πολί.

Μπαρόχ ακόμα ίνε πολί τέτιι χοριάτες, πυ τὶποτες, χαρςςύ στο ςοςιαλιζμό δεν έχυν, μα τίνα δε θέλυν να φιλά-γυνε. Κανίς τέτιος κολχόζνικος ςαν απάντιςι στο λαχάρδεμο για το ςοςιαλιζμό θα ςας λέι: «μα τί, κε έμπρο-πα υςςα-ντράιβαν εμάς, τυς χοριὰτες το καλό ζίςιμο στο τςάρςτβο τυ υρανύ».

Τίλογι απάντιςι μπορύμε εμὶς άλο να δόκυμε ςτυς τέτιυς ανθρόπυς, απ' αφτό κ' έτερο, το τί ίπε ο ςιν. Στάλιν στο «για να νίςς-περαζμένο ςινέδριο τον κολχοζνικον-υντάρνικον: χυνε ι κολχόζνικι ζαζζίτοτζνικι, γι' αφτό αρατέφκετε μόνο ένα — να δυλέβυνε στο κολχόζι ντογρύδκα, ςοστά να ιςςλιτρέβυνε τα τράχτορα κε τις μιχανὲς, ςοστά να ιςςλιτρὲβυνε το εργα-τικὸ πράμα, ςοστά να καματέβυνε τον τόπο, να ςαχιντραέβυ-νε τιν κολχόζικι ιδιοχτιςία». (ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ, ΝΤΑΥ-ΣΣΑ: «Σοςτά»).

Εγό έφερα το παράδιγμα τυ αρτέλ «Μπολςςεβίκ» τυ Ιβάνοβςκι όμπλαςτ, πυ πέρνι ςοδιά 150 πύτια ςιτάρι απτο γα, ςτον κερό, πυ εκί ςιμά, στο χυμςςύδκο αρτέλ «Ιςκρά», πυ βρίςκετε ένα χιλιόμετρο κε μιςό απτο κολχόζ «Μπολςςε-βίκ», πάλι πας τέτιο τόπο το ςιτὰρι δύι ςοδιά όχι 150, μα 80 πύτια. Στο τί ίνε εδό ι δυλιά; Ζερ το κλίμα εδό ίνε άλο; Ζερ το χόμα ίνε άλο; Ιόχςαμ ο θεός εδό κάμι παραπάνο καλοςίνι;

'Οχι, ι δυλιά ίνε ς' αφτό, ότι εδό ι άνθροπι έμαθαν στιν κολχόζικι δυλιά, πίρανε νάβικ στιν κολχόζικι δυλιά, ντογρύδκα δυλέβυνε, ιςςλιτρέβυνε το γιαρτίμ τυ ΜΤΣ, το αγρικύνε, ότι ο τόπος αρατέβι προςοχί ΧΟΡΙΣΤΑ στο κάθε υτζάστοκ-τυ, δεν αςςνέφκυντε απτι μικρί δυλιά.

Για νὰ άλο παράδιγμα στο αρτέλι τυ ςκυλί «Κράςνι

λιονοβόντ», τυ Ιυρεβέτςκι ραιόν. Αφτό σπέρνι 370 γα ςχυλί. Αφτό στο τρυντοιόμκοςτ ίνε όχι λιγότερο απο 2000 γα σιτάρι. Το κολχόζι στα 1934 απ' όλο-τυ τον τόπο 370 γα πίρε στο χρυγ 5 τσέντνερα νίμα (βολοκνό) με μέσο νύμερο—14,5 κε με απςιλό—16, στον κερό πυ τα χυμςςύδκα κολχόζια πίρανε απτα 2,5 οςτα 3 τσέντνερ νίμα.

Στο τί ίνε ι δυλιά; Μπέλτιμ αφτύς ο Ιβάν Μπελογορότςκι τυς έκανε γιαρτίμ; 'Εμπρο εκί σπέρνιςςκαν ςχυλί στον Ιβάν Μπελογορότςκι. Πρέπι να όχι, γιατί τόρα σπὲρνιςςκαν ένα μίνα έμπρο απτον Ιβάν Μπελογορότςκι κε καλά-πα κςέβεν, μα άντζαχ το ςχυλί το έςπιραν στον τόπο, πυ έμπρο ίτυν σπαρμένο το κλέβερ. Μανκάνιζαν το ςχυλί με τα μπελγίιςκι τρόςςα, το τζαπαλάιβαν τρις φορές, ετίμαςαν τον τόπο στυρυτερί γυργά. Ι γινέκες δύλεβαν με το ιςςτάχ, γιατί ι μιχανί μετάλακςε στο ςχυλί τιν κάτοργα τις γινέκας—το μανκάνιζμο τυ ςχυλί με το χέρι, αχ πύιο ακόμι χάμποςα χρόνια πίσο ι ρόςα γινέκα δε μπόρνεν να σικόνι τα χέρια στο κεφάλι-τις.

Μα πύ ίνε το ςεχρέτ; Τί αρατέφκετε για να πὰρυν όλι-πα 5 τσέντνερα νίμα απτο γα κε να βγένυν έμπρο απτο πεντάχρονο; Πρέπι να ίνε για τύτο πάλι μόνο αφτό τί έλεγε πιχτά ο ςιν. Στάλιν: ντογρύδκα να δυλέβυμε, να ςαχιντραέβυμε τιν κινονικί ιδιοχτιςία, να ντρανύμε τον τόπο, τίλογα πρέπι, να ιςςλιτρέβυμε τίλογα πρέπι τις μιχανές, πυ δύι το κράτος απτα ΜΤΣ για να να ιςςλιτρέβυν τα κολχόζια.

Στο Υζμπεκιστάν ίνε το κολχόζ όνομα τυ ΚΑΓΑΝΟΒΙΤΖ στο Λένινςκι ραιόν. Αφτό το κολχόζ έςπιρε 175 γα παμπάκι. Στα 1932 πίρε 19 τσέντνερα παμπάκι απτο γα, στα 1933 πίρε από 20 τσέντνερα, στα 1934 πίρε από 28 τσεντ. κε εμίς σαν πρόβλιμα τυ πεντάχρονυ πλάνυ στα 1937 όλο-όλο στο Υζμπεκιστάν έχυμε να πάρυμε διό φορές λιγότερι

σοδιά χαρςςύ ς' αφτί τι σοδιά, πυ έχυμε άρταχ τόρα στο κολχόζ όνομα τυ ΚΑΓΑΝΟΒΙΤΖ.

Τίλογα ι άνθροπι το κατόρθοσαν αφτό; Στα 1933 ετίμαςαν καλό στυρυτιρέςςο αλετριζμένο τόπο για να σπέρνυν παμπάκι στα 1934. Στι μπριγάδα τυ Μιρζοντζζέν Χοτζζάεβ τα 20 γα τον λαφριόν τόπον στιν άνιχςι τα αλέτριχςαν 4 φορές κε τα 13 γα απτυς βαριύς τόπυς τα αλέτριχςαν 5 φορές. Φέτος στο 1 γα έδοχαν 800 κιλά μινεράλνι υντομπρένιες, 120 αμάκςια κοπριά κε 200 αμάκςια λάι. 'Οταν τεμιζλέβυνε το κανάλι, το λάι το πετάγυνε εδό στιν άκρα τυ τζολ,—στέκετε ένα χρόνο, κε ίςτερα το ιςςλιτρέβυν σαν υντομπρένια.

Το ντυλμαλάιμο το πςςίρςαν στιν 1 τυ Μάι, ντυλμάλάιςαν 5 φορές κε το κάθε ντυλμαλάιμο σιμένι να περάςυν με το αλέτρι «Ακςάι» ίςτερα με το κυλτιβάτορ, κε ίςτερα με το κετμέν. Διο-τρις μέρες έμπρο απτο ντυλμαλάιμο πέραζαν το πότιζμα, κε ίςτερα απτο στερνό—5-το ντυλμαλάιμο ποτίςανε 9 φορές,—ολο-όλο ποτίςανε 14 φορές.

Πρότι φορά, όταν ντυλμαλάιβαν πέραςαν το σιφτεζνό κόπςιμο κε στο κάθε τζυχυρίτς άφιςαν 6-7 φιτά, κε όταν πέραςαν το δέφτερο ντυλμαλάιμο, τα αρτίχχα φιτά τα έκοπςαν πάλι κε άφιςαν στο κάθε τζυχυρίτς από 3-4 φιτά.

'Οταν τιμάρεβαν το παμπάκι στον Σεπτέβρι, χόριςαν μιά γρύπα όπιτνι κολχόζνικον, πυ κλοθογίρςαν ς'όλα τα τζόλια κε πας τις κύςτικες, πυ έδραχςαν πόνο, για πυ ίχαν άλο σορτ παμπάκι έφταγαν σιμάδια (με λυγας-λυγάς καζίτζα), τις κορόμποτζκες απτα σιμαδεμένα κυστ τις σόρεβαν χοριστί ςμπόρςτζικι κε τις βάλανε χοριστά. 'Ιςτερα απ'αφτό δάινεν ι πρότι γρύπα—σόρεβε το μπιλιγμένο παμπάκι,—τις λον καλές κορόμπκες, ι δέφτερι γρύπα σόρεβε το νορμάλνι κ. τ. λ. Τιν κάθε χοριστί γρύπα τυ παμπακιύ, ανάλογα (ςμοτριά) με το κάτζεστβο, τιν σόρεβαν χοριστά στι χοριστί τάρα κε τιν

κυβάλιναν με τα χοριστά αμάξια. Απ'αφτό θα ίνε τζιστοπορότνι σπερίματα, ι φάμπριχες θα πάρυνε ένα λυγάς κε καλό βολοχνό, κε το κολχόζι-πα θα χαζανέβι πολά καπίκια (Χεροχροτίματα, πυ κυτέβυνε πολί κερό).

Το τέταρτο παράδιγμα τυ Σέβερνι Κάφκασυ, πυ λον καλά φένετε, από τίλογα ζόρια εμίς άρταχ περάσαμε, τίλογα πσιλά κσέβαμε υρτανφόρ κε τίλογυς ανθρόπυς πσςίρσαμε να κάνυμε. Για όλυς ίνε γρικύμενο, ότι το καλό ζίσιμο για το Σέβερνι Κάφκασο δε δόχκετε έτσι μυφτ.

Το 1932—ίνε χρόνος τυ κυλάκικυ ·σαμποταριζμύ, πυ χαπάτεπσε πολά ραιόνια κε κολχόζια τυ Σέβερνι Κάφκασυ.

Νά εδό, στο σινέδριο, ίνε ο σιν. Ντόκτοροβ Φεόντορ Πετρόβιτζ—ντελεγάτος απτο κολχόζ όνομα τυ Πιονέρικυ ΜΤΣ, τυ Αλεκσάντροβσκι ραιόν, τυ Σεβερο-Καφκάσικυ κράι. Αφτός μπορί να λέι, τι απόμινε στο κολχόζι ίστερα απτο κυλάκικο σαμποτάριζμα στα 1932 κε τίλογο ίνταν το αρτέλ τόρα, στο πσςίριμο τυ 1935.

ΝΑ ΤΙ ΑΠΟΜΙΝΕ ΣΤΟ ΚΟΛΧΟΖΙ ΙΣΤΕΡΑ ΑΠΤΟ ΣΑΜΠΟΤΑΡΙΖΜΑ ΣΤΑ 1932

α) ι κολχόζνικι πσςίρσαν να φέβγυν—«όλο ένα στο κολχόζι θα χαθύμε» κε απτα 130 νικοκιριά στιν άνιξι τυ 1933 απόμιναν ολο-όλο 60 νικοκιριά.

β) εργατικό πράμα απόμινε: 5 άλογα κε 6 βόδια·

γ) στι μολοτζνο-τοβάρνι φέρμα απόμιναν αντάμα με το μάσςκο πράμα ολο-όλο 37 κεφάλια·

δ) στι σβινοβότζεσκι τοβάρνι φέρμα απόμιναν 3 μάτκες κε ένα κνυρ.

α) τόρα ςτο χολχόζι ίνε 232 νιχοχιριά·
β) τόρα—ίνε 23 άλογα χε 74 βόδια·
γ) τόρα ίνε 59 χτινά χε 70 χεφάλια γιάςςχο πράμα·
δ) τόρα ίνε 28 μάτχες, 4 χνύρια χε 60 χεφάλια γάςς-χα ςςιρδίτζα.

Απ'αφτό χ'έτερο, το χολχόζι ςτα 1934 αγόραςε με ζαιρέ 3 γρυζοβί αφτοχίνιτα, έχτιςε χλυμπ για 270 τόπυς, έχτιςε χε ίςαχςε 3 χυλτύρνιχα τζολί τάμπορ, 3 μπάνια—για τιν χάθε μπριγάδα 1 τάμπορ χε 1 μπάνια. (ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Ι ςοδιά τυ οζίμι ςιταριύ ςτα 1932 ίταν $^1/_2$ τςέντνερ (τρία πύτια), χε όχι απτις παραχάτες χλιματιχές υςλόβιες, μπαρόχ το 1932 ίτυν όχι παραχάτος χρόνος ςτον χερό-τυ, μα μόνο απτο χυλάχιχο ςαμποτάριζμα. Στα 1934 αν ίταν-πα χυργὰχ, το χολχόζι πίρε απτο γα 17 ΤΣΕΝΤΝΕΡΑ οζίμι ςιτάρι.

'Εμπρο απτιν χολεχτιβιζάτςια ς'αφτό το ραιόν ςτον χαλό χρόνο πέριςςχαν απο 10—12 τςέντνερ.

Στα 1933 τις οζίμι χυλτύρες τις ςπὲρνιςςχαν μόνο πας το χαλαμίδι, μα για τι ςοδιά τυ 1934 όλο το ςπέρνιμο το πέραςαν πας τα βαθιά αλετριζμένα τεμίζχα παρ, με τα ντρίλια.

Εδό ίνε, τίλογα εγό άρταχ ίπα, ςαν ντελεγάτος απ' αφτό το χολχόζι ο ςιν. Ντόχτοροβ. Στα 1932 ο Ντόχτοροβ όχι μόνο μπιχιτραέφτεν χε δεν έφιγε απτο χολχόζ, μα χε με μιά γρύπα ςιντρόφον απο 10 ανθρόπυς πολέμιζε για το χολχόζ, ςτέγνοντας τυς μαλοντύςςνι, έφταγε αγιτίροβατ, μπιλ-τράιβε, χάραζε τιν πιςτία ςτιν χολχόζιχι δυλιά χε ςίμερα αφτός ίνε πομπεντίτελιος, χε ντελεγὰτος ςτο ςινέδριο τον

πομπεντίτελιον. Φέτος με τι γινέκα-τυ χαζάνεπςε 250 πύτια ςιτάρι, 80 πύτια φράτες, 55 πύτια κυκύτζα κε 1670 ρύβλια καπίκια. (ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ ΠΥ ΚΥΤΕΒΥΝΕ ΠΟΛΙ ΚΕΡΟ).

Νά, στο ςτερνό, το τελεφτέο παράδιγμα: ι Γρατζικόβα Φέκλα Πρόχοροβνα, ντελεγάτκα απτο κολχόζ «ΜΠΥΝΤΙΟΝΙ» τυ Κιζλιάρςκι ραιόν. 'Εμπρο απτιν κολεχτιβιζάτςια— ίτανε μπατράτζκα, τόρα—ίνε μπριγαδίρος. Το χιςμέτ τις μπατράτζκας ίτανε βαρί γενικά, μα στο Κιζλιάρςκι ραιόν αφτό ίταν άλιαχ βαρί. Στα 5 πύτια αλέβρι, πυ έδυγε ο κυλάκος ςτον γαρίπι, ςαν δανικά, αφτός πέριςςκε όλι τι ςοδιά απτα ςταφίλια τυ γαρίπι.

Κε νά ςτα 1929 εδό οργανόνυνε κολχόζ. Ι Φέκλα Γρατζικόβα αντάμα με τον άντρα-τις ίνταν τζλένι τυ αρτὲλ. Μα τζάλκα απτι βλιάνια τις κυλάκικις προβοκάτςιας, απτι χαλάστρας δυλιὰ τυ κυλάκυ το κολχόζ, πυ ίταν 92 νικοκιριά, ςαλέφτεν κε τζαρτζάρικςε απτα ςπαςέματα. Διάβαν απτο κολχόζι 78 νικοκιριά, απόμιναν μόνο 14 νικοκιριά. Διάβεν κε ο άντρας τις Γρατζικόβας.

Μα ι Φέκλα Πρόχοροβνα απόμινε.

Σιφτέ ο άντρας-τις τιν μπιλτρὰεβε να βγένι απτο κολχόζ, ίςτερα τιν φοβὲριζε, ίςτερα πςςίρςε να τιν κυπανίζι. Μα αφτί δε δόχτεν.

Ι Γρατζικόβα ςτον αριθμό τον 14 μπατρακικο-γαρίπκον νικοκιριόν, πυ απόμιναν ςτο κολχόζ, κύτεβε το πολέμιζμο για το κολχόζ. Απ'αφτό το γιαντρό ὶνταν το κολχόζ ςτα 1930. Κε αφτό-πα, ςαν τ'άλα τα κολχόζια, βαριά πέραςε το 1932, το χρόνο τυ κυλάκικυ ςαμποτάριζμυ. Εδόπα, τίλογα κε ςτα άλα κολχόζια, ι δυλιά διάβενε απςά ςτιν καλιτέρεπςι, όταν χτιπὶςανε τον κυλάκο, όταν έβαλαν τι ςιδερένια ντιςτςιπλίνα τις δυλιάς, όταν ίντυνε κε ζμίχτεν το αλιθινό ςοβιετικό ακτίβ ςτο κολχόζ. Σαν αποτέλεζμα κε ς'

αφτό το κολχόζ ίνε μεγάλο όςιμο ςχετικά με το 1932. Απτα 1932 ος τα 1934 τα άλογά-τυς απτα 50 όςεπςαν ος τα 112, τα βόδια-τυς απτο 0 όςεπςαν ος τα 118 κεφάλια, ςτι μολότζνι τοβάρνι φέρμα—απτα 31—ος τα 181 κεφάλια, ςτι ςβινοβότζεςκι τοβάρνι φέρμα—-απτα 30—ος τα 480.

Γίριςε ςτο κολχόζ κε ςτιν ταιφά-τυ ο άντρας τις Γρατζικόβας. Αργόπιαςτα, μπορίτε να λέγετε, μα μπαρόχ, ι ροςικί ποςλόβιτςα, κυτυρύ δε λέι: «καλίτερα αργός, παρά καμία-πα». Νά τέτιες γινέκες ίνταν τόρα ςτι Ροςία. (ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ, ΠΥ ΚΥΤΕΒΥΝ ΠΟΛΙ ΚΕΡΟ).

«Κερδίςαμε το δικό-μας, κερδίςαμε το πραγματικό ζίςιμο τυ ανθρόπυ»—έχι υκύμ να λέι κε λέι-πα τόρα ι ςιν. Γρατζικόβα, ο ντελεγάτος τυ ςινέδριύ-μας.

Εςίς, μπέλτιμ ςίντροφι, θα λέγετε, ότι εγό λέγο για τα χοριςτά ςλύτζαι. Νε. Εμίς μπαρόχ δε λέγυμε, ότι όλα τα κολχόζια-πα άρταχ ίνταν εμπρολάτικα. Μπαρόχ, όλο-μυ το ντοκλάτ απτο πςςίριμο ος το μπίτεμα ίταν κλοζμένο ς' αφτό για να αποδίκςο, ότι όχι όλα τα κολχόζια δυλέβυνε τίλογα πρέπι, ότι το κιριότερο πρόβλιμα τόρα ίνε να ςικόςυμε όλι τι μάζα τον κολχοζιόν, πυ απομένυν πίςο ςτο πςέλος αφτόν τον δεκάδον χιλιάδον εμπρολάτικον, πυ άρταχ ίνε τόρα. Μα αφτά τα εμπρολάτικα κολχόζια άρταχ δεν ίνε τόςο λίγα, τίλογα ίταν ςτα 1932.

Ας πάρυμε το Υζμπεκιςτάν. Μπαρόχ ίνε φάκτο, ότι τα 87 χιλιάδες γα ςτο Υζμπεκιςτάν δύγυν ςοδιά παμπάκι απτα 14 ος τα 17 τςέντνερα απτο γα, κε ι μεςέα ςοδιά τυ παμπακιύ εκί ίνε—8 τςέντνερα. Μα τί ίνε εκί, όπυ ςτυς ανθρόπυς το εκτάριο τυ παμπακιύ δύι ςοδιά απτα 14 ος τα 17 τςέντνερα, ζερ εκί ο ντυνιάς ίνε άλος; 'Οχι εκί-πα ίνε τέτιος ντυνιάς, ίνε το Υζμπεκιςτάν, ι χόρα τυ παμπακιύ, πυ το ποτίζυνε. Μα εκί ι άνθροπι ιςςλιτρέβυνε όλα, όςα δύι το κολχόζι, όλα, όςα δύι ι τεχνικί τις μιχανίς, το κινονικό νικο-

χιριό, το τι δύι το ςορεμένο όπιτ τις δυλιάς ς' έναν τόπο.

Νά τίλογα τζαράιδα έχι ι χινονιχί παραγογί, έντιριμ θα ιςςλιτρέβυνε τις μιχανές, τίλογα πρέπι, έντιριμ ι άνθροπι έμαθαν τίλογα πρέπι στιν χινονιχὶ δυλιά, έντιριμ εχί διμιυργίςανε τα χάδρα τον εμπρολάτον χε τον ρυχοβοντίτελιον, έντιριμ αφτύς τυς χάμυν ρυχοβοντίτ αλιθινί μπολςςεβίχι.

Νά τί ίπε γι' αφτό το ζίτιμα ο ςιν. Στάλιν:

«Τα χολχόζια τα έχυνε, όλα για να ζύνε ζαζζίτοτζνιχα. Αφτά πρέπι να έχυν αχόμα μόνο ἑνα χι' άλο: να δυλέβυνε ντογρύδιχα στο χολχόζι χε να ςαχιντραέβυνε το χολχὸζιχο ςυρμπατζιλίχ. Κε έντιριμ όλι ι χολχόζνιχι,—όλι-πα, χε όχι μόνο το μπολςςινςτβό,—θα δυλέβυνε ντογρύδχα, τα χολχόζια θα γιομοθύν μέςα χε όχςο από προντύχτες, θα γιομοθύν μέςα χε όχςο από λυγάς-λυγάς ντομπρό, χε ι χόραμας θα νίςςχετε ι λον πλύσια χόρα στο ντυνιά». (ΜΕΓΑΛΑ ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ, ΠΥ ΚΥΤΕΒΥΝ ΠΟΛΙ ΚΕΡΟ).

* * *

Εςίς απτο ντοχλάτ τυ ςιν. Μόλοτοβ στο Βςεςοιύζνι Σινέδριο τον Σοβιέτ χςέρετε, ότι ο γιαπονέζιχος χε ο γερμανιχός ιμπεριαλιζμός ετιμάζι ντυχύςς χαρςςύ στιν ΕΣΣΔ.

Με το ντυχύςς χαρςςύ στιν ΕΣΣΔ ετιμάςςχετε να πάι ο φαςιζμός τὲτιας χόρας, ςαν τι Γιαπονία.

Ι Γιαπονία—ίνε χόρα, όπυ ςχεδόν το μισό τυ τόπυ βρίςχετε στα χέρια τον πομέστζιχον. Ι Γιαπονία—ίνε χόρα, όπυ χάθε χρόνο ι μπάνχες περάζυν τιν χονφιςχάτςια τυ τόπυ τον εχατοντάδον χιλιάδον νιχοχιριόν για τα χρέατα. Ι Γιαπονία—ίνε χόρα, όπυ για τιν χατάσταςι τον χοριατόν στις γιαπονέζιχες εφιμερίδες γράφυνε ίςα έτςι: «Ι χατάσταςι τυ

ραιόν Τοχόκυ—ίνε άλιαχ παρακάτι. Ο αριθμός τον χοριατόν, πυ βρίςκυντε στιν άκρα τυ πόθαμυ απτιν πίνα, ίνε ος τις 700 χιλιάδες. Ι μάνες ίνε μαγαντραιμένες απτιν πίνα κε πεθένυνε. Κάθε μέρα-πα ι μαθιτές λυγυριύν κε πελίγυν κάτο απτιν πίνα μέςα στο ςκολιό. Ι χοριάτες δε μπορύν να αγοράζυν πριντς κε πυλίγυνε τα κορίτςια-τυς. Ι καρδιά-ςυ δε χτιπά, όταν ντρανάς αφτό το άλιαχ παρακάτο χιτλίχ, ςε πιο βρίςκυντε ι χοριάτες». (Εφιμερίδα «Τόκιο Νίτςι-Νίτςι». 31 τυ Οχτὸβρι 1934). Χαρςςύ στιν ΕΣΣΔ οπλίζετε ι χόρα, όπυ πας τα δομένα τυ ςπετςιάλνι ντεπαρτάμεντυ τυ μινιςτέρςτβυ τον εςοτερικόν τις Γιαπονίας στα στερνά τα χρόνια ι χοριάτες κάθε χρόνο πυλίγυνε στιν πόλι 30-40 χιλιάδες κορίτςια, όπυ ίνε τὲτια χοριά, σαν το χοριό Σεντ στιν πρεφεκτύρα Ακίτα, πυ στα 350 νικοκιριά πύλιςαν 50 κορίτςια στα ςπίτια ανοχίς (ντομά τερπίμοςτι), πυ ςίφονα με το κρίζις ι τιμί τυ κοριτςιὺ για το πύλιμό-τυ στο ςπίτι ανοχίς κατέβεν ος τις 150 ιένες, πυ τις δύγυν στυς πιναζμένυς πατέρες. (Στι ζάλα βγὲνυν νταύςςα κε θαγμὰςςκυνε).

Χαρςςύ στιν ΕΣΣΔ οπλίζετε ο φαςιζμός τέτιας χόρας, σαν τι Γερμανία, όπυ τα 54% όλον τον νικοκιριόν ὲχυνε στο ιςςλιτράιμό-τυς μόνο 12% τυ τόπυ, κε τα 11% τον νικοκιριόν έχυνε στο ιςςλιτράιμό-τυς πολά απτο μιςό όλυ τυ τόπυ. Χαρςςύ στιν ΕΣΣΔ οπλίζοντε αφτί ι φαςίςτες, πυ πολὰ χρόνια υςςαντράιβαν τυς χοριάτες να τυς χυτχαραέβυνε απτο μπάνκοβςκι ζιγό. Κε όταν μπίκανε στιν εκςυςία, έβγαλαν για τυς χοριάτες τέτιο νόμο, πυ ιποχρεόνι το νικοκιριό τυ χοριάτι να δύγι ναςλέτςτβο μόνο στο λον μεγάλο-τυ γιο κε μ' αφτό τυς μικρὺς γιυς (ςινοβέι) κε τα κορίτςια να τα χάμι μπατράκυς.

Μ'αφτό το πρόγραμα τυ γίριζμυ στις κρεποςτνίτζεςκι ποριάτκες κε τυ πύλιμυ τον ρύςικον κοριτςιόν στα ςπίτια

ανοχίς οπλίζετε χαρςςύ-μας ο φασιζμός τις Γιαπονίας κε τις Γερμανίας, οπλίζετε χαρςςύ-μας, χαρςςύ στυς ρόςυς εργάτες, χαρςςύ στυς ρόςυς χοριάτες, για πύιυς απτι ςοβιετικί εκςυςία κε απτο κολχόζικο ςτρόι ι Ροςία ίνταν αλιθινί πατρίδα. (ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Μ' αφτό το πρόγραμα αφτί θέλυν να πάγυν χαρςςύ ςτυς υκρανύς χοριάτες, τίνυς ακόμα διό δεκάδες χρόνια πίςο ι ρόςι κυλάκι με περιφρόνιςι τυς έλεγαν «χοχλί» κε τίνα ίδραν τόρα τιν πατρίδα-τυς ςτιν Υκρανικί Σοβιετικί Σοςιαλιςτικί Ρεςπύμπλικα. (ΜΕΓΑΛΑ ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ, ΧΟΡΙΣΤΑ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΙΝ ΥΚΡΑΝΙΚΙ ΝΤΕΛΕΓΑΤΣΙΑ).

Μ' αφτό το πρόγραμα αφτί θέλον να πάγυν χαρςςύ ςτυς χοριάτες τυ Υζμπεκιςτάν, πύιυς ι ρόςι ζζαντάρμι με περιφρόνιςι τυς έλεγαν «ςάρτι» κε τις τόρα ςτα καλίτερά-τυς κολχόζια δύγυν ρεκόρτνι ςοδιά παμπακιύ, για πύιυς το Υζμπεκιςτάν απτι ςοβιετικί εκςυςία, απτο κολχόζικο ςτρόι, ίνταν πραγματικί πατρίδα. (ΜΕΓΑΛΑ ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ, ΧΟΡΙΣΤΑ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΙΝ ΥΖΜΠΕΚΙΚΙ ΝΤΕΛΕΓΑΤΣΙΑ. ΠΟΛΙ ΧΟΡΙΑΤΕΣ-ΥΖΜΠΕΚΙ ΣΙΚΥΝΤΕ ΚΕ ΥΡΤΑ ΔΙΝΑΤΑ ΧΤΙΠΥΝ ΤΑ ΧΕΡΙΑ-ΤΥΣ).

Μ' αφτό το πρόγραμα αφτί οπλίζυντε χαρςςύ ςτυς τατζζίκυς χοριάτες, πυ τ' όνομά-τυς δεν ίταν νε ςτα λεξςικά τις τςαρικίς Ροςίας.

Τα μιλιόνια τον ανθρόπον, πυ απτι ςοβιετικί εκςυςία κε απτο κολχόζικο ςτρόι ίδραν τιν πατρίδα-τυς, αν θα έρτι ραςτ, έντιριμ ο ντυςςμάνος θα υρνέφκετε να χυπαραέδι από μας τιν πατρίδα-μας, πυ τιν καταχτίςαμε εμίς, θα δίχςυνε ςατνά ίςτερα απτιν Κόκινι Αρμια, πυ κάνι ρυκοβοντίτ ο Κλιμ Βοροςςίλοβ... (ΜΕΓΑΛΑ ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ, ΝΤΑΥΣΣΑ «ΥΡΑ», ΟΒΑΤΣΙΑ, ΠΥ ΚΥΤΕΒΙ ΠΟΛΙ ΚΕΡΟ)... τίλογες νεπρεοντολίμι κε ανίκιτες δίναμες ίνε ςτιν πατρίδα-μας.

(ΜΕΓΑΛΑ ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ, ΠΥ ΚΥΤΕΒΥΝΕ ΠΟΛΙ ΚΕΡΟ).

Ζίτο ι ΕΣΣΔ, ι πατρίδα όλον τον δυλεφτάδον!

Ζίτο ο Στάλιν-μας, ο λον μεγάλος αρχιγός τον δυλεφτάδον ανθρόπον, πυ πάι όλυς τυς δυλεφτάδες τις χόρας-μας στο ςοςιαλιζμό!

Στον ςιν. Στάλιν—στον αλιθινό προντολζζάτελ τις δυλιάς τυ Λένιν—κολχόζικο υρά! (Ι ντελεγάτι ςικύντε, κάμυν μεγάλι οβάτςια, πυ κυτέβι πολί κερό. ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ. ΝΤΑΥΣΣΑ «ΥΡΑ»).

ΠΡΟΛΕΤΑΡΙ ΟΛΥ ΤΥ ΚΟΖΜΥ, ΕΝΟΘΙΤΕ!

ΤΟ ΠΑΡΑΔΙΓΜΑΤΙΚΟ ΥΣΤΑΒ ΤΥ ΧΟΡΙΑΤΙΚΟ—ΝΙΚΟΚΙΡΙΑΤΙΚΥ ΑΡΤΕΛ

ΠΥ ΤΟ ΠΙΡΕ ΤΟ ΔΕΦΤΕΡΟ ΠΑΝΕΝΟΤΙΚΟ ΣΙΝΕΔΡΙΟ ΤΟΝ ΚΟΛΧΟΖΝΙΚΟΝ—ΥΤΑΡΝΙΚΟΝ ΚΕ ΠΥ ΤΟ ΕΠΙΚΙΡΟΣΕ ΤΟ ΣΟΒΙΕΤ ΤΟΝ ΛΑΙΚΟΝ ΚΟΜΙΣΑΡΟΝ ΤΙΣ ΕΣΣΔ ΚΕ ΤΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΚΟΜΙΤΕΤ ΤΙΣ ΒΚΠ(ΜΠ) ΣΤΙΣ 17 ΤΥ ΦΛΕΒΑΡΙ ΤΥ 1935

— Επιτράπικε για εκτίποσι 25/II-3.
— Γορλίτ № 6 — Τιράζζ 1500
— Αριθμός παρανκελίας 1019.
— Αριθμός βιβλίυ 58

ΙΠΕΦΘΙΝΟΣ ΣΙΝΤΑΧΤΙΣ: **Α. ΑΡΙΧ**
ΜΕΤΑΦΡΑΣΙ ΑΠΤΟ ΡΥΣΙΚΟ
Μ. ΝΤΑΝΟ

I.

Ι ΣΚΟΠΙ ΚΕ ΤΑ ΠΡΟΒΛΙΜΑΤΑ

1. Ι δυλεφτάδες χοριάτες τυ χοριύ (τις ςτανίτςας, τις χυτράς, τυ κιςςλάκ, αύλ)...τυ ραιόν...θελιματικά (ντομπροβόλνο) ζμίχκυντε ςτο χοριατικο-νικοχιριάτικο αρτέλ για να χτίςυνε με τα γενικά-τυς μέσα (ςρετςτβά) τις παραγογίς κε με τι γενικί οργανομένι δυλιά κολεχτίβικο, διλαδί (τ-ε) κινονικό νικοχιριό, να εκςαςφαλίςυνε ταμὰμ τι νίκι πας τον κυλάκο, πας όλυς τυς εκςπλοατάτορυς κε ντυςςμάνυς τον δυλεφτάδον, να εκςαςφαλίςυνε ταμάμ τι νίκι χαρςςύ ςτις ανάνκες κε τι ςκυτνία, πας τιν καθιςτέριςι (οτςτάλοςτ) τυ μικρύ μονονικοχιριύ, να διμιυργίςυνε (ςοζτάτ) απςιλί προιζβοντίτελνοςτ τις δυλιάς κε να εκςαςφαλίςυνε έτςι λυγάς το καλίτερο ζίςιμο τον κολχόζνικον. Ι κολχόζικι ςτράτα, ι ςτρὰτα τυ ςοςιαλιζμύ ίνε ι μόνι ςοςτί ςτράτα για τυς δυλεφτάδες χοριάτες. Ι τζλένι τυ αρτέλ ιποχρεόνυντε να διναμόνυν το αρτέλι-τυς, να δυλέβυνε ντογρύδκα, να μιράζυν τα κολχόζικα τιάρια όςο δυλιά έκανε ο καθένας, να χυραλαέβυνε τιν κινονικί ιδιοχτιςία (ςόπςτβενοςτ), να ςαχιντραὲβυνε τιν κολχόζικι ιδιοχτιςία, να ςαχιντραέβυνε τα τράχ-

τορ κε τις μιχανές, να στέκσυνε καλό ντράνιμο στο άλογο, να εχτελύνε τις ζατάνιες τυ εργατο-χορικύ-τυς κράτυς—κε έτσι λυγάς να κάμυνε το κολχόζ-τυς μπολςεβίκικο κε όλυς τυς κολχόζνικυς ζαζζίτοτζνι.

II.

ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΟΠΟ

2. 'Ολα τα μεζζάιδα, πυ χόριζαν έμπρο τυς τόπυς τον τζλένον τυ αρτέλ, χάνυντε, κε όλι ι τόπι νίςςκυντε ενιέο μαςίβ, πυ βρίςκετε στο κολεχτίβικο ιςςλετράιμο τυ αρτέλ.

Ο τόπος, πυ χαπατέβι το αρτέλ (τίλογα κε κάθε άλος τόπος στιν ΕΣΣΔ) ίνε πανλαικί (ομπςτζεναρότναια) κρατικί ιδιοχτιςία. Ο τόπος, σίφονα με τυς νόμυς τυ εργατο-χορικύ κράτυς, μπικιτραέφκετε πας το αρτέλ να τον ιςςλετραέβι δίχος βαντέ, διλαδί για όλο τον κερό, κε δεν μπορί να πυλιθί κε να αγοραστί κε να τον δύι το αρτέλ στιν αρέντα.

Το ραιόνικο εχτελεστικό κομιτέτ τον ςοβιέτ δύι σε κάθε αρτέλ κρατικό άκτο να ιςςλετραέβι τον τόπο δίχος βαντέ, όπυ ίνε χαραγμένα τα ραζμέρ κε ι ςοςτές γρανίτσες τυ τόπυ, πυ έχι το αρτέλ για ιςςλετράιμα, κε αφτί ι τόπι δεν ικςιλετραέφκυντε, μα μπορύν μόνο να αρτραέφκυντε—γιὰ απτο ιςάπ τον φτιρτάρικον τόπον τυ κρατικύ φόντυ, γιά απτο ιςάπ τον αρτίχκον τόπον, πυ χαπατέβυνε ι μονονικοχίριδες, έτσι πυ να μιν ίνε κανά-λυγάς τζερεςπολόςιτςα.

Απτυς κινονικοπιμένυς τόπυς χορίζυνε στο ατομικό ιςςλετράιμο κάθε κολχόζικις αβλίς από ένα όχι μεγάλο κομάτι σαν μπιτζανέας τόπο (ογορότ, μπαχτζά).

Τα ραζμέρ τις μπιτζανέας, πυ έχι κάθε κολχόζικι αβλί (αν δε θα πάρυμε στο ισάπ τον τόπο, πυ χαπατέβυνε τα σπίτια) μπορύνε να ίνε απο $^1/_4$ γα ος $^1/_2$ γα κε στα χοριστά ραιόν ος 1 γα ανάλογα με (β ζαβίσιμοστι) τις ραιόνι κε ομπλαστνί σινθίκες, πυ τις στίγνυνε τα ναρκομζέμ τον σοιύζνι ρεσπύμπλικον πάνο στι βάσι πυ δύγυν ι υκαζάνιες τυ Ναρκομζέμ τις ΕΣΣΔ.

3. Το ενιέο μασίβ τυ τόπυ τυ αρτέλ, κανα-λυγάς-πα δεν πρέπι να ιχσιλετραέφχετε. Απαγορὲβετε (βοςπρεςτζάετσια) να δόσι το αρτέλ απτον τόπο-τυ στυς τζλένυς, πυ κζένυνε απτο αρτέλ. Τις κζένυν απτο αρτὲλ μπορὺνε να πάρυνε τόπο απ τυς φτιρτάρκυς τόπυς τυ κρατικύ φόντυ.

Το αρτέλ χορίζι τον τόπο-τυ στα ζάνια σίμφονα με το επικιρομένο σεβοομπορότ. Στα ζάνια τυ σεβοομπορότ στιν κάθε τζολί μπριγάδα μπικιτραέφκετε παντοτινό υτζάστοκ ς' όλι τι βαντέ τυ σεβοομπορότ.

Στα κολχόζια, πυ έχυνε μεγάλες χτινοτροφικές φὲρμες, αν θα ίνε χριαζύμενο κε αν ίνε τόπος όσος πρέπι, μπορύνε να ίνε χοριζμένα κομάτια τόπι, μπικιτραιμένα στι φὲρμα κε ιχσλετραιμένα για να σπέρνυνε κυλτὺρες για το πράμα στις φέρμες.

III.

ΓΙΑ ΤΑ ΜΕΣΑ ΤΙΣ ΠΑΡΑΓΟΓΙΣ

4. Κινονικοπιύντε: όλο το εργατικό πράμα, το χορια-τικο-νικοχιριάτικο χρασίμ (αλέτρι, σέιαλκα, μπορονά, μολοτίλκα, κοσίλκα) τα σπερματικά ζαπάσια, ι φαγὺρες στο ραζμέρ, πυ

ίνε χριαζόμενο για το κινονικοπιιμένο (ομποπςτζεςτβλιόνι) πράμα, ι νικοχιριάτικες χαραλτὲς, πυ ίνε χριαζόμενες για το αρτέλικο νικοχιριό κε όλες ι πρετπριάτιες για τιν περεραμπότκα τον προντύκτον τυ χοριάτικυ νικοχιριύ.

Δεν κινονικοπιύντε κε απομένυνε ςτο μονονικοχὶρικο ιςςλετράιμο τις κολχόζικις αβλίς: τα ςπὶτια, απλογνύτ το πράμα κε τα πυλιά, ι νικοχιριάτικες χαραλτές, πυ ίνε χριαζόμενες για το πράμα, πυ ίνε ςτο ατομικό ιςςλετράιμο τις κολχόζικις αβλίς.

'Οταν κινονικοπιύν το χοριατικο-νικοχιριάτικο χραςίμ, απομένι ςτο ατομικό ιςςλετράιμο τον τζλένον τυ αρτὲλ το μικρό χοριατικο-νικοχιριάτικο χραςίμ, πυ ὶνε χριαζόμενο για τις δυλιὲς ςτις μπιτζανέες.

Απτο κινονικοπιιμένο εργατικό πράμα ι πραβλένια τυ κολχόζ, αν θα ίνε χριαζόμενο χορίζι κάμποςα άλογα για να κάνυν ομπςλὺζζιβανια τις ανάνκες τον τζλένον τυ αρτέλ με το πλυγάριζμο.

Το αρτέλ οργανόνι ταραγμένι χτινοτροφιχί τοβάρνι φέρμα γιά αν έχι πολί πράμα κάμποςες ςπετςιαλιζίροβανι χτινοτροφικές φέρμες.

5. Κάθε κολχόζικι αβλί ςτα ραιόνια, πυ βγάλυνε ζαιρέ, παμπάκι, τζακυντύρια, ςκυλί, κονόπλια, καρτόπλες, λαχανικά (όβοςτζι) τζάι κε τυτύνι, μπορί να έχι ςτο ατομικό-τις ιςςλετράιμο χτινό, ος τα 2 κεφάλια γιάςςκο ρογάτι πράμα, ένα ςςιρίδ με τα ςςιρδὶτζα, κε έντιριμ ι πραβλένια τυ αρτέλ αν θα το μετρά χριαζόμενο μπορί να έχι 2 ςςιριδα με τα ςςιρδίτζα, ος τα 10 πρόβατα κε τραία ς' έναν τόπο, όςα θὲλι πυλιά κε ίμερυς λαγύς κε ος τα 20 μιλιςςὶ καλάθια.

Κάθε κολχόζικι αβλί ςτα ζεμλεντέλτζεςκι ραιὸνια με αναπτιγμένι (ράζβιτιμ) χτινοτροφία, μπορί να έχι ςτο ατομικό-τις ιςςλετράιμο 2-3 χτινά, απ' αφτό χ' έτερο γιάςςκο

πράμα-πα, απτα 2 ος τα 3 ςςιρίδα με τα ςςιρδίτζα, 20-25 πρόβατα κε τραία ς' έναν τόπο, όςα θέλι πυλιά κε ίμερυς λαγύς κε ος τα 20 μιλιςςί καλάθια. Αφτά τα ραιόνια για παράδιγμα, ίνε: τα ζεμλεντέλτζεςκι, πυ δεν ίνε γιαναςςά ςτα νομαδικά (κοτζεβίμι), τα ραιόνια τυ Καζακςτάν, τα ραιόνια τις Πολέςιας, Μπελορύςιας, τυ Τζερνίγοβςκι κε Κίεβςκι όμπλαςτ τις Υκρανίας, τα ραιόνια τυ Μπαραμπίνςκι τζολιύ κε τα Πριαλτάιςκι ραιόνια τυ Ζαπατνο-Σιμπίρςκι κράι, ι Ιςςίμςκι κε Τομπόλςκι γρύπες τον ραιόν τυ Όμςκι όμπλαςτ, το ντζζαπί κομάτι τις Μπαςςκίριας, το βοςτότζνι τζαςτ τυ Βοςτότζνι Σιμπίρ, τα ζεμλεντέλτζεςκι ραιόνια τυ Νταλνεβοςτότζνι κράι, ι Βολογότςκι κε Χολμογόρςκι γρύπες τον ραιόν τυ Σέβερνι κράι.

Κάθε κολχόζικι αβλί ςτα ραιόν τις μι-νομαδικίς κε μιςονομαδικίς χτινοτροφίας, όπυ ι ζεμλεντέλιε έχι όχι μεγάλι ςιμαςία, κε ι χτινοτροφία πέζι αποφαςιςτικὸ ρόλο ςτο νικοκιριό, μπορί να έχι ςτο ατομικό-τις ιςςλετράιμο απτα 4 ος τα 5 χτινά, απ' αφτό κ' έτερο γιάςςκο πράμα-πα, απτα 30 ος τα 40 πρόβατα κε τραία ς' έναν τόπο, απτα 2 ος τα 3 ςςιρίδα με τα ςςιρδίτζα, όςα θέλι πυλιά κε ίμερυς λαγύς, ος τα 20 μιλιςςί καλάθια, έτςι-πα από ένα άλογο γιά από μια φοράδα, πυ δύι κυμίς, γιά από 2 καμίλες, γιά από 2 γαιδύρια, γιά από 2 μυλάρια (μύλι). Αφτά τα ραιόνια ίνε, για παράδιγμα: τα χτινοτροφικά ραιόνια τυ Καζακςτάν, τα ραιόνια πυ ίνε γιαναςςά με τα νομαδικά ραιόνια τυ Καζακςτάν, ι χτινοτροφικές γρύπες τις Τυρκμένιας, τυ Τατζζικιςτάν, τις Καρα-Καλπάκιας κε Κιργίζιας, ι Οιροτία, ι Χακάςια, το ζάπατνι τζαςτ τις Μπυριατο-Μονγόλιας, το Καλμίτςκι αφτόνομο όμπλαςτ, τα ντζαπίτκα ραιόνια τις Νταγεςτάνςκι ΑΣΣΔ, το Τζετζένο-Ινγύςςκι, Καμπαρτίνο-Μπαλκάρςκι, Καρατζάεβςκι κε Οςετίνςκι αφτόνομα όμπλαςτ τυ Σέβερνι Κάφκαςυ κε έτςι-

πα τα ντζζαπίτκα ραιόνια τις Αζερμπαιτζζάνςκι, Αρμιάνςκι κε Γρυζίνςκι ΣΣΔ.

Κάθε κολχόζικι αβλί στα ραιόνια τις νομαδικίς χτινοτροφίας, όπυ ι ζεμλεντέλια δεν έχι ςκεδόν (ποτζτί) κανά-λυγάς ςιμαςία, κε ι χτινοτροφία ίνε γενική φόρμα τυ νικοκιριύ, μπορί να έχι στο ατομικό-τις ιςςλετράιμο απτα 8 ος τα 10 χτινά, απ' αφτό κ' έτερο γιάςςκο πράμα-πα, 100-150 πρόβατα κε τραία ς' έναν τόπο, όςα θέλι πυλιά, ος τα 10 άλογα, από 5 ος 8 καμίλες. Αφτά τα ραιόν ίνε, για παράδιγμα: τα νομαδικά ραιόν τυ Καζακςτάν, το Ναγάιςκι ραιόν, τα νομαδικά ραιόνια τις Μπυριατο-Μογγόλιας.

IV·

Ι ΔΥΛΙΑ ΤΥ ΑΡΤΕΛ ΚΕ ΤΙΣ ΠΡΑΒΛΕΝΙΑΣ-ΤΥ

6. Το αρτέλ ιποχρεόνετε (ομπιάζυετςα) να περάζι το κολεχτιβικό-τυ νικοκιριό με το πλάνο, ταμάμ να εχτελί τα πλάνα τις χοριατικο-νικοκιριάτικις παραγογίς κε τις ιποχρέοςες τυ αρτέλ έμπρο στο κράτος, πυ έςτιкςαν τα όργανα τις εργατο-χορικίς κιβέρνιςις.

Το αρτέλ πέρνι ιποχρέοςι να εχτελί ταμάμ: τα πλάνα τυ ςπέρνιμυ, να ςικόνι πάρια το μεζζτυριάτνι καμάτεμο το τζάλιμο, το αλόνιζμα, το ςτυρυτιρέςςο αλέτριζμα, πυ ίνε καμομένα με το ιςάπ τις κατάςταςις κε τον οςόμπενοςτ τον κολχοζιόν, κε έτςι-πα το κρατικό πλάνο τις ανάπτιξις τις χτινοτροφίας.

Ι πραβλένια κε όλι ι τζλένι τυ αρτέλ ιποχρεόνυντε:

α) να ςικόνυνε τι ςοδιά ςτα κολχόζικα τζόλια με το πέραζμα ςοςτύ ςεβοομπορὸτ, με το βαθί αλέτριζμα, με το χάςιμο τον αγριοχόρταρον, με το αρτράιμο κε με το καλό καμάτεμο ςτα πάρια κε ςτο ςτυρυτιρέςςο αλέτριζμα, με το καλό κε ςτιν όρα-τυ, μεζζτυριάτνι καμὰτεμο ςτις τεχνικές κυλτύρες, με το τζαπαλάιμο τυ παμπακιύ ςτιν όρα-τυ, με το βάλιμο κοπριά πες τα ζάνια, τίλογα απτις χτινοτροφικές τοβάρνι φέρμες, έτςι κε απτις κολχόζικες αβλές, με το βάλιμο μινεράλνι λιπάζματα (υτομπρὲνιες), με το πολέμιζμο με τα χοριατικο-νικοκιριάτικα βρεντίτελ, με το καλό κε ςτον κερό-τυ τζάλιμο δίχος χαςὲματα, με το φίλαγμα κε τεμιζλάιμο ςτις οροςίτελνι ςοορυζζένιες, με το ςαχιντράιμο τυ όρυς, με φίτεμα πόλοςες δέντρα για να χυραέβυν τα ζάνια, με τιν πιο αφςτιρί εχτέλεςι τον αγροτεχνικόν κανόνον (πράβιλ), πυ ςτίγνυν τα ντόπια ζεμέλνι όργανα,

β) να πολεμίζυνε για το ςπέρνιμο με τα καλίτερα ςπερίματα, να τα τεμιζλαέβυνε από κάθε τςαλία, καλά να τα ςαχιντραέβυνε απτο κλὲπςιμο κε χαράμομα, να τα ςαχιντραέβυνε ςε τεμίζκες κε καλές πομεςτζένιες, πυ αερίζυντε (προβέτριβαιυτςια), να πλιθένυνε τι ςορτοβί ςπορά,

γ) να μεγαλόνυνε το ςπερματικό πλόςτζατ με το ιςςλετράιμο όλυ τυ τόπυ, πυ ὲχι το αρτέλ, με τιν καλιτὲρεπςι κε το καμάτεμο τυ τιόρκυ τόπυ, με το αλὲτριζμο τα μπιτζανλίχια κε με το πέραζμα ζεμλευςτρόιςτβυ ανάμεςα ςτο κολχόζ,

δ) ταμάμ να ιςςλετραίςυνε με κινονικές αρχές (να ομπςτζέςτβενιχ νατζάλαχ) όλι τιν τιάγλοβι δίναμι, πυ έχυν, όλο το χραςίμ, τα χοριατικο-νικοκιριάτικα εργαλία, τα ςπερματικά κε τ' άλα μὲςα τις παραγογίς, πυ έχι το αρτέλ κε έτςι-πα όλα τα τράχτορ, ντβίγατελ, τις μολοτίλκες, τα κομπάιν τις άλες μιχανές, πυ τις δύι το εργατο-χορικό κρά-

τος απτα ΜΤΣ στο γιαρτίμ τον κολχοζιόν, να στέκσυνε καλό ντράνιμο στο κολχόζικο πράμα κε στο χρασίμ, για να ίνε στο κολεχτίβικο νικοκιριό, το πράμα κε το χρασίμ σε καλί κατάστασι (σοστοιάνιε),

ε) να οργανόσυνε χτινοτροφικές φέρμες, κ' εκί, πυ έχι τζαρά ακόμα αλόγυ φέρμες, να πλιθένυνε το πράμα κε να καλιτερέβυν το τυχύμ κε το προντυκτίβνοστ τυ πράμα στις φέρμες, να δύγυνε στυς τζλένυς-τυς, πυ δυλέβυνε ντογρύδκα στιν αρτέλικι παραγογί, γιαρτίμ για να έχυνε χτινό κε μικρό πράμα, να κάμυνε ομπσλύζζιβατ με τα τυχυμλίδκα καλά προιζβοντίτελ όχι μόνο το πράμα στις φέρμες, μα κε το πράμα τον τζλένον τυ αρτέλ, πυ έχυν στο ατομικό-τυς ισσλετράιμο, να εχτελύνε τυς στεκσιμένυς ζοοτεχνικύς κε βετερινάρνι κανόνες,

ζ) να μεγαλόνυνε τιν παραγογί στις φαγύρες, να καλιτερέβυνε τυς τόπυς, πυ βυσσκίχκετε το πράμα τυ αρτέλ, να δύγυν γιαρτίμ στυς τζλένυς τυ αρτέλ, πυ δυλέβυνε ντογρύδκα στιν κινονικί παραγογί, εκσασφαλίζοντάς-τυς (ομπεσπέτζιβαια), όπυ έχι τζαρά με τόπυς τυ αρτέλ, πυ βυσσκίχκετε το πράμα, κε έτσι-πα να δύγυν όσο μπορύν φαγύρες πας τα τρυντοτνίδα για το πράμα, πυ έχυν ι κολχόζνικι στο ατομικό-τυς ισσλετράιμο,

θ) να αναπτίκσυνε όλυς τυς άλυς κλάδυς τις χοριατονικοκίρικις παραγογίς σίφονα με τις φισικές σινθίκες (πριρότνιχ υσλόβιι) τυ τόπυ κε τα κυστάρνι πρόμισελ σίφονα με τις σινθίκες τυ ραιόν, να σαχιντρέβυνε κε να τιμιζλαέβυνε τα τινιάχια, πυ ίνε κε να χτίσυνε κενύρια κε να αναπτίκσυνε το νικοχιριό τυ πσαριύ,

ι) να οργανόσυνε με κινονικές αρχές το χτίσιμο στις νικοχιριάτικες κε κινονικές ποστρόικες,

κ) να σικόνυνε τι δυλεφτάδικι κβαλιφικάτσια τον τζλένον τυ αρτέλ, να κάμυν γιαρτίμ στυς κολχόζνικυς για να ετιμά-

ςυν απ' αφτύς μπριγαδίρυς, τραχτορίςτες, κομπαινέρυς, ςσόφερ,
βετεριναρνι φέλτςςερυς κε ςανιτάρυς, αλγατζίδες, ςβινάρς, κάδρα,
πυ θα ντρανύνε το πράμα, τζομπάνυς, τυβαρτζίδες, ραμπότ-
νικυς για τις χάτες-λαμπορατόριες,

λ) να ςικόσυνε το κυλτύρνικο πσέλος τον τζλένον τυ
αρτέλ, να μπάζυν (βνετριάτ) εφιμερίδες, βιβλία, κινό, ράδιο,
να κάμυνε κλυμπ, βιβλιοθίκες κε αναγνοςτίρια (τζιτάλνι), να
έχυνε μπάνια, παρικμάχερςκι, να κάμυν φοςερά κε τεμίζκα
τάμπορ ςτο τζόλι, να ιςάκςυν τις μεςαρὲες τυ χοριύ, να τις
φιτέβυνε με λυγάς-λυγάς δέντρα κε χοριςτά με δέντρα, πυ
φέρυνε πυρκά, να κάμυνε γιαρτίμ τυς κολχόζνικυς να καλι-
τερὲπςυν κε να ομορφένυν τα ςπίτια-τυς,

μ). να τραβίκςυνε τις γινὲκες ςτιν κολχόζικι παραγογί
κε ςτο κινονικό ζίςιμο τυ αρτέλ, χορίζοντας τις μπαςςχαρεφ-
τίρκες κε όπιτνι κολχόζνιτςες ςτι ρυκοβοντιὰςτζι δυλιά, να
τις γλιτόνυνε όςο μπορύνε απτις δυλιές τυ ςπιτιύ με γιάς-
λες, πεδικές πλοςτζάτκες κ. τ. λ.

V.

ΓΙΑ ΤΟ ΤΖΛΕΝΣΤΒΟ

7. Το πάριμο ςτυς τζλένυς τυ αρτέλ το περάζι ι γενικί ςινεδρίαςι τον τζλένον τυ αρτέλ, πυ επικιρόνι (υτβερζζτάετ) το ςπίςοκ τον κενύριον τζλένον, πυ το βάλι ι πραβλένια.

Τζλένι τυ αρτέλ μπορύνε να ίνε όλι ι δυλεφτάδες, τίλογα ι γινέκες, έτςι κε ι άντρες, πυ ίνε άρταχ 16 χρονό.

Στο αρτέλ δεν πέρνυν τυς κυλάκυς κε όλα τα πρόςο-πα, πυ δεν έχυνε εκλογικό (ιζμπιράτελνι) υκύμ.

ΠΑΡΑΤΙΡΙΣΙ: Εκςέρεςι (ιςκλιυτζένιε) απ' αφτύς τυς κανόνες μπορί να νίςςκετε:

α) για αφτά τα πεδιά τον λιςςèντςον, πυ ςε μια γράδα χρόνια κάμυνε κινονικί, φαιταλίδκι δυλιά κε ντογρύδκα δυλέδυνε,

β) για αφτύς τυς εμπριζνύς κυλάκυς κε τζλένυς απτις ταιφάιδες-τυς, πυ ίταν χαρςςύ στις ςοδιετικές κε κολχόζικες μεροπριàτιες, κε γι' αφτό ίτανε πελιμένι ςε κενύρια ποςε-λένια για 3 χρόνια, πυ με τιν ντογρύδικι δυλιά κε με το γιαρτίμ στις μεροπριάτιες τις ςοδιετικίς εκςυςίας έδικςαν, ότι διορθόθικαν (ιςπράδιλις).

Ι χοριάτες—μονονικοκίριδες, πυ πυλίςανε τα άλογά-τυς ςτα ςτερνά διό χρόνια πριν να μπύνε ςτο αρτέλ κε πυ δεν έχυνε ςπέρμα, πέρνυντε ςτο αρτέλ έντιριμ αν θα πάρυ-νε ιποχρèοςι να δόκυνε απτα τιάρια-τυς, τι έκςςαζε το άλογο κε το ςπέρμα ςε νατύρα με ραςρότζκα ος τα 6 χρόνια.

8. Το δγάλιμο απτο αρτέλ μπορί να περάχκετε μόνο ςίφονα με τιν απόφαςι τις γενικίς ςινεδρìαςις τον τζλένον τυ αρτέλ, όπυ ίνε όχι λιγότερι απτα $^2/_3$ τυ γενικύ αριθμύ τον τζλένον τυ αρτέλ. Στο προτόκολο τις γενικίς ςινεδρίαςις τον τζλένον τυ αρτέλ ιποχρεοτικà πρέπι να ίνε γραμένος ο αριθμός τον κολχόζνικον, πυ ίτανε ςτι ςινεδρίαςι, κε ο αριθ-μός, πυ έκαμαν γολοςοδάτ για το δγάλιμο. Αν θα κάμι ομπ-ζζάλοδατ ο τζλένος τυ αρτèλ τιν απόφαςι για το δγάλιμό τυ ςτο ραιόνι ιςπολνίτελνι κομιτέτ τον ςοδιέτ, το ζίτιμα το λίνι τεκμίλ το προεδρίο (πρεζίντιυμ) τυ ραιόνι ιςπολνìτελνι κομιτέτ τον ςοδιέτ έμπρο ςτον πρόεδρο τις πραδλένιας τυ αρτέλ κε τον τζλένο τυ αρτέλ, πυ έχι χυρλανιμό.

VI

ΤΑ ΜΕΣΑ ΤΥ ΑΡΤΕΛ

9. Αφτί πυ μπένυνε ςτο αρτέλ πρέπι να δόκυνε δικέομα ενγραφίς (βςτυπίτελνι βζνος) απτα 20 ος τα 40 ρύβλια για κάθε νικοχιριό, ανάλογα με τι δίναμι τυ νικοχιριύ-τυς. Το δικέομα τις ενγραφίς μπένι ςτο αχόριςτο φόντο τυ αρτέλ.

10. Απτιν τιμί τις κινονικοπιιμένις περιυςίας (ιμύςτζεςτβα) τον τζλένον τυ αρτέλ (εργατικό πράμα, χραςίμ, νικοχιριάτικες χαραλτέες κ.τ.λ.) απτο $1/_4$ ος το $1/_2$ πάγυνε ςτο αχόριςτο φόντο τυ αρτέλ, κε το μεγαλίτερο προτςέντο, πυ πάι ςτο αχόριςτο καπιτάλ, εφαρμόζετε (πριμενιάετςα) ςτα πιο ιςχιρά (μόςτζνι) νικοχιριά. Τ'άλο το κομάτι τις περιυςίας πάι ςτο παεβόι βζνος τυ τζλένυ τυ αρτέλ.

Στον τζλένο τυ αρτέλ, πυ κζένι απτο αρτέλ ι πραβλένιά τον δύι ραςτζιότ κε τον δύι ακςαπίςα το παεβόι-τυ βζνος με καπίκια, κε αφτός, πυ κζέβε απτο αρτέλ μπορί να πάρι τόπο μόνο χόρια απ τον τόπο τυ αρτέλ. Σαν κανόνας, το ραςτζιότ περνάι ίςτερα απτο μπίτεμα τυ χοριατικο-νικοχιριάτικυ χρόνυ.

11. Απτι ςοδιά κε τα προντύκτα τις χτινοτροφίας, πυ πέρνι το αρτέλ, το αρτέλ:

α) εχτελί τις ιποχρέοςές-τυ έμπρο ςτο κράτος ςτις ποςτάβκες, ςτο γίριζμα τις ζαιρεδιτικές ςύντες, πλυγαρίζι ςε νατύρα το ΜΤΣ για τι δυλιά τυ ΜΤΣ, ςίφονα με το καμομένο ντόγοβορ, πυ έχι δίναμι νόμυ, κε εχτελί τα ντόγοβορ για τιν κοντρακτάτςια,

β) ετιμάζι σπέρμα για το σπέρνιμο κε φαγύρα για το πράμα, όσο θα ίνε χριαζύμενο για όλο το χρόνο, κε έτσι-πα για τι στραχόβκα κε απτο χιτλίχ κε τιν μπεσκόρμιτσα κάμι ατίεφτο σπερματικό κε φαγυρί φόντο, πυ κενυργιόνι κάθε χρόνο στο ραζμέρ 10-15 %, πυ ίνε χριαζύμενο για όλο το χρόνο,

γ) με τιν απόφασι τις γενικίς σινεδρίασις κάμι φόντο για το γιαρτίμ στυς ινβαλίντυς, γέρυς, γι' αφτύς, πυ προσορινά (βρέμενο) δεν μπορύνε να δυλέβυν, στις ταιφάδες τον κρασνοαρμέιτσον, πυ αρατέβυνε γιαρτίμ, για τις πεδικές γιάσλες κε για τα ορφανά μικρά—όλα αφτά στο ραζμέρ όχι απάνο απτα 2 % τις βαλοβί προντύκτσιας,

δ) χορίζι στα ραζμέρ, πυ αποφασίζι ι γενικί σινεδρίασι τον τζλένον τυ αρτέλ προντύκτες για πύλιμα στο κράτος, γιά στο ρίνοκ,

ε) 'Ολι τιν άλι μάζα τις σοδιάς κε τις προντύκτες τις χτινοτροφίας-τυ το αρτέλ τις μιράζι ανάμεσα στυς τζλένυς τυ αρτέλ πας τα τρυντοτνίδα,

12. Απτα χριματικά τιάρια, πυ πέρνι το αρτέλ, το αρτέλ:

α) δύι στο κράτος τα ναλόγ, πυ ίνε στεκσιμένα με το νόμο κε δύι τις ασφαλιστικές δόσες (στραχοβίε πλατεζζί).

β) Κάνι χριαζύμενα κσοδιάζματα για τις τορινές παραγογικές ανάνκες, σαν: το τεκύστζι ίσαζμο στα χοριατικο-νικοκιριάτικα εργαλία, για το λατζλάιμο τυ πράμα, για το πολέμιζμο με τα βρεντίτελ κ.τ.λ.

γ) πλυγαρίζι τα ατμινιστρατιβνο-νικοκιριάτικα κσοδιάζματα τυ αρτέλ, κε χορίζι γι' αφτό όχι πολά από 2 % απτα χριματικά τιάρια,

δ) χορίζι μέσα για τα κυλτύρνικα αρατέματα, σαν: το

ετίμαζμα μπριγαδίρον κε άλον κάδρον, οργανόνι γιάςλες, ράδιο κ. τ. λ.,

ε) μεγαλόνι το αχοριστο φόντο τυ αρτέλ για να αγοράζι χοριατικο-νικοκιριάτικα εργαλία κε πράμα, για να πλυγαρίζι τα ςτροϊτελνι ματεριάλ, για να πλυγαρίζι τυς εργάτες, πυ δύλεβανε στο χτίσιμο απτις μαρέες, για τιν οτζεριότνι δόςι ςτι χοριατικο-νικοκιριάτικι μπάνκα για τα ντολγοςρότζνι κρεντίτα. Το μεγάλομα τυ αχόριστυ φόντυ νίςςκετε απτα 10, μα όχι πολά απτα 20% απτα χριματικά τιάρια τυ αρτέλ.

ζ) 'Ολα τα χριματικά τιαρια, πυ απομένυνε ςτο αρτέλ, το αρτέλ τα μιράζι ανάμεςα ςτυς τζλένυς τυ αρτέλ πας τα τρυντοτνίδα.

'Ολα τα τιάρια ιποχρεοτικά πρέπι να ίνε γραμένα ςτο πριχότ τυ αρτέλ όχι αργός απτι μέρα, πυ τα πίρανε.

Τίλογα πας ντοχότνι ποςτυπλένιες, ὲτςι κε πας τα κςοδιαζμένα μέςα ι πραβλένια τυ αρτέλ κάμι χρονιάτικι ςμέτα, πυ έχι δὶναμι ίςτερα απτιν επικίροςι τις γενικίς ςινεδρίαςις τον τζλένον τυ αρτέλ.

Να κςοδιάζι μὲςα ι πραβλένια τυ κολχόζ μπορί μόνο ς' αφτά τα άρθρα — πυ ίνε ντρανιμένα ςτι ςμέτα, — απλόγυτις ι πραβλένια δεν έχι τζαρά να περάζι τα μέςα απτο ένα άρθρο ςτο άλο, γι' αφτό κε μόνο ι πραβλένια ίνε ιποχρεομένι να γιρέβι άδια (ραζρεςςένια) απτι γενικί ςινεδρίαςι.

Τα λέφτερά-τυ (ςβομπότνιε) χριματικά μέςα το αρτέλ τα ςαχιντραέβι ςτο τεκύςτζι-τυ ςτζιότ ςτι μπάνκα γιά ςτι ζμπερκάςα. Ι ςπιςάνια απτο τεκύςτζι ςτζιότ περάχκετε μόνο με τι διαταγί (πρικάζ) τις πραβλένιας τυ αρτέλ, πυ ὲχυ δίναμι, όταν ίνε ι ιπογραφί (πότπις) τυ πρόεδρυ κε τυ ςτζετοβότ τυ αρτέλ.

VII

Ι ΟΡΓΑΝΟΣΙ, ΤΟ ΠΛΥΓΑΡΙΖΜΟ ΚΕ Ι ΝΤΙΣΤΣΙΠΛΙΝΑ ΤΙΣ ΔΥΛΙΑΣ

13. Όλες τις δυλιές στο νικοχιριό τυ αρτέλ τις εχτελύνε απλόγυ-τυς ι τζλένι τυ αρτέλ, σίφονα με τυς κανόνες τυ εσοτερικύ (βνύτρενι) ρασποριάτοκ, πυ επικίροσε ι γενική σινεδρίασι. Μπορύνε να δυλέβυνε στις χοριατικο-νικοχιριάτικες δυλιές μπαρισστραιμένα πρόσοπα απ' έκσο, πυ έχυν σπετσιάλνι γνόσες κε ετιμασία (αγρονόμι ινζζενιέρι, τέχνικι κ.τ.λ.)

Το αρτέλι μπορί ακόμα να πέρνι μπαρισστραιμένυς εργάτες απ' έκσο για λίγο κερό, μόνο όταν έχι σπυδαχτές δυλιές κε με απλογνύ-τυ τις δίναμες δεν μπορί να τις εχτελέσι, αν δυλέβυνε-πα όλι ι τζλένι, κε έτσι-πα για τις δυλιές τυ χτίσιμυ.

14. Αππυς τζλένυς τυ αρτέλ ι πραβλένια κάμι παραγογικές (προιζβότστβενι) μπριγάδες.

Ι τζολί μπριγάδες ίνε χοριζμένες στιν βαντέ όχι λιγότερο όσπυ να μπιτέβι το σεβοομπορότ.

Στιν τζολί μπριγάδα δύγυν υτζάστκες στα ζάνια τυ σεβοομπορότ στι βαντέ τυ σεβοομπορότ.

Σε κάθε τζολί μπριγάδα ι πραβλένια τυ κολχόζ μπκιτραέβι με χοριστό ακτ όλο το χριαζύμενο χρασίμ, το εργατικό πράμα, κε τις νικοχιριάτικες χαραλτέες.

Ι χτινοτροφικές μπριγάδες πρέπι να ίνε χοριζμένες στι βαντέ όχι λιγότερο από 3 χρόνια.

Σε κάθε χτινοτροφικί μπριγάδα ι πραβλένια τυ κολχόζ μπικιτραέβι το προντυκτίβνι πράμα, το χριαζόμενο χραςίμ, το τιαγλό κε τα χτινοτροφικά μαντρία.

Ο μπριγαδίρος άμεσα (νιεποςρέτςτβενο) μιράζι τι δυλιά ανάμεςα στυς τζλένυς τυ αρτέλ κε ίνε ιποχρεομένος όσο μπορί καλά να ιςςλετραέβι τον κάθε κολχόζνικο τις μπριγάδας-τυ, κε όταν δύι στον καθένα δυλιά ο μπριγαδίρος δεν πρέπι να ντρανά πας τυς «καλότες-τυ» τ' αδέρφια, μα χριάζετε αφςτιρά να πέρι στο ιςάπ τι δυλεφτάδικι κβαλιφικάτςια, το όπιτ κε τι δίναμι τυ καθενός, κε ι γινέκες, πυ ίνε βαρόςες γιά έχυνε μικρά μπαλάιδα, πρέπι να κάμυνε λαφριά δυλιά, γλιτόνοντας τις βαρόςες ένα μίνα ος πυ να γενιςςκάτε το μικρό κε ένα μίνα ίςτερα, άμα γενιςςκάτε.

Σ' αφτύς τυς 2 μίνες ι γινέκα πέρνι 50% απτα τρυντοτνίδα-τις απτο μεςέο-τις χαζάνεμο.

15. Ι χοριατικο-νικοκιριάτικες δυλιές στο αρτέλ περνύνε πάνο στι βάςι τις ζτέλςτζινας.

Ι πραβλένια τυ αρτέλ καματέβι κε ι γενικί ςινεδρίαςι τον κολχόζνικον επικιρόνι τις νόρμες τις βίραμποτκας ς' όλες τις χοριατικο-νικοκιριάτικες δυλιές κε τις ραςτςένκες κάθε δυλιάς στα τρυντοτνίδα.

Για κάθε δυλιά ίνε στεκςιμένες νόρμες βίραμποτκας, πυ μπορί να τις εχτελί ο κολχόζνικος, πυ δυλέβι ντογρύδκα, με το ιςάπ τις κατάστασις τυ εργατικύ πράμα, τον μιχανόν κε τυ τόπυ. Κάθε δυλιά, για παράδιγμα: να αλετρίςις ένα γα, να ςπέρνις ένα γα, να τζαπαλαίςις ένα γα παμπάκι, να αλονίςις ένα τόνο ζαιρέ, να βγάλις ένα τςέντνερ τζακυντύρια, να βγάλις ένα γα ςκυλί, να βάλις στο νερό ένα γα ςκυλί, να αρμέξςις μια λίτρα γάλα κ. τ. λ.—ςαέφκετε με τα τρυντοτνίδα ςίφονα με τι χριαζόμενι κβαλιφικάτςια τυ εργάτι,

το σλόζζνοστ, τι βαροσίνι κε τι σοβαρότιτα (βάζζνοστ) τις δυλιάς για το αρτέλ.

'Οχι αρέα απο 1 φορά τι βδομάδα ο μπριγαδίρος κάμι ισάπ όλι τι δυλιά κάθε κολχόζνικυ κε σίφονα με τις στεχσιμένες ραστσένκες γράφι στι δυλεφτάδικι κνίζζκα τυ κολχόζνικυ τα τρυντοτνίδα, πυ χαζάνεπσε.

Ι πραβλένια τυ αρτέλ κάθε μίνα κρεμάζι σπίσοκ τον τζλένον τυ αρτέλ, όπυ ίνε διγμένα τα τρυντοτνίδα, πυ χαζάνεπσαν ι κολχόζνικι στον περαζμένο μίνα.

Το χρονιάτικο άθριζμα (ιτόγ) τις δυλιάς κε τα τιάρια κάθε κολχόζνικυ, απτον στζετοβότ κ' έτερο, ιποχρεοτικά τα επικιρόνυνε ο μπριγαδίρος κε ο πρόεδρος τυ αρτέλ. Το βέντομοστ για τα τρυντοτνίδα, πυ χαζάνεπσε κάθε κολχόζνικος τυ αρτέλ, κρεμάχκετε για να το κσέρυν όλι, όχι αργότερα από 2 βδομάδες έμπρο απτι γενικὶ σινεδρίασι, πυ επικιρόνι το μίραζμα απτα τιάρια τυ αρτέλ.

'Εντιριμ ι τζολί μπριγάδα με τιν καλί-τις δυλιά θα πάρι σοδιά πολά απτι μεσέα κολχόζικι απτις υτζάστκες, πυ ίνε μπικιτραιμένες ς' αφτίνα, γιά ι χτινοτροφικί μπριγάδα με τιν καλί-τις δυλιά θα εκσασφαλίσι το καλό άρμεγμα στα χτινά, το πράμα-τις αν θα έχι καλί σάρκα, αν σαχιντραίσι τεκμίλ το γιάσσκο πράμα, τότες ς' όλυς τυς τζλένυς αφτίς τις μπριγάδας ι πραβλένια τυ αρτέλ περάζι νατζισλένια απτο τιάρ στο ραζμέρ ος τα 10% όλυ τυ αριθμύ απτα τρυτοτνίδα, πυ χαζάνεπσαν, στυς λον καλύς υτάρνικυς τις μπριγάδας—στο ραζμέρ ίνε ος τα 15%, στον μπριγαδίρο κε στον ζαβ. τις φέρμας ος 20%.

'Εντιριμ ι τζολί μπριγάδα απτιν παρακάτο-τις τι δυλιά θα σορέπσι λίγι σοδιά απτι μεσέα κολχόζικι, απτις υτζάστκες, πυ ίνε μπικιτραιμένες ς' αφτίνα, γιά ι χτινοτροφικί μπριγάδα παρακάτο αν αρμέγι τα χτινά, το πράμα αν έχι παρακάτο σάρκα, αν δε θα σαχιντραέβι το γιάσσκο πράμα, τότες

ι πραβλένια τυ αρτέλ ικσιλετραέβι τα τιάρια ς' όλυς τυς τζλένυς τις μπριγάδας στο ραζμέρ ος τα 10% απτα τρυντοτνίδα, πυ χαζάνεπσαν.

Τα τιάρια τυ αρτέλ μιράχκυντε ανάμεσα στυς τζλένυς τυ αρτέλ μόνο πας τα τρυντοτνίδα, πυ χαζάνεπσε κάθε τζλένος τυ αρτέλ.

16. Χριματικό αβάνς μπορί να δόχκετε στον τζλένο τυ αρτέλ σε όλο το χρόνο όχι πολά απτα 50% τις σύμας, πυ τον τιέβι για τι δυλιά-τυ.

Ι πραβλένια τυ αρτέλ δύι στυς τζλένυς νατυράλνι αβάνς, όταν πσςιρισςκάτε το αλόνιζμο 10-15% απτο αλονιζμένο μαχσύλ, πυ ίνε χοριζμένο για τις εσοκολχόζικες ανάνκες.

Το αρτέλ, πυ σπέρνι τεχνικές κυλτύρες, δύι στυς τζλένυς τυ αρτέλ απτα χριματικά-τυ τιάρια, πυ πίρε απτο παμπάκι, σκυλί, τζακυντύρ, τζάι, τυτύν κ.τ.λ., μι φιλάγοντας να μπιτραίσι το δόσιμο στο κράτος, κε όταν πσςιρισςκάτε το δόσιμο στο κράτος δύι στυς τζλένυς όχι αρέα από μιά φορά τι βδομάδα καπίκια στο ραζμέρ 60% απτα καπίκια, πυ πίρε το αρτέλ απτι δογμένι προντύκτσια.

17. Όλι ι τζλένι τυ αρτέλ ιποχρεόνυντε αφστιρά να χυραλαέβυνε τιν κολχόζικί-τυς ιδιοχτισία κε τις κρατικές μιχανές, πυ δυλέβυνε στα κολχόζικα τζόλια, να δυλέβυνε ντογρύδκα, να εχτελύνε τα αρατέματα τυ υστάβ, τις απόφασες τις γενικίς σινεδρίασις κε τις πραβλένιας, τυς κανόνες τυ εσοτερικύ ρασποριάτοκ, να εχτελύνε καλά τις δυλιές κε τις κινονικές ιποχρέοσες, πυ τις βάλυνε πάνο-τυς ι πραβλένια κε ο μπριγαδίρος τυ αρτέλ, να έχυν αφστιρί ντιστσιπλίνα στι δυλιά.

Για το μι-νικοκιριάτικο κε άνιαστο πόρεμο με τιν κινονικί περιυσία (ιμύστζεστβο), αν δε κζένυνε στι δυλιά δίχος σοβαρά μαανάιδα, για τιν παρακάτο δυλιά κε το χάλαμο τις δυλεφτάδικις ντιστσιπλίνας κε τυ υστάβ, ι πραβλένια τυ αρτέλ

δύι στυς χαμπαιατλίδες βζιςκάνιες, σίφονα με τυς κανόνες τυ εσοτερικύ ρασποριάτοκ, για παράδιγμα, να εχτελέσυν τιν αναφέλιτι δυλιά δίχος να γράφυν τρυντοτνίδα, δύι πρεντυπρεζζτένια, βίγοβορ κε ποριτςάνια στι γενικί σινεδρίασι, τυς γράφι πας τι μάβρι ντόςκα, βάλι σστραφ ος τα 5 τρυντοτνίδα, τυς πελίγι σε κατότερι (νίζςςαια) δυλιά, δεν τυς αφίνι για λίγο κερό να δυλέβυν.

Κε όταν όλα τα μέτρα, πυ πίρε το αρτέλ, δεν μπόρςαν να ισάσυν τον τζλένο τυ αρτέλ, ι πραβλένια τυ αρτέλ βάλι το ζίτιμα στι γενικί σινεδρίασι για να βγάλυνε απτο αρτέλ αφτύς, πυ δεν μπορύν να ισαχτύν.

Το βγάλιμο απτο αρτέλ περάχκετε σίφονα με το στεκςιμένο 8 πυνκτ τυ υστάβ τυ χοριατικο- νικοκιριάτικυ αρτέλ.

18. Το τίλογο κι' αν ίνε κλέπσιμο τις κινονικίς, κολχόζικις κε κρατικίς ιδιοχτισίας, το ζαραρλίδκο πόρεμο με τιν περιυσία κε με το πράμα τυ αρτέλ, με τις μιχανές τυ ΜΤΣ ντρανιςςκάτε απτο αρτέλ, σαν προδοσία (ιζμένα) στι γενικί δυλιά τυ κολχόζ κε σαν γιαρτίμ στυς ντυςςμάνυς τυ κόζμυ.

Τα πρόσοπα, πυ ίνε χαμπαιατλίδες ς' ατίτκο ζαραρλίδκο χάλαμο τον βάσεον τυ κολχόζικυ στρόι στο αρτέλ, τυς δύι στο συτ για να τυς δόκυν αφςτιρί νακαζάνια σίφονα με τυς νόμυς τυ εργατο-χορικύ κράτυς.

VIII

Ι ΥΠΡΑΒΛΕΝΙΑ ΤΟΝ ΙΠΟΘΕΣΕΟΝ ΤΥ ΑΡΤΕΛ

19. Τις δυλιές τυ αρτέλ τις χυλαντραέβι ι γενικί σινεδρίασι τον τζλένον τυ αρτέλ, στον κερό πυ ίνε ανάμεσα στις

ςινεδρίαςες, τις χυλαντραέβι ι πραβλένια, πυ ίνε χοριζμένι απτι γενικί ςινεδρίαςι.

20. Ι γενικί ςινεδρίαςι ίνε το λον μέγα όργανο τις υπραβλένιας τυ αρτέλ.

Ι γενικί ςινεδρίαςι:

α) χορίζι τον πρόεδρο τυ αρτέλ κε τιν πραβλένια τυ αρτέλ κε έτςι-πα τι ρεβιζιόνι κομίςια τυ αρτέλ, μα τι ρεβιζιόνι κομίςια τιν επικιρόνι το εχτελεςτικό κομιτέτο τον ςοβιέτ τυ ραιόν,

β) περάζι το πάριμο τον κενύριον τζλένον κε το βγάλιμο απτο αρτέλ,

γ) επικιρόνι το χρονιάτικο παραγογικό πλάνο, τιν πριχοτνο—ραςχότνι ςμέτα, το πλάνο τυ χτίςιμυ, τις νόρμες τις βίραμποτκας κε τις ραςτςένκες τις δυλιάς ςτα τρυντοτνίδα,

δ) επικιρόνι το ντόγοβορ με το ΜΤΣ,

ε) επικιρόνι το χρονιάτικο οτζιότ τις πραβλένιας, με το ιποχρεοτικό ςιμπέραζμα (ζακλιυτζένιε) τις ρεβιζιόνι κομίςιας κε έτςι-πα τα οτζιότ τις πραβλένιας ςτις πιο ςοβαρές χοριατικο-νικοκιριάτικες καμπάνιες,

ζ) επικιρόνι τα ραζμέρ ςτα λυγάς-λυγάς φόντα κε το κολίτζεςτβο ςτα προντύκτα κε καπίκια, πυ πρέπι να ίνε δογμένα πας το τρυντοντέν,

θ) επικιρόνι τυς κανόνες τυ εςοτερικύ ραςποριάτοκ τυ αρτέλ.

Σ'λα τα ζιτίματα, πυ ίνε γραμένα ς' αφτό το πύνκτο τυ υςτάβ, ι απόφαςες τις πραβλένιας τυ αρτέλ δίχος τιν επικίροςι τις γενικίς ςινεδρίαςες ίνε άκιρες (νεντειςτβίτελνι).

Ι γενικί ςινεδρίαςι έχι δίναμι, όταν ίνε όχι λιγότερο απτο $^1/_2$ τυ γενικύ αριθμύ τον τζλένον, για το λίςιμο όλον τον ζιτιμάτον, απτο ζίτιμα κ'έτερο για το χόριζμο τις πραβλένιας κε τυ πρόεδρυ τυ αρτέλ, απτο ζίτιμα για το βγά-

λιμο απτο ςοστάβ τυ αρτέλ κε απτο ζίτιμα για το ραζμέρ τον λυγάς λυγάς φόντον, πυ για το λίσιμό-τυς αρατέφκετε να ίνε στι γενικί ςινεδρίασι όχι λίγοτερο απτα $^2/_3$ τυ γενικύ αριθμύ τον τζλένον.

Ι γενικί ςινεδρίασι πέρνι απόφασες με πλιοπςιφία (μπολςςινςτβόμ γολοςόβ) με ανιχτί γολοςοβάνια.

21. Για το ρυκοβότςτβο στις δυλιές τυ αρτέλ, ι γενικί ςινεδρίασι τον τζλένον τυ αρτέλ χορίζι στι βαντέ 2 χρόνια πραβλένια από 5-9 νυμάτυς ανάλογα με τι μεγαλοσίνι τυ αρτέλ.

Ι πραβλένια τυ αρτέλ ίνε εχτελεστικό όργανο τυ αρτέλ κε εφθίνετε (οτβετζάετ) έμπρο στι γενικί ςινεδρίασι τον τζλένον τυ αρτέλ για τι δυλιά τυ αρτέλ κε για τιν εχτέλεσι τον ιποχρεόσεον έμπρο στο κράτος.

22. Για το καθιμερινό ρυκοβότςτβο τις δυλιάς τυ αρτέλ κε τον μπριγάδον-τυ, κε έτςι-πα για τιν καθιμερινί προβέρκα τις εχτέλεςις τον αποφάςεον τις πραβλένιας, ι γενικί ςινεδρίασι τυ αρτέλ χορίζι πρόεδρο τυ αρτέλ, πυ ίνε ς'αφτό τον κερό κε πρόεδρος τις πραβλένιας.

Ο πρόεδρος ιποχρέονετε να ςορέβι τιν πραβλένια όχι αρέα απο 2 φορές το μίνα για το λαχίρτεμο πας τις τεκύςτζι δυλιές κε για το πάριμο χριαζύμενον αποφάσεον.

Στο γιαρτίμ τυ πρόεδρυ ι πραβλένια χορίζι ζαμεςτίτελ τυ πρόεδρυ απτον αριθμό τον τζλένον τις πραβλένιας τίνα θα δίκσι ο πρόεδρος.

Ο ζαμεςτίτελιος τυ πρόεδρυ ς'όλι-τυ τι δυλιά αφυκράτε τις υκαζάνιες τυ πρόεδρυ.

23. Τυς μπριγαδίρυς κε τυς ζαβέντυιυςτζι στις χτινοτροφικές φέρμες τυς χορίζι ι πραβλένια τυ αρτέλ σε βαντέ όχι λιγότερο από 2 χρόνια.

24. Για το πέραζμα τυ στζετοβότςτβυ κε τυ ισάπ τις περιυςίας, ι πραβλένια τυ αρτέλ χορίζι στζετοβότ απτυς τζλέ-

νος του αρτέλ γιά πέρνι μπαρισςτραιμένο. Ο στζετυβότ περάζι το στζετοβότςτβο κε το ισάπ σίφονα με τις στεκσιμένες φόρμες κε ταμάμ αφυκράτε αφτό, πυ τον λέι ι πραβλένια τυ αρτὲλ κε ο πρόεδρος τις πραβλένιας.

Ο στζετοβότ δεν έχι κανά-λυγάς υκύμ-πα απλόγυτ να δύι αβὰνς, να κςοδιάζι τα νατυράλνι φόντα κε τα μὲςα τυ αρτέλ.

Αφτό το υκύμ το έχι μόνο ι πραβλένια κε ο πρόεδρος τυ αρτέλ. 'Ολα τα ρασχότνι χριματικά ντοκυμέντα τυ αρτέλ τα ιπογράφυνε απτον στζετοβότ κ'έτερο ο πρόεδρος τυ αρτέλ γιὰ ο ζαμεςτίτελιος τυ πρόεδρυ.

25. Ι ρεβιζιόνι κομὶσια κάμι προβεριάτ όλι τιν νικοχιριατικο-φινάνςοβι δυλιά τις πραβλὲνιας, κάμι προβεριὰτ αν ίνε γραμένες όλες ι χριματικές κε νατυράλνι ποςτυπλὲνιες με το στεκσιμένο ποριάτοκ στο πριχότ τυ αρτέλ, αν κςοδιάχκυντε τα μέςα σὶφονα με το ποριάτοκ, πυ ίνε ντρανιμένο απτο υςτάβ, αν ταμάμ ςαχιντραέφκετε ι περιυςία τυ αρτὲλ, αν ίνε κλεαν πςίες κε ραςτράτες απτιν περιυςὶα κε απτα χριματικά μὲςα τυ αρτέλ, τίλογα το αρτέλ εχτελί τις ιποχρέοςές-τυ έμπρο στο κράτος, τίλογα πλυγαρίζι τα χρὲατά-τυ κε τίλογα πέρνι τα χρέατα απτυς χρεόςτες τυ αρτέλ.

Αντάμα μ' αφτό ι ρεβιζιόνι κομίσια καλά κάμι προβεριάτ όλα τα ραςτζιότ τυ αρτέλ με τυς τζλὲνυς-τυ, φανερόνι κάθε ςλύτζαι αλτάιμυ, αν ίνε ςοςτά γραμένα τα τρυτοτνὶδα, στον κερό-τυς κε τις ὰλες ςλύτζαες τυ χάλαμυ τον ιντερές τυ αρτέλ κε τον τζλὲνον τυ αρτέλ.

Ι ρεβιζιόνι κομίσια κάμι ρεβίζια 4 φορές το χρόνο. Στο χρονιάτικο οτζιότ τις πραβλένιας έμπρο στι γενικί ςινεδρίασι ι ρεβιζιόνι κομίσια δύι το σιμπὲραζμά-τις, πυ το αφυκράτε άμαν ίςτερα απτο οτζιότ τις πραβλένιας. Το ακτ τις ρεβίζιας το επικιρόνι ι γενικί ςινεδρίασι.

Στι δυλιά-τις ι ρεβιζιόνι κομίσια δύι οτζιότ έμπρο στι γενικί ςινεδρὶασι τον τζλένον τυ αρτέλ.

ТІМІ—30 К.
ЦЕНА—30 К.